

Lipin
pučkoškolac

150
GODINE
ŠKOLE

List učenika
OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica
Školska godina
2012./2013.
broj 16,
godina XVI.

Uvodnik

Dragi naši učenici, poštovani roditelji i učitelji te svi ostali zainteresirani čitatelji!

Evo nas na kraju još jedne školske godine. Ove godine naš list po prvi puta postaje elektronički pa je objavljen samo na internetu. Iako ga nećete moći listati kao proteklih godina, nadamo se da će vam biti zanimljiv i da ćete ga rado pročitati. Vaši marljivi novinari i ovaj put pomno su pratili sva događanja u školi te ih zabilježili u ovom 16. broju našeg školskog lista Lipinog pučkoškolca. Prisjetite se što se sve događalo u školi, tko nas je posjetio, gdje smo sve bili, kako su naši učenici prošli na natjecanjima te saznajte brojne druge zanimljivosti. Ove školske godine sve aktivnosti bile su vezane uz obilježavanje 150. obljetnice naše dobre, stare škole pa tako ovaj broj započinje jednom od tih aktivnosti. Tema broja posvećena je obilježavanju tog velikog jubileja. Program obilježavanja trajao je tri dana i u njega smo uvrstili ono čime se ponosimo. Uz literarne i likovne radove uživajte u zabavnim stranicama koje su posebno za vas osmisili novinari. Svim učenicima čestitamo na njihovim uspjesima! Osmašima želimo mnogo sreće u srednjoj školi i svima skupa ugodne i tople ljetne praznike! Vidimo se u rujnu!

Uredništvo

Sadržaj

1. Olimpijski dan i početak obilježavanja 150. obljetnice škole	3
2. Školske vijesti	4
3. Gostovanja	10
4. Knjižnica	14
5. Terenska nastava	16
6. Putopis	19
7. GLOBE	20
8. Tema broja: 150 godina naše škole	22
9. Intervju	25
10. Natjecanja	28
11. Naši osmaši	30
12. Vjeroučni kutak	32
13. English page	34
14. Deutsche Seite	35
15. Zabava	36
16. Podlistak: likovno-literarne stranice	38

Napredni informatičari

Novinarska grupa

IMPRESUM

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca

Gornja Stubica

Šk. god. 2012./2013., lipanj, 2013.

Broj 16, godina izlaženja XVI.

Adresa uredništva:

OŠ Matije Gupca

Ulica M. Gupca 2

49245 Gornja Stubica

tel.: 049/289-164

fax.: 049/290-153

e-mail: osmggs@skole.t-com.hr

Nakladnik:

OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:

Sanja Knezić, ravnateljica

Uredništvo:

Martina Hegol, 7.a

Marija Lisak, učiteljica

Grafičko uredništvo:

Petar Osrečak, 8.a

Neven Košec, učitelj

Odgovorna urednica:

Marija Lisak, učiteljica

Novinari:

Dorotea Fuček, 5.c

Ana Boltek, 5.c

Franjo Platužić, 5.c

Josip Herceg, 5.c

Marija Lorena Kosec, 6.a

Karla Haramustek, 6.a

Martina Hegol, 7.a

Valerija Kosec, 7.a

David Haramustek, 8.a

Unos teksta i grafičko oblikovanje:

Petar Osrečak, Dominik Sačer,

Josip Kelemen (učenici 8.a)

Denis Filipaj, Stanislav Novina,

Tomislav Novina (učenici 6.a)

Fotografije:

FOTO grupa

Naslovница

Pozadina pozornice

u školskoj športskoj dvorani

povodom proslave 150 godina

OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Poledina

Prigodni straničnici - rad učenika
naše škole

OLIMPIJSKI DAN I POČETAK OBILJEŽAVANJA 150. OBLJETNICE ŠKOLE

Učenici i učitelji naše škole i ove godine obilježili su Hrvatski olimpijski dan kojim su se prisjetili dana osnivanja Hrvatskog olimpijskog odbora. U ponedjeljak, 10.

rujna 2012. učiteljice Vera Stakor i Božena Lacković te učitelj Dominik Karajić poveli su učenike i učitelje u povijesnu šetnju gornjostubičkim krajem. Kako bi bili dosljedni u težnji škole za promicanjem zajedništva i jednakosti, ali i kako bi istaknuli rekreativnu svrhu šetnje, učenici i učitelji simbolično su obukli bijele majice. Prije same šetnje svi smo se okupili na školskom igralištu gdje smo zabilježili takozvanu „milenijsku fotografiju“ na kojoj smo oblikovali brojku 150. Tom smo fotografijom najavili obilježavanje važne školske obljetnice, 150 godina postojanja naše škole.

Obrazovna svrha ove šetnje bila je upoznavanje učenika sa starim školskim zgra-

dama i pričom koju one u sebi čuvaju. Kako bi šetnja bila što zanimljivija, učenici su bili podijeljeni u grupe te je svaka od njih dobila upute o redoslijedu kojim trebaju posjetiti zadane lokacije. Učenici su morali, uz pomoć zemljovidova, pronaći put kojim će doći do svake lokacije na kojoj će, nakon što otkriju koju priču zgrada skriva, dobiti žig koji služi kao dokaz da su na tom mjestu stvarno i bili. Ovakav je način upoznavanja s poviješću gornjostubičkog školskog života u nama probudio natjecateljski duh.

U svojoj potrazi saznali smo da je prva gornjostubička škola bila sagrađena još 1863. godine. Nazivala se Pučka škola Gornja Stubica, a kako se nalazila u blizini Gupčeve lipe, mještani su je zvali i „Škola pod Lipom“. U to je prvo vrijeme samo mali broj djece mogao ići u školu. Većina ih je bila previše siromašna pa su

mnogi morali ostajati kod kuće kako bi radili ili čak zarađivali za život. Oni koji su školu pohađali bili su bosi i slabo obućeni. Kasnije se broj djece ipak povećao pa je ova škola uskoro postala premala da primi veći broj djece. Gornjostubička je zadruga tad kupila dvorac Oršić pa je i dio prostora dvorca ustupila za održavanje nastave (od 1906. do 1969.). To je i dalje bila Pučka škola Gornja Stubica, 1959. nazvana „Ignac Ciglenečki“, a sama djeca govorila su pak da idu u školu „pri Gradu“. U vrijeme nekih izvanrednih situacija nastava se privremeno održavala i na nekim drugim lokacijama. Tako je 1880. godine jaki razorni potres pogodio Gor-

nju Stubicu te oštetio zgradu stare „Škole pod Lipom“. Njen popravak potrajan je čak dvije godine pa je za to vrijeme (od 1880. do 1882.) obitelj Lisak ustupila prostor za održavanje nastave u svojoj kući. Ta je zgrada škole mještanima bila poznata kao „Lisakova hiža“. U ratno je vrijeme krovio na dvorcu Oršić bilo oštećeno pa se nastava nakratko prestala održavati tijekom 1943. i 1944. godine. Dok se dvorac obnavljao, nastava je 1945. i 1946. preseljena u spremište nekadašnjeg gornjostubičkog vatrogasnog doma. Najmlađa školska zgrada upravo je ova u kojoj se i danas nalazimo. Nastava se ovdje počela održavati 1970. godine, a povodom 400. godišnjice Seljačke bune nova je škola dobila i novo ime – Osnovna škola „Matija Gubec“ Gornja Stubica. U prostorijama dvorca Oršić tad počinje s radom Muzej seljačkih buna, a na brdu Samci podignut je i spomenik vodi Bune Matiji Gupcu.

Kako bi nam ovaj dan što dulje ostao u sjećanju, fotografirali smo se ispred svake školske zgrade. Najviše nam se svidjela tzv. „milenijska fotografija“ na kojoj su učenici oblikovali brojku 150 i time najavili proslavu ove važne školske obljetnice.

Martina Hegol, 7.a

Početak nove školske godine

Nakon ljetnih praznika, koji su za sve učenike prekratko trajali, započela je nova školska godina 2012./2013. Svi učenici skupili su se ispred matične škole 3. rujna 2013. u 7 sati i 45 minuta. Nakon susreta sa svojim razrednicima krenuli su u župnu crkvu sv. Jurja gdje su prisustvovali svetoj misi. Nakon mise svatko je krenuo svojim kućama, a već idući dan započela je redovna nastava.

Valerija Kosec, 7.a

mo ga već nekoliko godina. I ove godine obilježili smo ga zamjenom i kupovinom časopisa. Štand s časopisima bio je postavljen u školskom holu u petak 7. rujna 2012. za vrijeme velikih odmora. Učenici su donijeli svoje stare časopise te su ih zamjenili za neke druge. Ako nisu imali što za razmijeniti, stari časopisi su se

mogli kupiti po simboličnim cijenama od 5 i 10 kuna. Skupljeno je 45 kuna koje su upotrijebljene za pretplatu škole na nove časopise.

David Haramustek, 8.a

Kutije za odlaganje papira

Početkom nove školske godine 2012./2013. u svakoj učionici naše škole postavljene su kutije za odlaganje papira kako bi se kod djece probudila svijest o potrebi razvrstavanja otpada. Na taj način barem malo pridonosimo zaštiti okoliša i ljepoti prirode.

Marija Lorena Kosec, 6.a

Olimpijski dan u PŠ Dubovec

Učenici PŠ Dubovec Olimpijski dan obi-

Međunarodni dan pismenosti

Organizacija UNESCO proglašila je 8. rujna danom obilježavanja Svjetskog dana pismenosti. U našoj školi obilježava-

lježili su, 10. rujna 2012., kao i učenici matične i ostalih područnih škola. Cilj nam je bio ponoviti važnost kretanja i zdrave prehrane za zdravlje. Napravili smo olimpijski krug, prošetali Dubovcem i na susjednom briježu jeli slasno grožđe. Na povratku smo na školskom igralištu odigrali više natjecateljskih igara.

Nataša Mirt, učiteljica

video zapise, priručnike i druge materijale upozorenja o potrebi očuvanja ozonskog omotača. I učenici naše škole aktivno su se uključili u obilježavanje toga dana. U predvorju škole izradili su pano s bitnim informacijama o ozonu, ultraljubičastom zračenju, ozonskim rupama i zaštiti ozona te o kemijskim tvarima koje su štetne za ozon. Tako su i oni spoznali važnost ozonskog omotača za život na Zemlji i potaknuli jedni druge da čine dobro za naš planet i nas same.

Marina Mikulec, prof.

Dan tradicijske baštine

Članovi etnografske i folklorne grupe sa svojim voditeljicama Arminom Rod i Boženom Lacković 23. rujna 2012. obilježili su Dan tradicijske baštine. Tema ove godišnjeg Dana bile su tradicijske igre. U školi je postavljen pano s opisima igara stubičkog kraja, a na školskom dvorištu učenici su cijeli taj tjedan mogli učiti hodati na štulama.

Martina Hegol, 7.a

Europski dan jezika

Već jedanaestu godinu zaredom 26. rujna tradicionalno se obilježava Europski dan jezika. Naglasak je na promoviranju važnosti cjeloživotnog učenja stranih jezika, kako u školi tako i van nje. U našoj školi obilježili smo ga izradom prigodnih plakata na njemačkom jeziku te prezentacijom na engleskom jeziku koja je objavljena na web stranici naše škole. Učenički plakati i prezentacija pratili su temu o 150. obljetnici naše škole.

Valerija Kosec, 7.a

Škola plivanja

Obuka neplivača započela je u ponедjeljak, 15. listopada 2012. za učenike trećih razreda. Škola plivanja trajala je 10 dana, do 26. listopada 2012. Nastava se tada za učenike 3. razreda održavala u jutarnjoj smjeni. Učenici 2.a i 2.b razreda za vrijeme trajanja Škole plivanja dolazili su na nastavu poslijepodne. Školu plivanja realizirala je KUHTA SPORT d.o.o. u Terma-ma Jezerčica.

Ivana Lisak, učiteljica

Simulacija evakuacije

U našoj je školi 31. listopada 2012. održana vježba simulacije evakuacije. U toj vježbi sudjelovali su svi djelatnici, učitelji i učenici škole. Tijekom školskog sata začuo se alarm. Učitelji su učenicima dali upute kako se ponašati u takvim okolnostima te kako na najbrži i najsigurniji način u tom trenutku napustiti školu. Prije izlaska iz učionice morali smo zatvoriti prozore i vrata. Učitelji su nas odveli na školsko igralište. Stigli su i vatrogasci koji su provjerili jesmo li svi izašli. Nakon provedene vježbe uputili smo se natrag na nastavu. Vježba je uspješno izvedena jer smo pokazali da smo spremni pravovremeno i djelotvorno reagirati u takvim situacijama.

Karla Haramustek, 6.a

I gornjostubička luč svijetli Vukovaru...

U predvečerje, 19. studenoga 2012. godine učenici nižih razreda naše škole sa svojim učiteljicama i učiteljima svjetlost gornjostubičke luči utkali su u zajedničku svjetlost cijele Hrvatske za Vukovar. Ispred spomen biste našeg sumještanina, heroja Domovinskoga rata Rudolfa Peresina, održali smo trenutak povijesti i sjećanja, odrecitirali prigodnu recitaciju te se pomolili za sve one koji su svoje živote i snove nesebično ugradili za slobodu svog grada, svoje domovine Hrvatske. U našim je rukama zasjao plam osamdesetak luka u koje smo stavili svoja srca u znak spomena i pjeteta prema svima kojima je sloboda bila cilj i kojima nijedna žrtva za nju nije bila preteška, pa bio to i sam ljudski život. Svjetлом gornjostubičkih luka izrazili smo svoju zahvalnost, poštovanje i divljenje za nemjerljivu hrabrost, snagu, nesebičnost, ustrajnost, upornost, trpljenje i nadasve ljubav.

Anita Razum, učiteljica

Sveti Nikola u našoj školi

Učenici nižih razreda matične škole priredili su doček svetom Nikoli priredbom u školskom holu. No, došao je i nepozvani gost. Mali zbor i Mala dramska grupa pobrinuli su se za program dočeka. Učenici, posebno prvašići, pažljivo su pratili. Kad je sveti Nikola došao i sve okupljene pozdravio, pozvao ih je da budu i dalje dobri. Moramo napomenuti da je provjeravao kako ih je podučavao vjeroučitelj Nikola. Sve bi dobro prošlo da đaci nisu

u jednom trenutku malo podlegli utjecaju Krampusa, a sam sveti Nikola morao je dobro paziti da zločesti Krampus ne napravi štetu. Učiteljice i učitelji pomogli su dragom gostu svima prisutnim podijeliti darove.

Ines Krušelj-Vidas, knjižničarka

Čineći dobro, osjećamo se dobro

Na poziv udruge veterana specijalne policije Domovinskog rata Barun učenici i učitelji naše škole sudjelovali su u humanitarnoj akciji pod nazivom *Čineći dobro, osjećamo se dobro*. Akcija prikupljanja raznih namirnica provela se u predbožićnom vremenu. Svojim dobrovoljnim prilozima u hrani i slatkisima pomogli smo obiteljima poginulih, umrlih, bolesnih i nezaposlenih branitelja s područja Krapinsko-zagorske županije.

Školske vijesti

Čineći dobro, uistinu smo se i osjećali dobro. Zahvaljujemo svima koji su pridonijeli ovoj akciji te na taj način pomogli onima kojima je to potrebno.

Valerija Kosec, 7.a

Advent u našoj školi

Učenici naše škole adventsko vrijeme obilježili su izrađivanjem zvončića ili čestitaka s motivom zvončića. Uz malo kreativnosti svaki je razred izradio zvončić ili čestitku s najljepšim željama za Božić i Novu godinu. Božićna jelka, postavljena u holu naše škole, bila je ukrašena tim zvončićima, a čestitke su bile izložene na panou, također u holu naše škole.

Martina Hegol, 7.a

Našoj školi dodijeljena dva bicikla

Našoj su školi 20. prosinca 2012. dodijeljena dva bicikla za potrebe realizacije projekta "Ospozobljavanje učenika za sigurno upravljanje biciklom"

koje je pod pokroviteljstvom Krapinsko-zagorske županije. Škola je, uz zahvale, velikodušno prihvatiла donaciju, a učenici su s nestrpljenjem očekivali prve vožnje po školskom poligonu.

Karla Haramustek, 6.a

Božićna priredba

Kraj prvog polugodišta i ove godine obilježili smo božićnom priredbom. Božićna priredba održala se 21. prosinca 2012. u dvorani naše škole. Program se sastojao od glazbenih, igrokaznih i recitatorskih točaka koje su pripremili veliki i mali

školski zbor, tamburaški orkestar naše škole te članovi dramske grupe nižih i viših razreda. Uz blagdansko ozračje koje se širilo u dvorani, čestitke za predstojeće blagdane svima prisutnima izrekli su velečasni Luka Slijepčević i ravnateljica naše škole Sanja Knežić. Završnom pjesmom *Zvončići*, s radošću i osmijehom na licu, započeli su nam zimski praznici.

David Haramustek, 8.a

Snijegom protiv nastave

Nastava u drugom polugodištu započela je u ponedjeljak, 14. siječnja 2013. Ujutro kad smo se probudili i krenuli radosno u školu da se ponovno sretнемo sa svojim prijateljima, još radosniji smo bili kad smo svuda oko sebe vidjeli veliku količinu snijega koja je napadala te noći. Neki

su učenici stigli u školu, no bilo je i onih koji su tog dana ostali kod kuće. Ceste su bile teško prohodne pa je time i prijevoz u školu bio otežan. Napadalo je oko 60 cm snijega. Bijeli snježni pokrivač razveselio je svu djecu. Odlukom ravnateljice nastava je bila odgođena sljedeća dva dana, u utorak i srijedu, zbog toga što snježne padaline nisu jenjavale, a bile su najavljene i za popodnevne i večernje sate. Učenici su to s oduševljenjem prihvatali pa su te dane iskoristili za igranje u snijegu. Redovita nastava ponovno je započela u četvrtak 17. siječnja 2013.

Karla Haramustek, 6.a

Nova PVC stolarija

U ponедјелјак, 4. вељаце 2013. године доласком у школу угодно smo se iznenadili. Na ulazu u школу postavljena je nova PVC stolarija. Postavljena su nova ulazna vrata i prozori. Na ulaznim vratima kvaka je postavljena samo s unutarnje strane dok je s vanjske strane rukohvat.

To je postavljeno s namjerom da se vrata otvaraju samo iznutra. Osoba koja želi ući u školu treba pričekati da dežurni učenik otvoriti vrata ili ako nema nikoga tko bi otvorio vrata, treba pozvoniti na zvono koje se nalazi s vanjske strane. Nova vrata i novi prozori sada čine našu školu još ljepšom, a okviri bijele boje unijeli su više svjetlosti u predvorje škole.

Marija Lorena Kosec, 6.a

440. obljetnica Seljačke bune

U ponедјелјак, 11. вељаце 2013. učenici naše škole obilježili su 440. obljetnicu Seljačke bune. Učenici šestih razreda na satu povijesti razgovarali su o toj bitci koja je obilježila naš kraj i o njegovom vođi Matiji Gupcu po kome je naša škola dobila ime. Također, učiteljica Maja Barun upoznala je učenike i sa starim gornjostubičkim školama u kojima se u početku održavala nastava. O svemu tome učenici

su izradili plakate koje su zatim izložili na pano u holu naše škole.

Martina Hegol, 7.a

Fašnik

Fašnik je dan veselja, zabave, plesa, maskiranja. Kod nas se slavi prema starim običajima zagorskog kraja. Žene ujutro rano ustaju jer moraju pripremiti tradicionalna fašnička jela. To su kiselo zelje, dimljeni buncek te krafne čiji miris preplavi cijelu

kuću. I odrasli i djeca vesele se fašniku jer taj dan mogu biti netko drugi. Dâmina se planira, izrađuju se maske, razrađuju se ideje, organiziraju se fašničke povorke, pišu se govori. Odrasli obilaze selo u fašničkim povorkama koje završavaju u centru sela ili grada. Tu se čitaju govor i na taj način isprâcuje se Fašnik, lutak koji je kriv za sve loše što se dogodilo protekle godine. Njemu se čita presuda i osuđuje ga se na smrt spaljivanjem. Time završava fašnička povorka. U našoj školi fašnik smo obilježili 12. veljače 2013. maskiranjem po želji, tko je htio. Održana je redovna nastava za sve učenike i u svakom razredu našlo se po nekoliko učenika koji su tu nastavu odslušali pod maskama. Svojim domišljatim izgledom razveselili su sve ostale u školi. Učenici viših razreda na satu likovne kulture izrađivali su fašnič-

ke kostime koje su zatim izložili na pano. Kostimi su bili ukrašeni raznim čepovima, CD-ima, puzzlama, pucetima... Među učenicima nižih razreda birala se najljepša maska. Nagrade su osvojili učenici: Lorena Ruklić, 1.a; Jelena Klanjčić, 1.b; Alen Jurina, 2.a; Matea Kadojić, 2.b; Denis Frajtag, 3.a; Stjepan Sačer, 3.b; Mateja Zebec, 4.a te Lucija Lisak, 4.b. Nagradene maske folklorne i etnografske grupe bile su učenika Luke Bočkaja i Nikole Jambrešića iz 2. b razreda. Nakon nastave učenici su žurno otisli svojim kućama kako bi obukli svoj kostim, stavili maske te obišli selo hodajući od kuće do kuće pjevajući: „Velička repa, mali klin, gospodo draga, peneze sim.“ Fašničko ludilo završilo je u večernjim satima, a sljedećeg dana, Pepelnicom, počelo je razdoblje korizme.

Nikola Gudan, 6.a

Piramida zdrave prehrane

U sklopu zdravstvenog odgoja u mjesecu veljači 2013. učenici 6. b razreda zajedno sa svojim razrednikom, učiteljem Markom Mihaljincem, na satu razredne zajednice izradili su piramidu zdrave prehrane. Upoznali smo se s vrstama hranjivih tvari, vitaminima i mineralima te s njihovom važnosti za naše zdravlje i pravilan razvoj. Prikupili smo potrebne sličice, razvrstali ih na odgovarajuće mjesto u već nacrtanoj piramidi te ih zaličili. Gotov plakat stav-

ljen je na pano u učionici tehničke kulture. Cilj ovog sata bio je potaknuti učenike na razmišljanje kako treba smanjiti namirnice s vrha piramide koje sadrže visok postotak masti, šećera i soli (slatkiši, gazirani sokovi), a povećati unos voća i povrća koje je bogato vitaminima i mineralima, a uz to sadrže i male količine masti.

Marica Rusan, 6.b

Poplave

Ove zime u našem kraju napadale su velike količine snijega. Nakon porasta temperatura zraka došlo je do naglogtopljenja snijega pa je voda poplavila naše oranine i polja. Voda je tako u veljači prekrila i naše školsko parkiralište te su učitelji imali otežan uvjet izlaska iz svojih automobila. Također, na sam Uskrs, 31. ožujka 2013. poplavljene su i podrumske prostorije škole. Voda je kroz šaht izašla van nekih tridesetak centimetara. Vatrogasci

su vodu ispumpali, a tehničko osoblje sve počistilo te je nastava nakon proljetnih praznika, 2. travnja 2013., održana u normalnim uvjetima.

Valerija Kosec, 7.a

Humanitarna akcija prodaje narcisa

Učenici i učitelji naše škole i ove su se godine u mjesecu ožujku uključili u humanitarnu akciju Zagorske lige za borbu protiv raka. Narcise su se prodavale u holu škole, a neki učenici prodavali su ih i u svome susjedstvu. Prodano je 500 narcisa i sakupljeno 1020 kuna. Ove godine prikupljen novac utrošit će se na nabavu TCD aparata za ultrazvuk krvnih žila u mozgu za Opću bolnicu Bračak. Zahvalju-

jemo svima koji su svojom donacijom pri-donijeli ovoj akciji koju je vodila učiteljica Božena Lacković.

Karla Haramustek, 6.a

Školske vijesti

Dan voda i Svjetski meteorološki dan

Učenici 4.b razreda ove su godine Dan voda i Svjetski meteorološki dan obilježili 22. ožujka 2013. u suradnji s velikim GLOBE-ovcima naše škole. Naučili su kako vlastitim promatranjem i mjerjenjem, te kasnije slanjem podataka u GLOBE bazu podataka, pridonjeti očuvanju prirode i njenih prirodnih resursa, i kako ne bismo zaboravili da je priroda naš nedjeljivi dio i da nam bez nje, očuvane i čiste, nema kvalitetnog života na Zemlji. Iako već upoznati s atmosferskim mjerjenjima naše GLOBE grupe, od kojih neka i sami izvo-

de ili im prisustvuju kao članovi Malih istraživača prirode i pomlatka GLOBE-a u našoj školi, učenici 4.b razreda provedli su sat vremena na terenskoj nastavi u blizini i okolini škole. Prekaljeni, stariji GLOBE-ovci, koji su i ove godine svojim radom i rezultatima pozvani na Državnu smotru i natjecanje, prezentirali su svoja mjerjenja i prenijeli znanja o hidrološkim i atmosferskim mjerjenjima i promatranjima koja se provode u našoj školi. Mjereći temperaturu površinske vode na mjernoj postaji na Burnjaku, utvrđili smo i proširili svoja znanja o vodi, značenju vode, kao i brizi o njoj. Veseli nas da su i kemijска istraživanja, koja se također provode na toj mjernoj postaji, pokazala da je voda u Burnjaku zdrava i čista. Lucija Drempetić (8.b) potanko nas je upoznala s vrstama tragova aviona na nebu te načinom bilježenja istih prema GLOBE protokolu. Ana Herceg (8.c) pričala nam je o vrstama oblaka i određivanju pokrivenosti neba oblacima, a s Petrom Osrečakom (8.a) zajedno smo izmjerili količinu padalina. Također, zabilježeni su i podaci o tlaku zraka, a s Ines Frajtag (8.b) kasnije su naši mali istraživači izmjerili temperaturu tla. Pitanja je bilo puno, a suradnja velikih i malih izvanredna te je jedan školski sat naprosto proletio.

Anita Razum, učiteljica

SFERIN likovni i literarni natječaj za djecu i mlade

Likovni rad učenice Tatjane Zebec iz 2.b razreda nagrađen je na SFerinom likovnom i literarnom natječaju za djecu i mlade. Kako je SFera Društvo za znanstvenu fantastiku čije je središte u Zagrebu, teme likovnog natječaja za učenike od 1. do 4. razreda bile su Putovanje na kometi i Naselje na Marsu. Na spomenute teme učiteljice 2.a, 2.b i 4.b razreda poslale su nekoliko radova. Na natječaj je pristiglo

920 likovnih radova iz cijele Hrvatske. Iz naše je škole 2. nagradu za likovni rad na temu Putovanje na kometi dobila učenica 2.b razreda Tatjana Zebec. Nagrađenoj učenici nagrada je uručena na svečanoj skupštini SFere 11. svibnja 2013. godine.

Armina Rod, učiteljica

Radna akcija naših učenika

Kako bi naša škola poprimila što ljepši izgled, početkom mjeseca travnja 2013., učenici viših razreda brusili su unutar nju stolariju u predvorju škole. U radu su se služili brusnim papirom. Za zaštitu od sitne prašine nosili su zaštitnu masku. Zahvaljujemo svim učenicima koji su pridonijeli ovom čišćenju. Sljedeći korak bio je obojiti postojane smeđe okvire bijelom bojom. Taj posao uradili su naši domari.

Lana Boroša, 5.c

Sigurniji internet za djecu

U sklopu akcije Sigurniji internet u našoj školi održane su prezentacije o sigurnosti na internetu. U mjesecu travnju učenici osmih razreda, uz pomoć prezentacija koje su napravili, upoznali su učenike petih i šestih razreda s opasnostima korištenja interneta. Prezentacije su bile i o internetskom bontonu, dobrim i lošim stranama facebooka, kako zaštитiti osobne podatke i računala, kako prepoznati internetske prijevare i virus te kako spriječiti nasilje na internetu. Učenicima petih

razreda prezentacije su održane u maloj dvorani, a učenicima šestih razreda prezentirane su u sklopu nastave informatike.

Manda Klančić, Sara Drempetić, 8.a

Literarni, novinarski i likovni natječaj „Bogatstvo različitosti“

Osnovna škola „Matija Gubec“ iz Tavankuta organizirala je međunarodni nagradni literarni, novinarski i likovni natječaj

„Bogatstvo razlicitosti“ za učenike osnovnih škola iz Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Mađarske. Njime je željela potaknuti djecu na raspravu o temama suživota s drugima i drukčijima te na razvijanje solidarnosti i povezivanje s vršnjacima iz različitih krajeva. Tema novinarskog rada bila je „Kako nas razlicitost obogaćuju“, a literarnoga i likovnog „Nijedan čovjek nije otok“. Novinarski rad učenice Marije Lorene Kosec iz 6.a razreda osvojio je 3. mjesto. Za nagradu Marija je osvojila diplomu i zbirku pjesama Dragutina Tadijanovića.

Marija Lisak, učiteljica

Zelena čistka

Eko grupa naše škole prijavila se za sudjelovanje u velikoj akciji čišćenja divljih odlagališta otpada diljem svijeta "Zelena čistka-jedan dan za čisti okoliš". Akcija čišćenja u našem kraju održala se 19. travnja 2013. godine. Cilj ove akcije bio je osvještavanje djece i mladih o problemu zaštite okoliša i prirode te poticanje osobnog doprinosa u očuvanju okoliša. Učenici sedmih i osmih razreda poduze-

ljeni u skupine, puni poleta i želje da što bolje odrade posao, krenuli su na četiri zadane lokacije: Sv. Matej, potok Burnjak, šuma Burnjak i odlagalište u šumi uz područnu školu Dobri Zdenci. Na svim lokacijama prikupljen je raznolik otpad: stari metal, plastika, staklo, automobilske gume, komunalni otpad. U akciju čišćenja su se osim učenika Osnovne škole Matije Gupca uključili i volonteri te članovi DVD-a Sveti Matej. Učenici viših razreda dali su sve od sebe kako bi što bolje i temeljitije odradili posao i uklonili otpad s divljih odlagališta. Svojim trudom i radom učenici su doprinijeli obilježavanju Dana planete Zemlje te su ponešto naučili o sortiranju i odlaganju otpada. Materijal potreban za sakupljanje i odlaganje otpada donirali su Trgostil, DONA i PERFA. Uz sav uloženi trud nismo uspjeli u potpunosti očistiti odlagališta u šumi Burnjak

i šumi uz PŠ Dobri Zdenci jer su to stvarno velika divla odlagališta. Kao nagradu za rad i zalaganje, učenici su dobili zasluženi gablec.

Martina Hegol, 7.a

Dan planeta Zemlje

Učenici i učitelji naše škole Dan planeta Zemlje obilježili su 19. travnja 2013. čišćenjem okolice škole i naše Gornje Stubice. Učenici su 6. i 7. školski sat sa svojim učiteljima proveli u čišćenju. Svaki je razred bio zadužen za određeno područje. Nakon čišćenja učenici su vreće sa smećem bacili u spremnike za otpad. Rezultat ove akcije bila je još ljepša i čišća Gornja Stubica.

Josip Herceg, 5.c

kazali da učenje stranih jezika može biti zabavno.

Valentina Čulig-Martinjak, prof.

Prometna preventiva 2013.

Učenici petih razreda naše škole u mjesecu travnju i svibnju polagali su test za vožnju biciklom u sklopu akcijskog plana Prometna preventiva 2013. Ispit se sastojao od dva dijela. Prvi dio ispita bio je pismeni i sastojao se od teorijskih pitanja o pravilima u prometu. Drugi je dio bio praktičan i sastojao se od vožnje biciklom na poligonu. Poligon je pripremio učitelj tehničke kulture Marko Mihaljinec na školskom igralištu. Učenici koji su položili oba ispita dobili su potvrdu za samostalno upravljanje biciklom u prometu.

Dorotea Fuček, 5.c

Projekt „Darujte knjigu“

U našoj je školi u mjesecu svibnju 2013. godine proveden projekt Crvenog križa „Darujte knjigu“. Cilj je bio prikupiti što više slikovnica, lektira i drugih dječjih knjiga kako bi se u Klačevoj bolnici u Zagrebu osigurala adekvatna knjižnica za bolesnu djecu. Koordinator ovog projekta bila je učiteljica Mirjana Borošak. Donesene knjige ostavljale su se zaduženim učenicima u holu škole. Zahvaljujemo svima koji su darovali svoje knjige te pridonijeli uspješnosti ovog projekta.

Ana Boltek, 5.c

gostovanja

Zagorje, trnac starih sorata voća

Učenička zadruga naše škole 22. i 23. rujna 2012. sudjelovala je na 14. županijskoj izložbi "Zagorje, trnac starih sorata voća" za neminovnost povratka zaboravljenim vrijednostima sela. Voćarska sekcija predstavila se velikim brojem starih sorata jabuka, jabučnim octom i čipsom od jabuka. Klinčekи su pokazali med od maslačka i džem od bazge, Titrica čaj, Vezilje ručne radove, a Likovna i Etno grupa uredile su stand. Sekcija Drijenčekи prikazala je tradicijsku pripremu pekmeza od drijenka.

Nataša Mirt, učiteljica

Festival dječje kajkavske popevke

U nedjelju, 30. rujna 2012. godine u Zlataru održao se 41. festival dječje kajkavske popevke. Našu su školu predstavljale učenice Marta Španec, Antonela Čupar i Martina Hegol s pjesmom „Moja popevka“ koju je Antonela uglazbila. Festival je bio natjecateljskog karaktera, a sastojao se od 18 kajkavskih popevki iz kajkavskog govornog područja. Pratnju je svirao Tamburaški orkestar Hrvatske radiotelevizije pod ravnjanjem maestra Siniše Leopolda. Ostale škole predstavljale su učenice i učenici iz Zagreba, Samobora,

Zlatar Bistrice, Zlatara, Budinšćine, Krapine, Klanjca i ostalih mesta. Nagrada za najbolju skladbu i najbolju interpretaciju dodijeljena je Teni Kramar iz Kneginca Gornjeg koja je svoju školu predstavila pjesmom „Tu je Zagorje moje“. Festival smo zatvorili zlatarskom himnom „To je moj zlatarski kraj“.

Martina Hegol, 7.a

Međunarodni dan glazbe

Međunarodni dan glazbe pod okriljem UNESCO-a obilježava se 1. listopada. Idejni tvorac mu je slavni virtuoz na violinu, Yehudi Menuhin. Na taj se dan brojni slavni glazbenici cijelog svijeta obraćaju mладима, a našim se mладима, i onima koji se tako osjećaju, obratio Tomislav Goluban, naš poznati virtuoz na usnoj harmonici. Uz njega je, kao pratnja, bio i svirač akustične gitare, Lovro Šicel. Tomislav Goluban poznati je svirač usne harmonike koji je nastupao u zemljama diljem svijeta: Americi, Irskoj, Finskoj i Njemačkoj. Na zanimljiv način upoznao nas je s vrstama usnih harmonika i na svakoj od njih nešto je odsvirao. Saznali smo tako da postoje različiti tipovi i veličine usne harmonike, od tek nekoliko centimetara pa sve do pedesetak centimetara. Također smo saznali da se za sviranje svake od tih harmonika primjenjuje druga tehnika. Osim toga, ukratko nas je proveo kroz povijest razvitka usne harmonike i vrste glazbe koje se njome mogu svirati. Na usnoj harmonici smo mogli slušati glazbu iz crtića, oponašanje zvukova nekih životinja, teme iz popa i bluesa i još mnogo toga. Iako je u većini pjesama usna harmonika bila dominantna dok joj je akustična gitara bila pratnja, u jednoj od njih usna harmonika bila je pratnja akustičnoj gitari. Glasnim pljeskom učenici su zahvalili glazbenicima na dolasku u našu školu.

Martina Hegol, 7.a

Kestenijada pod Gupčevom lipom

U nedjelju, 14. listopada 2012. pod Gupčevom lipom u Gornjoj Stubici s početkom u 11 sati otvorena je Kestenijada. Na njoj je sudjelovala Voćarska sekcija naše škole koju vodi prof. Branko Barić. Mladi voćari Lucija Drempetić (7.b), Vedran Klanjčić (8.a) i Kristijan Mucak (8.a), zajedno s voditeljem Voćarske sekcije,

prof. Brankom Barićem, sudjelovali su na Kestenijadi pod Gupčevom lipom koja je bila prodajnog karaktera. Prodavali su proizvode Voćarske sekcije: jabučni ocat,

čips od jabuka i jabuke. Na Kestenijadi osim kupnje ukusnih kestena mogli su se probati i kupiti proizvodi s kojima su se predstavile Udruge Peharček i Lipin cvjet, OPG Šoštarić te Selo Hižakovec.

Bernarda Razum, učiteljica

Međunarodni dan doprinosa zajednici

U OŠ Matije Gupca Zagreb 24. listopada 2012. godine obilježen je International

Community Day/Međunarodni dan doprinosa zajednici, kojem je cilj promoviranje multikulturalnosti i bogate kulturno-povjesne baštine brojnih zemalja. Roditelji i učenici predstavili su ručne radove, literaturu, odjeću, nakit, hranu, suvenire, prepoznatljive specijalitete i ostala nacionalna "blaga" kao najprepoznatljiviju baštinu svojih zemalja. Ove godine predstavili su se učenici iz Azerbejdžana, Mađarske, Čilea, Malezije, Poljske, Velike Britanije, Francuske, Turske, Finske, Kazahstana, Kirgistana, Crne Gore, Rumunjske, SAD-a, Kanade, Australije i Hrvatske. Njihovom međunarodnom slavlju pridružili su se, u predstavljanju hrvatske baštine, predstavnici dviju školskih zadruga - zadruga Stezica Osnovne škole Ante Starčevića iz Lepoglave, koja njeguje tradiciju izrade lepoglavske čipke (nematerijalne kulturne baštine UNESCO-a), te učenička zadruga OŠ Matije

Gupca Gornja Stubica sa svojom voćarskom sekцијом, sekцијом vezilje, folklorušima, tamburaškim i vokalnim sastavom. Između ostalog, posjetitelji sajma mogli su slušati zagorske pjesme u izvedbi naših učenika uz pratnju tamburaša. Na ovom sajmu vidjeli smo kakvu bogatu tradiciju i narodnu baštinu imaju zemlje diljem svijeta.

Martina Hegol, 7.a

Književnica Branka Primorac u našoj školi

U ponedjeljak, 29. listopada 2012. učenici sedmih i osmih razreda imali su čast upoznati autoricu romana *Maturalac* koji su čitali kao dio svoje obvezne lektire. Autorica nas je upoznala sa zanimljivostima iz vlastitoga života i književnoga rada. Osim o navedenome romanu, autorica nam je pričala o knjizi o Rudolfu Perešinu za koju je dobila nagradu *Bili su prvi kad je tre-*

bal, za najbolju prozu o Domovinskom ratu. Ukratko nas je upoznala s njegovim likom i djelom, ali i s načinom na koji je prikupila sve podatke o njemu. Nakon što je književnica predstavila svoje knjige, učenici su mogli pitati sve što ih zanima. Kada više nije bilo pitanja, autorica nam je pripovijedala o tome kako su izgledali književni susreti u drugim školama. Bilo je tu raznih komičnih situacija pa smo se, zajedno s književnicom, nasmijali. Kako svemu što je lijepo brzo dođe kraj, tako je i ovom našem susretu s Brankom Primorac došao kraj. Sretni smo i zahvalni što smo mogli upoznati autoricu romana koji smo pročitali te što smo mogli uživo čuti nešto o romanu, čime smo još više obogatili i produbili svoj doživljaj samoga djela.

David Haramustek, 8.a

Učenička zadruga na promociji agro i etno kulture Hrvatskog zagorja

Učenička zadruga Matija Gubec sa svojim proizvodima sudjelovala je na promotivno prodajnoj izložbi agro i etno kulture Hrvatskog zagorja u Zagrebu od 13. studenoga 2012. do 15. studenoga 2012. pod pokroviteljstvom grada Zlatara i grada Donje Stubice te općina Gornja Stubica i Mače, a u organizaciji Obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava. Učeničku zadrugu predstavili su učenici Voćarske sekcije: Vedran Klančić (8.a), Kristijan Mucak (8.a), Nikola Čehko (8.a) i Ivica Boroša (8.a) uz vodstvo prof. Branka Barića. Učenici su zajedno s prof. Brankom Barićem sva tri dana prodavali proizvode naše zadruge gdje su se posebno istaknuli u prodaji jabuka i proizvoda od jabuka. U predstavljanju Učeničke zadruge osim učenika i prof. Branka Barića uključile su se voditeljice Nataša Mirt, Magdalena Bajs, Božena Lacković, Bernarda Razum te predsjednica Učeničke zadruge, ravateljica Sanja Knezić.

Bernarda Razum, učiteljica

Advent u dvoru Oršić

U dvoru Oršić već nekoliko godina unatrag organizira se otvorenje Adventa. Ove godine bilo je to 9. prosinca 2012. Na

otvorenju su nastupili Tamburaški sastav i školski zbor naše škole pod vodstvom učiteljice Marine Pakelj te brojni drugi sastavi i zborovi koji su to otvorenje uveličali. Školska zadruga naše škole također se priključila otvorenju gdje je prezentirala i prodavala svoje proizvode. Dvorac Oršić posjetili su i sveti Nikola i Krampus koji su posebno razveselili one najmlađe. Bio je to radostan početak u iščekivanju Božića.

David Haramustek, 8.a

U programu Radio Stubice

Učenice Lucija Drempetić i Ines Frajtag zajedno s našom školskom knjižničarkom gostovale su 31. siječnja 2013. u emisiji za mlade i o mladima „Sve je lako kad si mlađ“ u programu Radio Stubice. Učenice su predstavile projekte koji su se provodili u našoj školi: Bookmark, Čitanjem do zvijezda i Čitamo mi u obitelji svi.

Valerija Kosec, 7.a

Paraolimijski školski dan

U našoj školi 25. veljače 2013. obilježili smo Paraolimijski školski dan. Ugoštili smo člana Hrvatskoga paraolimijskog odbora i voditelja projekta Damira Frantića te paraolimpijke Nikolu Brlenića i Ivicu Vugrinca. Učenike od 1. do 4. razreda te učenike petih i šestih razreda

gostovanja

educirali su o paraolimpijskim sportovima te uvažavanju i prihvaćanju osoba s invaliditetom. Učenici su prošli kroz tri različite akitnosti kroz koje su ih vodili naši gosti. U medijateci učenici su pogledali film o Paraolimpijskim igrama održanim u Pekingu 2008. godine. Upoznali su se s paraolimpijskim sportovima i invalidskim pomagalima koje paraolimpici koriste u pojedinom sportu. U učionici hrvatskoga jezika učenici su razgovarali s gospodinom Ivicom Vugrincem koji već duži niz godina postiže zavidne sportske rezultate. Unatoč 30-ak operacija kroz koje je prošao stradavši u Domoviskom ratu, sedam puta bio je prvak Hrvatske u stolnom tenisu, a njegov dom krasiti još stotinjak medalja s brojnih europskih i svjetskih natjecanja. Iako je u kolicima svaki dan, budi se sretan i zahvalan što svoja doživljena iskustva može prenijeti drugima. Gospodin Ivica dokazao je da i osobe s fizičkim nedostatcima uz trud i upornost mogu postizati vrhunske rezultate. Treća aktivnost odvijala se u športskoj dvorani gdje su učenici isprobavali hodati sa štakama, zatim s povezom na očima, a okušali su se i u igranju stolnog tenisa s paraolimpijcem Nikolom. Bila je to prava navijačka atmosfera. Svojim sudjelovanjem u obilježavanju Paraolimpijskog dana pridonijeli smo širenu toleranciju u društvu te rušenju barijera između osoba sa i bez invaliditeta.

Karla Haramustek, 6.a

Dramska adaptacija romana Divlji konj

Glumac Ante Rumora iz zagrebačkog kazališta TEATAR gostovao je u našoj školi 8. ožujka 2013. Prema romanu Divlji konj, koji je proglašen jednim od najboljih djela za mlade u hrvatskoj književnosti, izveo je istoimenu scensku igru. U maloj dvorani naše škole skupilo se sedamdesetak učenika viših razreda. Scensku igru Divlji konj priredio je sam autor romana, Božidar Prosenjak. Glumac Ante Rumora izvrsno

je odigrao ulogu Divlje konja. Prikazao je život Divlje konja od rane mladosti pa do njegove smrti. Vješt tom glumom približio je učenicima život Divlje konja koji pati, ljubi, ne vjeruje Gospodaru. Saznali smo kakav je Divlji konj i koje su njegove osobine. Predstava je bila vrlo emotivna i prepuna životnih istina. Tijekom predstave glumac je na pozornicu pozvao dvoje učenika, Gabrijelu Jurinu (5.b) i Andriju Bačaniju (6.a), koji su pročitali zadane pjesme. Kao i roman, ova dramska adaptacija upućuje na dublje značenje. Divlji konj personificira čovjeka čiji se život sastoji od uspona i padova te traganja za pravdom i višim smislim života. Na kraju su učenici gromoglasnim pljeskom pokazali da im se predstava uistinu svidjela.

David Haramustek, 8.a

Božićni sajam

Učenička zadruga Matije Gupca Gornja Stubica sudjelovala je 18. prosinca 2012. na Božićnom sajmu na Zagrebačkom velesajmu. Nakon sata vožnje zainteresirani zadragari i njihovi voditelji stigli su u Zagreb i uredili svoj izložbeni prostor. Sajam su organizirali Hrvatska udružujučeničkog zadrugarstva i Udruga branitelja

Domovinskog rata pa su izložbeni prostor popunili štandovi učeničkih zadruga i zadruga branitelja naše domovine. Na gornjostubičkom štandu svojim su se proizvodima predstavile sve sekcije Zadruge: voćarska, foto, etnografska i likovna sekcija, vezilje, Drijenčeki, Titrica i Klinčekti. U slobodno vrijeme razgledavali smo proizvode drugih zadruga i udruženja, gledali scenske nastupe i zabavljali se na trampolinu, vrtuljku, toboganu... Zadrugarima je bio zanimljiv susret s pjevačem Borisom Novkovićem koji nam je podijelio autogram. U večernjim satima spakirali smo svoje proizvode i vratili se kućama veseli i zadovoljni. Bio je to još jedan veoma lijep i koristan izlazak jer smo predstavili rad svoje škole i istovremeno vidjeli običaje i rad ljudi iz raznih krajeva naše domovine.

Sara Dremptić, 8.a

Branitelji o Domovinskem ratu

U sklopu predmeta povijesti u našoj školi 16. svibnja 2013. za učenike osmih razreda održano predavanje o Domovinskem ratu. Predavanje su vodili pred-

sjednik Udruge veterana specijalne policije Domovinskog rata "Barun" Josip Mirt i tajnik Udruge Radmil Pavalić-Paraga. Svojim predavanjem uz pomoć power point prezentacije ukratko su nam ispričali o razdoblju trajanja Domovinskog rata i o njihovom vlastitom sudjelovanju u obrani naše domovine. Prije početka ustali smo te minutom šutnje odali počast svim poginulim braniteljima. Gospodin Pavalić predavanje je započeo pričom iz Vukovara o početku agresije na Hrvatsku. Vukovar je grad o kojem smo mi već puno čuli i imali prilike posjetiti ga, te će i nama, koji smo se rodili poslije rata, zauvijek biti grad heroj jer je to grad u kojem se odvijala najveća i najkrvavija bitka koja ga je potpuno uništila. To nije obeshrabrilno naše branitelje da odustanu i da se predaju, već da zajedničkim snagama krenu u borbu protiv neprijatelja. Čuli smo ponešto i o akciji Operacija Maslenica koja je izvedena u siječnju 1993. u kojoj

su hrvatski vojnici i policaci oslobodili zadarsko zaleđe, te o Operaciji Oluja izvedenoj u kolovozu 1995. u kojoj su oslobođeni veliki krajevi Hrvatske uz granicu s Bosnom i Hercegovinom, gradovi Knin, Obrovac, Benkovac i drugi, čime je srušena Republika Srpska Krajina. Udruga veterana specijalne policije Domovinskog rata „Barun“ većinu je vremena u to vrijeme provela na hladnom Velebitu branеći s tog područja naše krajeve. Učenici su s velikom pažnjom slušali predavanje gostiju koji su pridonijeli boljem razumijevanju toga vremena. Pokazali su nam i neka odličja i priznanja koja su zaslužili tijekom Domovinskog rata. Na kraju smo poslušali pjesmu „Moja domovina“ koja je u vrijeme rata svim braniteljima davala snagu da izdrže te teško razdoblje pa je i nas tog trenutka malo dirnula. Zahvaljujemo našim gostima što promišlu istinu o Domovinskom ratu te je prenose mlađim naraštajima.

David Haramustek, 8.a

Gostovanja psihologa

Našu su školu 6. i 7. svibnja 2013. posjetili profesor psihologije Svetislav Joka i profesorica psihologije Marina Sviben. Profesor Joka zaposlen je u Javnom zdravstvu Krapinsko-zagorske županije sa sjedištem u Zaboku. Profesorica Marina Sviben bivša je učenica naše škole koja radi kao psiholog u srednjoj školi u Zaprešiću. Učenicima viših razreda održali su predavanje i radionice čije su teme bile: utjecaj

medija na donošenje odluka, donošenje odluka i komunikacija, donošenje odluka i vršnjački pritisak, kako se oduprijeti nasilju i ovisnostima, tko sam ja i slično. Sve teme zainteresirale su učenike te su se aktivno uključili u pripremljene radionice i sami se iskušali u pojedinim situacijama koje danas najčešće pogađaju tinejdžersku dob.

Dorotea Fuček, 5.c

Novigradsko proljeće 2013.

Novigradsko je proljeće škola stvaralaštva u kojoj sudjeluju djeca iz cijele Hrvatske. Pet se dana pripremaju za dva završna nastupa u kojem pokazuju sve ono što su naučili i napravili u radionicama, tj. ono što najbolje znaju. Na ovogodišnjem, 24. novigradskom proljeću, sudjelovalo je 365 darovitih osnovaca iz cijele Hrvatske. Dana 20. travnja 2013. mi, Antonela i David, oko 9.30 sati krenuli smo za Novigrad Istarski. U Novigrad smo stigli oko 14 sati. Svaki je učenik, pa tako i mi, rezervirao slobodnu sobu u hotelu "Laguna" i izabrao s kojim će učenicima dijeliti sobu. Nakon primanja akreditacije, otišli smo se raspakirati i odmoriti od puta. Oko 19 sati

imali smo večeru, a poslije toga smo otišli na svečano otvorenje Novigradskog proljeća u gradsku sportsku dvoranu. Otvorio ju je predstavnik Agencije i tajnik državnog povjerenstva Škole stvaralaštva Miroslav Mićanović uz pomoć jedne od mentorica, voditeljice skladateljske radionice Mirjane Žužić. Drugog dana nakon doručka, otišli smo u OŠ Rivarela u kojoj smo se raspodijelili u radionice. Bilo ih je dvadeset. Ja, Antonela, bila sam u skladateljskoj radionici, a ja David, bio sam u orkestralnoj (scenska glazba) radionici. Prijepodnevni dio trajao je od 9 do 13 sati, a poslijepodnevni od 16 do 19 sati. Poslije ručka imali smo slobodno vrijeme koje smo mogli iskoristiti za šetnju, odmaranje, kupanje, druženje u sobama i sl. U skladateljskoj radionici naporno se radilo. Dobivali smo tekstove pjesama koje nam

je pripremila literarna radionica. Zajednička tema svih radionica bila je „Kljuc“. Morali smo uglasbiti dobiveni tekst te ga notno zapisati. Poslije su odabrane pjesme devetero učenika, među njima i Antonelinu. Te pjesme učili su zaboraši koji su ih na završnim priredbama i pjevali. U sceničkoj glazbi dobivali smo note pjesama od pjevačke radionice i skladatelja. Tim pjesmama smo dodali pratnju raznih instrumenata već postojećoj melodiji te ih izvodili sa zborom. Još jedan zadatak koji smo imali bio je osmisliti svoju originalnu temu i varijacije na tu temu, tj. skladbu koju smo i mi također morali notno zapisati. Bilo je naravno i mnogo drugih radionica, kao na primjer: scenska 1, 2, 3, foto radionica, novine na internetu, filmska, dramska, plesna radionica, klasično slikarstvo, lutkarska, video-dokumentarna, radijska, grafička, keramička radionica, itd. Navečer smo imali diskop, informativne i zabavne programe. Također smo imali i Noć čitanja u čast Ivani Brlić-Mažuranić, Raku party u kojem se pekla glina u raznim oblicima, izlaganje svake radionice pripremljenim šaljivim programom... U četvrtak je bio koncert u crkvi sv. Pelagija u Novigradu. Koncert je pratila scenska glazba i pjevačka radionica uz nekoliko literaraca i glazbenog gosta. Zadnji dan Novigradskog proljeća 27. travnja 2013. započeo je u jutarnjim

satima generalnom probom u gradskoj sportskoj dvorani. Svečano zatvaranje Novigradskog proljeća počelo je oko 20 h. Nastupale su sve radionice i pokazale što su naučile u tjedan dana. Novigradsko proljeće nama je jedno veliko i nezaboravno iskustvo koje nas je spojilo s brojnim ljudima iz naše domovine, iskustvo uz koje smo stekli nova prijateljstva i radne navike u onome što volimo raditi. To iskustvo se jednostavno ne može opisati riječima, nego se mora doživjeti. Zauvijek ćemo pamtitи tih prekrasnih tjedan dana u našim životima i svi će nam ostati u lijepom sjećanju.

Antonela Čupar i David Haramustek, 8.a

PROJEKTI U SURADNJI SA ŠKOLSKOM KNJIŽNIČARKOM

Mjesec školske knjižnice

Svake godine mjesec listopad obilježava se kao Mjesec školskih knjižnica. Ove godine tema je bila "Knjižnica-ključ za prošlost, sadašnjost i budućnost". Tijekom mjeseca listopada mogli smo sudjelovati u raznim aktivnostima koje je pripremila naša knjižničarka.

Projekt straničnici

Prva od tih aktivnosti bio je projekt razmjene straničnika - bookmarkera. Projekt je osmislio Međunarodno udrženje školskih knjižnica - IASL. Učenici drugih, petih i šestih razreda naše škole uključili su se u taj projekt te su na satu likovne kulture izrađivali straničnike s motivima vučedolske golubice. Međunarodni koordinator projekta spojio je našu školu sa školom u Hong Kongu, Lam Tin Metodističkom školom. Na početku drugog polugodišta očekivano su stigli straničnici iz Hong Konga koje smo mogli vidjeti izvještene na panou u holu naše škole. Ovim projektom htjeli smo pokazati kako možemo na zabavan i zanimljiv način surađivati sa školama diljem svijeta.

Kviz Čitanjem do zvijezda

Hrvatska mreža školskih knjižničara i ove godine pripremila projekt Čitanjem do zvijezda-natjecanje u znanju i kreativnosti. Za sudjelovanje u kvizu natjecatelji su pročitali Tajni leksikon Želimira Hercigonje, Maturalac Branke Primorac, Imaš fejs? Jasminke Tihi-Stepanić i Twist na bazenu Jadranka Bitenca. Natjecanje se sastojalo od dva dijela: kviza znanja i prezentacije plakata. Ekipu je činilo troje natjecatelja od petog do osmog razreda. Tema ovogodišnjeg natjecanja bila je suvremeni roman za mlade, stoga je za natjecanje bilo potrebno proučiti njegove odrednice u čitankama za hrvatski jezik. Isto tako, trebalo je proučiti i životopis spisateljice Jasminke Tihi-Stepanić jer je tema plakata bio njezin roman Imaš fejs. Rezultate školskog i županijskog natjecanja pročitajte u rubrici Natjecanja.

Kviz za poticanje čitanja knjižnica grada Zagreba

Učenici su mogli sudjelovati i u kvizu "Ove knjige su nagradene-provjeri zašto". Po uputama učenici su trebali pročitati zadane knjige, rješiti online upitnik, a onda čekati izvlačenje sretnog dobitnika. Zadane knjige su bile One misle da smo male autorice Julijane Matanović i Anke Dorić, Zeleni pas Nade Mihelčić i Imaš fejs? Jasminke Tihi-Stepanić. Dobitnica ovog kviza bila je Ana Herceg, učenica 8.c razreda, koja je osvojila put u pratinji naše knjižničarke u Zagreb na sajam knjiga Interliber, knjigu i prisustvovanje predstavi Ružičasta sanjarica.

Mjesec hrvatske knjige

Mjesec hrvatske knjige u našoj školi obilježili smo aktivnošću "Čitamo naglas". Učenici pojedinih razreda svakodnevno su se družili s našom knjižničarkom koja im je predstavila neku zanimljivu knjigu.

Izložba o povijesti školske knjižnice

Krajem mjeseca listopada 2012. učenici su u medijateci naše škole mogli pogledati izložbu pod temom Povijest školske knjižnice u Gornjoj Stubici. Svaki je razred na izložbu dolazio zasebno. Mogli smo čuti kada se gornjostubička knjižnica prvi puta spominje, koji su sve knjižničari radili u našoj školskoj knjižnici te ostale povijesne zanimljivosti. Pažljivo je trebalo sve razgledati jer su učenici mogli sudjelovati u nagradnoj igri u kojoj su trebali ispuniti upitnik i baciti ga u kutiju koja se nalazila u

školskoj knjižnici te čekati izvlačenje. Prva tri mesta zauzeli su Mihael Osrečak, 5.c, Karla Smetko, 5.c i Antonio Boroša, 5.a.

Dan hrvatskih knjižnica

Dana 11. studenoga 2012. obilježili smo Dan hrvatskih knjižnica. Cilj je bila bolja prepoznatljivost knjižnica i knjižničnih aktivnosti u javnosti, upoznavanje s mnogostrukim poslanjem te ulogom knjižnica u informiranju, obrazovanju i kulturi. Toga dana, u nedjelju, mogli smo se od 10 do 16 sati u našoj školi upoznati s povijesnu gornjostubičke školske knjižnice.

Čitamo mi u obitelji svi

Naša škola i ove je školske godine nastavila s projektom „Čitamo mi u obitelji svi“ koji je namijenjen poticanju čitanja. Projektom roditeljima skrećemo pozornost na činjenicu koliko je vrijedno i nezamjenjivo da tijekom svih nižih razreda budu uzor svojoj djeci u čitanju, umjesto da ih tjeraju na čitanje. Projekt se provodio s učenicima trećih razreda tijekom drugog polugodišta. Svaki je petak ždrijebom naprtnjaču dobivao jedan od zainteresiranih učenika. U naprtnjači je bilo osam knjiga. Ovisno o težini teksta roditelj je trebao poticati dijete da zajedno čitaju tekstove tako da dijaloge čitaju po ulogama, da dijete pročita jedan dio, a roditelj drugi dio teksta ili na neki treći način. Svake srijede učenik koji je donio naprtnjaču u školu imao je prigodu u nekoliko minuta drugim učenicima prepričati sve lijepo i zanimljivo što mu se dogodilo tijekom proteklih nekoliko dana kad su u njegovoj obitelji svi članovi čitali knjige iz knjižnične naprtnjače. U knjižničnoj naprtnjači nalazila se, osim knjiga, i bilježnica u koju su učenici sa svojim ukućanima upisivali doživljaje. Ovim aktivnostima htjeli smo pokazati kako knjižnica ima posebnu ulogu u našoj školi i kako možemo kroz zabavne pro-

jekte i kvizove saznati mnogo zanimljivih stvari koje su se odvijale u prošlosti te pri-donositi njezinoj važnosti u Gornjoj Stubići. Projektom „Čitamo mi u obitelji svi“ htjeli smo potaknuti učenike i roditelje na zajedničko čitanje jer nema kvalitetnijeg poticaja i učinkovitije metode svladavanja tehnike čitanja, nego kad učenik svakodnevno gleda svoje roditelje kako čitaju i kako uživaju u pročitanome štivu.

Pripremila: Martina Hegol, 7.a

Učlanjenje prvašića u školsku knjižnicu

Učenici 1.a i 1.b razreda svečano su učlanjeni u školsku knjižnicu 20. prosinca 2012. Bio je to svečan dan za naše prvašice. Cijelog su se mjeseca družili s knjigama i knjižničarkom Ines u svojim razredima. Uz pomoć čudesne kutije i prekrasnih sli-kovnica otkrivali su osjećaje, ali i ljepotu pisane riječi. Nije zato niti čudno što su s nestrupljenjem očekivali učlanjenje u knjižnicu i svoju prvu posudbu knjige. Naša dramska grupa koju vodi učiteljica Nikolina Fruk priredila im je dodatno iznenadenje - igrokaz Miš u knjižnici. Prema nasmijanim licima vjerujemo da im je druženje s knjigama postala nova stalna i ugodna aktivnost.

Ines Krušelj-Vidas, knjižničarka

Međunarodni dan dječje knjige

Međunarodni dan dječje knjige slavi se od 1967., a obilježava se 2. travnja. Datum je odabran prema rođendanu Hansa Christiana Andersena, autora mnogih poznatih

dječjih bajki. Cilj je obilježavanja tog dana promovirati ljubav prema čitanju i svratiti pažnju na dječje knjige. Tijekom mjeseca veljače i ožujka, učenici 4.a i 4.b razreda čitali su naglas učenicima 2.a i 2.b razreda bajke Sunčane Škrinjarić. Likovni radovi vezani uz pročitano djelo Kaktus bajka bili su izvješeni u holu naše škole. Nakon odslušane bajke Njegovo veličanstvo poštari učenici su pisali pisma poštaru. Na kraju ispunili su anketu u kojoj su napisali da su im bajke bile odlične, zanimljive i duhovite, a imali su i nekoliko poticajnih prijedloga za sljedeće čitanje. Obilježavanjem ovog dana htjeli smo pokazati, između ostalog, koliku važnost imaju dječje knjige u razvojnem razdoblju djece. Pozivamo sve učenike da dođu u našu školsku knjižnicu otkrivati nove svjetove čitajući brojne zanimljive knjige.

Franjo Platužić, 5.c

Nagrada „Višnja Šeta“ našoj školskoj knjižničarki

Na 25. proljetnoj školi školskih knjižničara u Vodicama, dana 16. travnja 2013., naša knjižničarka Ines Krušelj-Vidas

dobila je godišnju nagradu „Višnja Šeta“. Nagradu dodjeljuje Hrvatska udruga školskih knjižničara za iznimno doprinos u školskom knjižničarstvu. Svake se godine dodjeljuju tri državne nagrade. Našu knjižničarku za nagradu su predložili članovi podružnice HUŠK-a Krapinsko-zagorske županije. Uručena joj je diploma i plaketa. Čestitamo našoj knjižničarki i želimo joj i nadalje puno uspjeha u radu!

Martina Hegol, 7.a

Nikolinje u Zagrebu

I viši su razredi naše škole obilježili Nikolinje, dan darivanja. Prema drevnoj tradiciji 6. prosinca slavi se Sveti Nikola. Ljudi, a osobito djeca, taj dan povezuju s pro-nalaskom darova i šiba u čizmici na prozoru. O svetome Nikoli i legendi koja se uz njega vezuje govori nam Sonja Tomić u djelu Dobri biskup Mire. Nikola je bio dobri biskup iz grada Mire koji je sve što je dobivao, darivao siromašnima. Prema legendi, on je pomogao siromašnemu ocu da prikupi miraz za udaju svojih kćeri tako što im je svake noći bacio vreću novaca kroz prozor. Otac je udao svoje kćeri te su one odlučile da će svake godine tu noć stavljati cipelice i čizmice svoje djece na prozor te ih napuniti darovima. Tako su s vremenom sva djeca svijeta darivana u spomen Nikoli, dobrom biskupu Mire. Učenici viših razreda naše škole taj dan obilježili su odlaskom na terensku nastavu u Zagreb. Tamo su posjetili razne znamenitosti grada, muzeje i galerije. Šesti razredi posjetili su Arheološki muzej gdje su se upoznali s razvojem civilizacije, raznim oruđem i pomagalima, a najsnažnije ih se dojmila poznata Zagrebačka mumija sa svojim lanenim povojima. Sedmi razredi posjetili su Hrvatski prirodoslovni muzej u kojem su čuli sve o bićima koja su živjela u geološkim erama, raznim meteorima, mineralima, a vidjeli su i brojne preparirane životinje, dok su osmi razredi imali čast razgledati galeriju Klovićevih dvora. Nakon edukativnog dijela terenske nastave i šetnje gradom, učenici su se opustili u jednom od zagrebačkih kina gdje je svaki razred pogledao neki film. Nakon ugodno provedenog poslijepodneva vratili smo se svojim kućama.

Martina Hegol, 7.a

Učenici razredne nastave u Zagrebu

Učenici nižih razreda matične i područnih škola realizirali su 8. studenoga 2012. godine Godišnjim planom i programom škole te Školskim kurikulumom planiranu terensku nastavu u Zagreb. Sadržaj terenske nastave bio je kazališna predstava u dječjem kazalištu, kao i obilazak grada i muzeja. U izvedbi nama već dobro poznatog Dječjeg kazališta Merlin iz Zagreba u Kulturnom centru u Gajnicama bili smo oduševljeni predstavom Kako je Potjeh tražio istinu prema idejnom predlošku našeg hrvatskog Anderse-na, Ivane Brlić-Mažuranić. S predstavom se kazalište nedavno vratilo s gostovanja u Indiji gdje su izveli predstavu na hrvatskom jeziku koja je, bez obzira na jezičnu barijeru, jako dobro prihvaćena i daleko od domovine. Zaista je bilo puno smijeha, uzdaha, oduševljenja, vriske, ovacija, pljeska. Poseban je to doživljaj bio za naše prvoškolce. Nakon predstave učenici su se uputili u šetnju gradom i vožnju uspijnjicom. Učenici 4.a i b razreda najprije su posjetili Tehnički muzej, a zatim se uputili na Jarunsko jezero. Dan je bio zaista predivan, pravi sunčani jesenski dan pa je i to doprinijelo da doživljaj terenske nastave bude poseban i potpun.

Anita Razum, učiteljica

Pozdrav jeseni

Naša je škola Dan zahvalnosti za plodove zemlje obilježila u petak 12. listopada 2012. Učenici su u školu donijeli kolače, peciva i kruh koji su, uz njihovu pomoć, napravile vrijedne ruke njihovih mama i baka. Svi smo se okupili u holu škole kako bi velečasni Luka Slijepčević blagoslovio hranu. Prije samog blagoslova, školski

zbor i dramsko-recitatorska grupa razbudiли su nas svojim pjesmama i recitacijama. Učenici su se zatim uputili u školu u prirodi, poznatu pod nazivom „Pozdrav jeseni“. Odredišta su bila različita, učenici su se raspršili cijelim gornjostubičkim krajem.

Evo kako je to izgledalo u pojedinim razredima:

„Mi, šestaši, išli smo u posjet Matencima i peradarskoj farmi „Perfa“. U „Perfi“ nas je dočekao ljubazni radnik koji nas je proveo po cijeloj farmi. Prvo nam je predstavio cijelu farmu i objasnio čime se bave i u kojim gradovima imaju svoje ogranke. Zatim nam je pokazao jedan od dvanaest

peradarnika u kojem se nalazi čak sedamnaest tisuća kokoši nesilica koje svakodnevno „proizvode“ svježa jaja. Da bi ta proizvodnja bila moguća, potrebna je velika količina hrane. Zbog uštede novaca i vremena, farma proizvodi vlastitu hranu. Naš vodič pokazao nam je velike pogone u kojima se melju kukuruz i soja te miješaju u konačan proizvod. Ta se hrana kamionima prevozi do silosa u svakom peradarniku. Jaja se iz peradarnika prevoze do pogona za sortiranje i pakiranje, nakon čega se dostavljaju raznim dućanima. Nakon razgledavanja farme posjetili smo kapelu sv. Antuna u Matencima gdje smo se okrijepili blagoslovljenim kruhom, a nakon toga smo na igralištu igrali razne igre.“

Karla Haramustek, 6.a

„Mi, sedmaši, uputili smo se u Šokot. Da bismo stigli do svojeg odredišta, morali smo prijeći preko mnogo brežuljaka i

uzbrdica. Nekima to nije predstavljalo problem, no neki su već nakon nekoliko minuta bili obiliveni znojem. Dok su biljke i životinje još spavale, stigavši na glavnu cestu u Slanom Potoku, mi smo već bili na pola puta do svojeg cilja. Kad smo se konačno popeli na zadnji brežuljak, jedan učenik pronašao je veliki vrganj. Nitko tada više nije bio ni gladan, ni umoran, već smo svi trkom krenuli tražiti vrganje. Nekima je to pošlo za rukom, nekima ne. Vrativši se do učiteljica, zapalili smo logorsku vatriču i pripremali razne delicije. Na kraju druženja učiteljica Štefanija održala nam je predavanje o izvoru slane vode u Slanom Potoku te smo analizirali slanoču vodu iz potoka. Vjeruje se da je potok slan jer se iznad njega nalazio rudnik soli. Nakon ugodnog i poučnog druženja došlo je vrijeme povratka pa smo se uputili prema školi.

Valerija Kosec, 7.a

„Mi, osmaši, išli smo na izlet u Sveti Matej. Do svog smo odredišta išli kroz Hum, a samo je putovanje trajalo oko dva sata. Kad smo stigli, razgledali smo crkvu i područnu školu. Nakon ručka u školi, imali smo slobodno vrijeme koje smo proveli igrajući se, a zatim smo razgledali prostor DVD-a Sveti Matej. Vatrogasci su nas upoznali s gašenjem vatre i opremom koja je za to potrebna. Nakon kratkog predavanja opet smo imali slobodno vrijeme za igru. Umorni od puta i igre školskim autobusima krenuli smo kući.“

David Haramustek, 8.a

U Karivarošu

Ovogodišnja Škola u prirodi za učenike nižih razreda bila je određena krilaticom „Kaj su jeli naši starci“, a mi smo istraživali što su roditelji naših djedova i baka njima pripremali kad su ih slali u školu, je li bilo školske kuhinje i što se u njih pripremalo. Zaključili smo da se na ovim prostorima živjelo vrlo skromno, a djeca su u školu odašiljana s koricom kruha i jabukom. U školskoj kuhinji veselili su se bijeloj kavi pripremljenoj s mlijekom u prahu. Hrana se nosila u platnenim torbama, preko

ramena. U školu su često išli bosi ili u gumenim čizmama koje su prali na potoku kad su se spustili s brjegova. Tragom toga ove jeseni posjetili smo Karivaroš žečeći što više biti slični svojim precima. U školi smo zajednički prisustvovali molitvi, blagoslovu kruha i plodova zemlje koji je predvodio gornjostubički župnik Luka Slijepčević, s naglaskom na toleranciji i ugodnom suživotu svih učenika, učitelja i ostalih djelatnika naše škole. Ispred škole krenuli smo na čelu s domaćicama Mar-

tom i Martinom, učenicama 4. razreda, usput širom otvorivši oči i promatrajući promjene koje su se dogodile oko nas. Svoj tradicionalno zajednički stol s blagoslovljrenom hranom, koje su pripremile naše mame i bake, prostrli smo u Martinom dvorištu u Karivarošu i nakon molitve zajednički blagovali. Nešto što je, na našu sreću, ipak prešlo granice tradicionalnog bili su predivni kolači na kojima zahvaljujemo mamama Višnji i Đurđici. Također smo pili domaće sokove od bazge i višnje. Bilo je vremena i za igru, a

po povratku smo posjetili i poljoprivredno gospodarstvo obitelji Drempetić gdje nema čega nema....

Anita Razum, učiteljica

Pozdrav proljeću

Učenici 4. a i b razreda za Pozdrav proljeću ovog su proljeća odabrali ne tako zahtjevnu destinaciju: od spomenika Matiji Gupcu i Seljačkoj buni u Samcima, preko dvorca grofova Oršić u Oreškovu Goriku te povratak dolinom Burnjaka do početne točke, naše matične škole. Proklazak ovom destinacijom omogućio nam

je ponavljanje i objedinjavanje gradiva iz prirode i društva u 4. razredu, i to iz prirodnih, povijesnih i geografskih nastavnih

cjelina. Uz to, produbili smo i spoznaje o posebnostima i tradiciji našeg stubičkog kraja, kao i potrebi i našoj obvezni njegovana, čuvanja i promoviranja istih u skorošnjoj stvarnosti kao članici Europske unije. Bilo je u prekrasnom, doduše, sparnom danu, vremena i za igru i druženje.

Anita Razum, učiteljica

Preko Huma Stubičkog do Svetog Mateja

Probudivši se, ugledah tračak svjetlosti kroz rupice na spuštenoj roleti prozora. Novi dan, izlet, škola u prirodi. Bit će to još jedan dan uz "Pink" i "Blow me". Spremim se i krenem do OŠ Matije Gupca. Stigla sam ispred zgrade s prijateljicama Jelenom i Patricijom. Uputismo se prema vici i galami. Tamo gdje su svade, tamo su i cure iz 7. b. Ovaj put meč se vodio između Marine i Antunovki koje su i pobijedile. Nakon okupljanja krenusmo Ulicom Matije Gupca preko Trga sv. Jurja prema naselju Hum Stubički. To je malo naselje na brijezu gdje je naša područna škola koju smo i sada malo razgledali. Jutarnja svježina oko nas. Hodanje, hodanje uz brijez kroz gustu zelenu šumu, preko cvjetne livade pored svježe uzoranih polja, skačući s kamena na kamen preko bliještećeg potoka obasjanog prštavim zrakama

toplog sunca koje se probija kroz listove rijetkih vrba. Hodajući tako, ugledasmo i nekoliko zmija. Hvala Bogu netko je rekao da su to bjelouške. Putem smo brali poljsko cvijeće za natjecanje u slaganju kitica. Napokon smo nakon naporna i duga, duga hodanja kroz gustu zelenu rosnu travu stigli do Svetog Mateja, naselja koje se smjestilo uz cestu koja vodi prema gradu Zagrebu. Na stepenicama zgrade DVD-a uz uređeno igralište održali smo natjecanje u slaganju donesenog cvijeća iako je već bilo prilično uvelo. Proglasili smo prva tri mesta i podijelili skromne nagrade. Učenici 7. c razreda, rodom iz Svetog Mateja, poveli su nas do svoje područne škole. Ona je slična onoj u Humu Stubičkom. Razgledali smo je sa zanimanjem i čudili se učionicama s visokim stropom. Vrativši se na igralište i odmarajući se, divila sam se lijepim brežuljcima prošaranim vinogradima i poljima, zelenim propancima i nebu plavom kao široko more bez ijednog oblačka koji bi narušio taj spokoj beskrajne modrine. Gdje god sam pogledala, mogla sam vidjeti isti prizor. Izgledao je kao najljepša umjetnička slika koju netko može naslikati. Na igralištu su dječaci održali mali nogometni turnir. Tako je konačno utvrđeno da su dječaci 7. c najbolji u nogometu. Sveti Matej ima malu crkvicu posvećenu istoimenom svecu pa smo otišli razgledati njenu unutrašnjost. Pomolili smo se i saznali neke zanimljivosti o njenoj prošlosti i sadašnjosti. Naselje Sveti Matej spominje se u 12. st., a crkvica u 17. st. Najprije je bila drvena, a onda je sagrađena ova današnja po nacrtu arhitekta Bollea. Stradala je u potresu u 19. st. Ona se stalno obnavlja prilozima koje daju mještani, zato je tako

lijepo uredena. Kada smo se vratili na igralište, nekome je palo na pamet da djevojčice igraju nogomet. Tada se odigrala najsmješnija utakmica ikad. Pobijedila je ekipa 7. a za jedan gol razlike. Nakon toga odigrane su još neke prijateljske utakmice sve do dolaska autobusa koji nas je doveo do naše škole u Gornjoj Stubici te smo pješke nastavili put kućama. Ovaj dan bio nam je lijep i zanimljiv. Vrijeme je bilo toplo. Zabavili smo se i ponešto naučili.

Lucija Dremptić, 7. b

tada smo krenuli natrag prema školi. Ovaj put bio je lakši jer smo trčali prema dolini. Bila je to divna terenska nastava koju ćemo dugo pamtitи jer smo kao razred zajedno išli pozdraviti proljeće. Još malo smo zajedno i onda će svatko krenuti svojim putem. Samo će nas fotografija sjećati na ovaj lijepi dan.

Izabela Lukina, 8.a

Terenska nastava na Medvednici

Na Gorščici

Učenici osmih razreda zajedno su sa svojim učiteljima Martinom Lešković, Boženom Lacković i Slavenom Belinićem 29. travnja 2013. krenuli prema Parku prirode Medvednica, u mjesto koje se naziva Gorščica. Dan je bio sunčan i svi smo uživali u šetnji koja je bila veoma naporna, ali mi smo izdržljivi i nije nam bilo teško popeti se na vrh. Kad smo stigli do našeg odredišta, ostali smo zadivljeni ljepotom prirode koju smo ugledali. Našli smo se na jednoj velikoj livadi koja je sa svih strana okružena šumom. Mi svi volimo prirodu i naš lijepi zavičaj, ali ljepota Gorščice nas je očarala. Odmah smo osjetili i miris roštilja koji su za nas pripremali pedagog Drago Sedlar i vjeroučitelj Nikola Grden. Cijeli smo dan uživali na toploj proljetnom suncu. Oko nas letjeli su šareni leptiri, a ptice su veselo cvrkutale. Neki učenici pravili su „ludorije“ kao i na svakom izletu i poljevali druge vodom. Ta njihova igra nije bila tako strašna jer smo se brzo osušili na suncu. Neki su uzeli sa sobom karte te se zabavljali kartajući. Na Gorščici smo ostali do kasnog poslijepodneva i

Dan je bio kao stvoren za rad na terenu. Najprije smo se zaustavili na vidikovcu sa zagorske strane odakle puca predivan pogled na dragu nam zeleno Zagorje. Voditelj Meteorološke postaje Puntijarka, gospodin Vanja, upoznao nas je s mjerjenjima i promatranjima koja se vrše na ovoj postaji te nam pokazao mjerne instrumente. To je bilo posebno interesantno malim GLOBE-ovcima među učenicima koji su mogli usporediti svoj rad s ovdje prikazanim. Rudnik Zrinski posebno je oduševio učenike, pogotovo kada su dobili zaštitne kacige i krenuli tragom rudara pod zemlju. Još uvijek postoje i tragovi sjajnika u ovim stijenama. Špilja Veternica fenomen je ovog područja jer se sastoji od vapneničkih stijena, a pretpostavlja se da je neandertalac ovdje živio i prije krapinskog pračovjeka. Spilja je i prirodno sklonište šišmiša kroz zimu, ali smo imali sreće i nekoliko zaostalih uspjeli smo vidjeti. Pošto smo Zagorci i u sebi nosimo i njegujemo kaj, nije nam bilo teško odgonetnuti otkud Veternici ime. Parkom prirode proveli su nas ljubazni i stručni domaćini, vodiči. Za opuštanje, igru i odmor iskoristili smo područje zagrebačkog jezera Bundek i zaista uživali na ugodnom, proljetnom suncu. Nakon mnogo pješačenja Medvednicom, zaklonjeni granama drveća, otvoreno i priyatno sunce nas je razveselilo.

Anita Razum, učiteljica

Maturalno putovanje

U četvrtak, 13. rujna 2012. godine učenici osmih razreda krenuli su na svoje maturalno putovanje. Polazna točka bio je Trg svetog Jurja u Gornjoj Stubici, a odredište Baška Voda, odnosno Turističko naselje Baško Polje. Otpraćeni kišom, krenuli smo u ranim jutarnjim satima još uvijek malo pospani, no uzbudeni i puni adre-

se na brod i krenuli u razgledavanje slapova Krke. Putem smo saznali da je Krka sa svojih sedam sedrenih slapova prirodni i krški fenomen te da je bogata brojnim i raznolikim biljnim i životinjskim svijetom. Nakon razgledavanja prirodnih ljetopota Krke krenuli smo prema Hotelu Alem u Baškom Polju. Poslije kupanja i večere došlo je vrijeme za zabavu s animatorom Ivicom koji nas je naučio različite igre i kvizove. Umorni od putovanja i zabave

Tu smo posjetili crkvu u kojoj smo vidjeli jedan prekrasan mozaik. Nakon toga posjetili smo izložbu raznovrsnih školjaka iz raznih dijelova svijeta. Uz kupanje i igranje raznih igara na plaži najzanimljiviji dio toga dana bio je izbor muške i ženske „naj frizure“. Treći dan posvetili smo povjesnom gradu Dubrovniku. Tamo smo se, vođeni vodičem, pobliže upoznali s gradom i njegovim znamenitostima te smo zaključili da je taj grad zapravo spo-

nalina. Nekoliko sati nakon što smo se oprostili od našega gornjostubičkog kraja, stigli smo do Nacionalnog parka Krka. Tamo smo upoznali svojeg vodiča, ukrcali

legli smo u krevet i zaspali. Drugi dan smo krenuli u razgledavanje grada Makarske.

menik koji živi. U Dubrovniku smo se šetali Stradunom, njegovom glavnom ulicom, a u slobodno vrijeme zavirili smo malo i u druge, manje ulice. Poslijepodne je bilo rezervirano za safari. Nakon ručka u restoranu Villa Neretva lađama smo krenuli u vožnju rijekom Neretvom što je izuzetno lijep način razgledavanja. Naše lađe utrkivale su se kanalima rijeke. Putem smo promatrali nasade mandarina i raznovrsne biljne i životinjske vrste koje tu žive. Tu smo večer, također, proveli u pjesmi i plesu, a sutradan smo se uputili prema našem posljednjem odredištu, Dioklecijanovoj palači u gradu Splitu. U njoj smo vidjeli mnogo podrumskih prostorija od kojih je većina u odličnom stanju usprkos svojoj starosti. Kasnije smo se prošetali splitskom rivom i Prokurativama, poznatim trgom u središtu grada Splita koji je smješten uz zidine Dioklecijanove palače. Pozdravivši se s drugim po veličini gradom u Hrvatskoj, priveli smo svoje maturalno putovanje kraju i puni doživljaja krenuli svojim kućama.

David Haramustek, 8.a

GLOBE u našoj školi

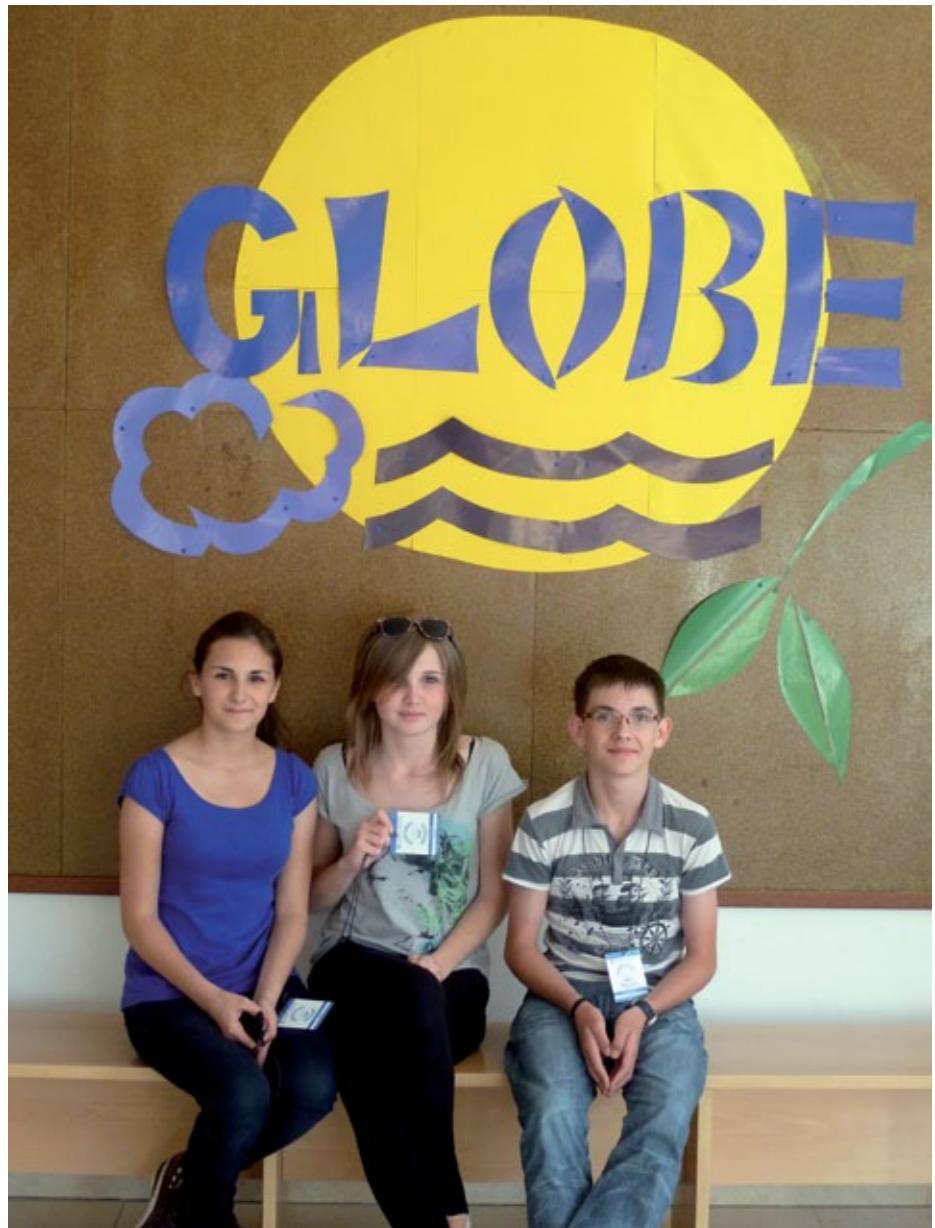
GLOBE je znanstveno-obrazovni program nastao 1994. godine u SAD-u. Idejni začetnik bio mu je tadašnji potpredsjednik Al Gore. Nositelj je programa u SAD-u Nacionalna uprava za atmosferska i oceanografska pitanja (NOAA), a u njegovo ostvarivanje uključeno je još šest vladinih agencija.

Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su pristupile ostvarivanju tog svjetskog programa (sporazum je potpisana 13. travnja 1995.). Glavni nositelj GLOBE programa u našoj državi je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske. U program je danas uključeno preko 100 zemalja, s ukupno preko 20.000 škola, a na svakom od kontinenata (pa čak i na Antarktici) postoji bar jedna GLOBE škola.

Program izražava zamisao o učenicima cijelog svijeta u mreži škola povezanih internetom, koji po točno zadanim protokolima promatralju i mjere promjene u neposrednom okolišu na istraživačkom prostoru svoje škole (1515 km, sa školom u središtu).

Program GLOBE obuhvaća redovita i kontinuirana učenička mjerena i opažanja. Mjerena su prema granama podijeljena na meteorološka (atmosferska), biološka (biometrijska), fenološka, hidrološka i pedološka te na kartiranje i daljinsko opažanje. Svaka škola, ovisno o sklonostima i mogućnostima, može izabrati koja će mjerena provoditi. U našoj školi mjerena i opažanja obavljaju se na području atmosfere, vode, tla i biljnog pokrova, a rezultati istraživanja međusobno se upotpunjaju i povezuju, čime se ostvaruje program cjelovitog praćenja stanja okoliša. Prikupljeni rezultati unose se u zajedničku računalnu bazu podataka na GLOBE serveru koja je otvorena i putem interneta dostupna svim posjetiteljima na adresi: www.globe.gov.

Sudjelujući u programu, učenici uče služiti se novim izvorima znanja. Potiče ih se na samostalnost u radu, snalažljivost, kreativnost i samoobrazovanje. Razvijaju se sposobnosti služenja različitim mernim instrumentima. Potiče se istraživački duh, moderno komuniciranje te razmjena iskustava među školama i učenicima diljem svijeta. Provodi se korelacija među nastavnim predmetima putem timskog rada. Izlazi se iz stereotipne učioničke nastave u prirodu (terenska nastava) pa učenici dolaze do novih spoznaja o okolišu te razvijaju pozitivan stav prema prirodi pri čemu i oni svojom aktivnošću mogu

pridonijeti znanstvenom razumijevanju i očuvanju okoliša. U razradi metodologije GLOBE mjerena i pratećih edukativnih materijala sudjelovali su renomirani stručnjaci. Rezultati redovito provođene višegodišnje evaluacije i anketiranja nastavnika iz cijelog svijeta potvrđuju da ostvarivanje programa GLOBE svakako pridonosi podizanju kvalitete nastave i osvremenjivanju nastave, posebice u području prirodoslovja i geografije te u nizu drugih predmeta.

Osnovna škola Matije Gupca Gornja Stubica uključila se u program GLOBE 1996. godine. Dana 15. studenoga 1996. bili smo prva škola u Republici Hrvatskoj koja je poslala podatke u centralno GLOBE računalno u grad Bolder, Colorado, SAD. Ponošni smo na 16 godina neprekinutog rada u programu. Danas je u našoj školi pet osposobljenih učitelja mentora koji svoja znanja i vještine prenose učenicima i zajedno s njima aktivno sudjeluju u brizi

za očuvanje našega planeta.

U našoj školi mjerimo i bilježimo podatke iz područja atmosfere, vode i biljnog pokrova. Najviše podataka do sada prikupljenih odnosi se na osnovna atmosferska mjerena (najviša, najniža i trenutačna dnevna temperatura, praćenje naoblake i vrste oblaka te mjerjenje količine padalina). Osim osnovnih mjerena tu su još i dodatna (tlak zraka i contrails – tragovi ispušnih plinova aviona). Točnost i pouzdanost mjerena unaprijedena je ove godine u travnju kada je u rad puštena nova automatska mjerna stanica postavljena na krov naše škole.

Osim atmosferskih mjerena učenici obavljaju i hidrološka mjerena na potoku u blizini naše škole. Jedanput tjedno mjeri se temperatura vode, a radi se i kemijska analiza vode (mjerjenje alkaliteta, nitrita, nitrata, otopljenog kisika u vodi i pH vode). Od 2010. godine bavimo se i fenološkim mjerjenjima. U okoli-

ci škole označena su četiri stabla lipe na kojima se provode protokoli za pupanje i listanje. Važno je naglasiti da je jedno od promatralnih stabala stara Gupčeva lipa, simbol Gornje Stubice, a drugo je njezin klon posađen u školskom dvorištu.

Svake godine povodom Svjetskog meteorološkog dana (23. ožujka) škola organizira predavanja o klimi i vremenu za učenike nižih i viših razreda. Gost predavač već je dugi niz godina gospodin Kristijan Božarović iz udruge „Crometeo – motrenje i prognoziranje vremena“.

Podaci dobiveni GLOBE protokolima koriste se u nastavi. Učenici viših razreda koriste ih u nastavi kemije, fizike i geografije, a učenici nižih razreda u sklopu nastavnih jedinica prirode i društva te grupe Mali istraživači prirode. Podatke također koristimo u organizaciji i realizaciji tradicionalne terenske nastave Pozdrav proljeću i Pozdrav jeseni. U sklopu GLOBE programa provode se u našoj školi i eko akcije (akcija skupljanja starog i ambalažnog papira, skupljanje plastičnih čepova).

Tjedno i sezonski zaduženi su razredi za čišćenje i čuvanje okoliša škole, kao i njeovo uređenje. Svakog travnja, povodom Dana planeta Zemlje (22. travnja) te Dana općine i župe Gornja Stubica (23. travnja) organiziramo akciju čišćenja mjesta Gornja Stubica, a redovito prigodnim postermima i radovima na školskim panoima obilježavamo i značajnije datume (Dan zaštite ozonskog omotača, Dan šuma, Dan voda, Svjetski meteorološki dan, Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje...). Sve akcije i promocija GLOBE programa

popraćene su medijski preko Radio Stubiće, HRT-a, Večernjeg lista, Zagorskog lista te u lokalnoj Gornjostubičkoj luči. Isto tako, sve se ove informacije mogu naći i na web stranicama škole.

Tijekom dugog niza godina u programu GLOBE možemo se pohvaliti brojnim nagradama i priznanjima. Osnovna škola Matije Gupca Gornja Stubica dosad je sudjelovala na svim državnim GLOBE smotrama. Godine 2000. u Labinu osvojili smo 2. mjesto u kompjuterskoj prezentaciji, godine 2001. u Šibeniku 2. mjesto u orientacijskom natjecanju, godine 2002. bili smo domaćin državnog natjecanja i dobili nagradu za projekt „Kvaliteta vode Slanog Potoka“, priznanje Hrvatskih voda; također smo bili jedan od domaćina susreta Šibenik - Svjetska učenička GLOBE konferencija gdje je zbor naše škole pjevao GLOBE himnu.

Godine 2004. u Daruvaru osvojili smo 3. mjesto u orientacijskom natjecanju, 2007. godine u Malom Lošinju dobili smo priznanje i nagradu za kontinuitet i velik broj atmosferskih mjerjenja. U Tisnom 2008. godine nagrađeni smo za vrlo uspješan školski projekt „Koliko točno mjerimo temperaturu zraka?“.

Ove školske godine plasirali smo se na državnu GLOBE smotru i natjecanje održano u Zadru od 13. do 15. svibnja. Našu školu predstavljali su učenici Ana Herceg (8. c), Lucija Drempetić (7. b) i Petar Osrečak (8. a). U natjecateljskom dijelu (orientacijskom trčanju) učenici su osvojili izvrsno 9. mjesto u konkurenciji od 26 škola. Još jednom dokazano je da GLOBE

program nije samo program, već način da se povežemo s drugima, steknemo nove prijatelje i bogata iskustva koja ćemo zauvijek pamtit i rado ih se sjećati.

Za točnost i redovitost u mjerjenju dva puta dobili smo priznanje od NOAA - Američke agencije za atmosferska istraživanja kao jedna od četiriju hrvatskih i 53 svjetske škole. Danas smo brojem podataka među vodećim školama u Republici Hrvatskoj, a program GLOBE proširili smo i putem suradnje s istoimenim školama u Hrvatskoj i Republici Srbiji. Bili smo nosioci projekta i domaćini susreta šest škola iz Republike Hrvatske (Zagreb, Černik, Jarmina, Magadenovac, Piškorevići, Gornja Stubica) te škole iz Tavankuta, Vojvodina, Republika Srbija koje nose ime Matije Gupca na projektu sadnje klonova Gupčeve lipe.

Naše usluge i podatke dobivene mjerjenjem atmosfere GLOBE protokolima koristi udružica CROMETEO, kao i Radio Stubića svakodnevno u dnevnoj prognozi koja se emitira na radiju.

Naša su dnevna mjerena atmosfera dostupna svakodnevno u predvorju škole. Osim toga direktna je povezanost naše automatske mjerne stanice u CROMETEO sustav te su dostupna trenutna mjerena preko web stranica škole i CROMETEO-a.

Domari naše škole koriste podatke GLOBE za rad kotlovnice i postizanje bolje energetske učinkovitosti kroz zimske mjesecе radi grijanja.

Iskusni GLOBE-ovci prenose znanje i entuzijazam rada u GLOBE-u mlađima i zainteresiranim učenicima.

Našoj školi program GLOBE uistinu je važan i koristan. Kroz program pokušavamo razumjeti i povezati teoretska znanja sa stanjem u prirodi, naučiti mnogo novih stvari, uključiti se u projekte i akcije za dobrobit okoliša i nas samih. Možemo reći da program GLOBE u Osnovnoj školi Matije Gupca Gornja Stubica nije samo program, već i način razmišljanja, djelovanja i življena, i na to smo zaista ponosni.

Marina Mikulec, prof.

150 GODINA

Škola nekad

Osnovna škola Matije Gupca osnovana je 1863. godine kada je izgrađena školska zgrada kod Gupčeve lipe, a prvi je gornjostubički učitelj bio Juraj Bartolec. Nastava se zbog potresom oštećene školske zgrade privremeno odvija u zapuštenom drvenom gradiću plemića Praunšpergera (zgradi braće Lisak). Godine 1907. zbog prevelikog broja djece općina je iznajmila u gradu grofa Oršića najveću prostoriju (palaču) i preuredila je u učionicu. Tako je ova škola postala od 1. rujna 1907. dvo-razredna: nastava se odvijala u školi kod Lipe i u gradu grofa Oršića. Škola u dvoru Oršić postaje 1952. samostalni školski centar – škola Samci, a sedam godina kasnije mijenja ime u Osnovna škola „Ignac Ciglenečki“ te postaje centralnom školom koja u svom sastavu ima i područna odjeljenja u Svetom Mateju, Humu Stubičkom, Dobrim Zdencima, Dubovcu i staru školu kod Lipe. Današnje područne škole sagrađene su kako slijedi: 1904. Sveti Matej, 1929. Dobri Zdenci, 1942. Dubovec i 1950. Hum Stubički. Škola kod Lipe zatvorena je 1968. S gradnjom nove spomen škole u centru Gornje Stubice započinje se 1964., a već 1970. godine učenici i učitelji useljavaju u novu školsku zgradu. Škola mijenja ime u Osnovna škola "Matija Gubec". Godine 1978. škola dobiva sportsku dvoranu, a na ravni krov škole dograđuju se tri učionice i manja dvorana. Škola od svog osnutka do danas njeguje tradiciju kraja u kojem djeluje, nastoji svojim učenicima pružiti ugodno i sigurno mjesto učenja, odrastanja, otkrivanja novih horizontata i upoznavanja drugih kultura.

od 1970. godine. Njeno je upisno područje široko i obuhvaća četiri područne škole: Dobri Zdenci, Dubovec, Hum Stubički i Sveti Matej. Zaposleno je 60 djelatnika, a nastava je za 434 učenika organizirana u 28 razredna odjela. Matična škola ima 18 specijaliziranih učionica

opremljenih računalima i projektorima, školsku kuhinju, sportsku dvoranu te dva sportska igrališta. U sklopu dobro uređene knjižnice nalazi se i medijateka. U školi postoji i predškolski program te posebni razredni odjel. Ponos škole od 1987. g. predstavlja Učenička zadruga koja ima 151 učenika zadrugara i 10 voditelja u osam sekcija: voćarska, etnografska, fotografска, likovna, vezilje, sekcije Titrica, Klinček i Drijenček. Škola raspolaže s ukupno 89 335 m² vanjskih terena, uključujući i voćnjak uz zgradu stare škole kod Lipe s 300 stabala jabuka. U zadnjih desetak godina naša matična škola dobila je novu kotlovnici, postavljena je PVC stolarija, umrežena su sva računalna, napravljeno je okretište za školske autobuse, jedno novo parkiralište te prošireno postojeće. U područnim školama asfaltirana su školska igrališta, a PŠ Hum

Matična škola, Antun Novosel, 7.b

na je od 1996. godine. Prva je osnovna škola u Republici Hrvatskoj koja je počela slati podatke u GLOBE centar u SAD.

PŠ Dubovec, Melani Kebet, 7.c

Svojim kvalitetnim odgojno-obrazovnim kadrom, raznolikim izbornim predmetima, širokim spektrom izvannastavnih aktivnosti, terenskom i izvanučioničkom nastavom te brojnim školskim, lokalnim, državnim, ali i međunarodnim projektima škola kao svoj prioritet postavlja potrebe i interes svog učenika i lokalne zajednice te kao njen aktivni član pridoni svekolikom razvoju stubičkoga kraja.

Nikolina Fruk, prof.

PŠ Dobri Zdenci, Marijo Zebić, 7.b

Stubički ušla je u program energetske učinkovitosti te je školska zgrada potpuno obnovljena izvana, a djelomično i iznutra, te je postavljena toplinska pumpa. U cilju unapređenja odgojno-obrazovnog procesa škola je uključena u čitav niz aktivnosti i projekata. U program GLOBE uključe-

PŠ Hum Stubički, Lucija Drempetić, 7.b

PŠ Sveti Matej, Anamarija Herceg, 7.c

NAŠE ŠKOLE

Osnovna škola Matije Gupca Gornja Stubica obilježila je 150. obljetnicu osnutka (1863.-2013.). Sve aktivnosti tijekom ove školske godine bile su posvećene tom jubileju, no glavni program obilježavanja bio je u jurjevskom tjednu, 25., 26. i 27. travnja 2013.

Otvorenje izložbe

U četvrtak, 25. travnja 2013. otvorena je izložba radova likovnih umjetnika, bivših učenika naše škole. Izloženi su radovi Marija Jakšića, Irene Grden, Božice Breber, Mirjane Drempetić-Hanžić-Smo-

lić, Zvonka Pižira, Jurja Lukine, Damira Lukine, Željka Perešina, Stjepana Zebeća, Katarine Vidaković, Zlatka Jakšića, Stjepana Benka, Doroteje Benko, Armine Rod te Darka Ciglenečkog. Izložbu je otvorio umirovljeni učitelj likovne kulture Radmilo Mihajlović. Večer otvorenja upotpunili su Marina Pakelj, profesorica glazbene kulture te Ivica Kontent, poznati gornjostubički bariton skladbama Popevke sem slagal i Kaj.

Svečani program obilježavanja 150. obljetnice

Obilježavanje proslave nastavilo se sljedećeg dana, 26. travnja 2013. Priredba za sve uzvanike održana je u velikoj dvorani naše škole u 10 sati. U svečanom programu obilježavanja 150. obljetnice sudjelovali su

Tamburaški orkestar i pjevački zbor naše škole pod vodstvom profesorice Marine Pakelj, dramska grupa PŠ Sveti Matej koju vodi učiteljica Bernarda Razum te dramsko-recitatorska grupa pod vodstvom učiteljica Ivanke Lisak i Nikoline Fruk. Kroz program su nas vodile učenice Barbara Lisak i Anica Rusan. Na kraju su prigodni govor održali ravnateljica škole Sanja Knezić te načelnik Općine Gornja Stubica Željko Lisak. Nakon priredbe uslijedilo je otvorenje izložbe Školski dokumenti u suradnji s Hrvatskim školskim muzejom. Izložba je otvorena u školskoj medijateci. Također, svi uzvanici pozvani su na razgledavanje ostalih izložbi u prostorima naše škole koje su pripremili učitelji i učenici.

Na samom ulazu u školu sve uzvanike dočekala je bista Matije Gupca izrađena u bronci iz 1946. godine, dar Općine Gornja Stubica našoj školi. U učionici likovne kulture bio je izložen kratak povijesni pregled rada matične i područnih škola, predstavljene su slike školskih zgrada u Gornjoj Stubici nastale od poznatih likovnih umjetnika na Likovnoj koloniji 2012. godine te likovni radovi učenika pod nazivima Moj Matija, Lipa i Moja škola. Učionica hrvatskoga jezika predstavljala je materijale video filmske grupe s video isjećima Maškare i Pod Gupčevom lipom, materijale novinarske grupe sa školskim listovima od sedamdesetih godina pa sve do danas, projekt Suradnja škola Matija Gubec kroz foto-album te izložbu o povijesti školskih knjižnica. U učionici 3. razreda bio je izložen projekt GLOBE s raznim plakatima i istraživačkim radom grupe, projekt Sigurnost u prometu i Obrada drva te izborni predmet vjerouark s plakatima o izletima u prirodu, Danima kruha, Vjerouačnim olimpijadama te pisanim radovima stvaralačkog izražavanja učenika. Učionica 2. razreda predstavljala je Učeničku zadrugu Matija Gubec sa

svojim sekcijama i proizvodima, projekt Kruška tepka i kruh od kruške tepke, plakat folklorne i etnografske grupe te uradak video-filmske grupe sa zagorskim pjesmama u izvedbi folklorasha. U učionici 1. razreda posjetitelji su mogli vidjeti školska putovanja u zadnjih 10 godina: terenske nastave, Pozdrave jeseni i proljeću te izlete u inozemstvo (Minimundus, Venecija, Budimpešta, Beč). U toj učionici predstavljen je i ACES projekt. U maloj dvorani škole mogla se pogledati izložba Sport u školi.

Panoe u prizemlju naše škole krasili su plakati o radu Male škole i Posebnog razrednog odjeljenja, izložba fotografija gostiju koji su posjetili školu u razdoblju od 2003. do 2013. godine te izložba fotografija sadašnjih i bivših učitelja "Nekad daci, danas učitelji", koji su ujedno i pohađali našu školu. Ispred učionice likovne kulture pano su krasili linorezi kokota koje su izradili osmaši. Našlo se tu pregršt zanimljivih podataka i fotografija koji dokazuju da u našoj školi ima puno marljivih učiteljica i učitelja koji nesobično odgajaju i uče generacije

tema broja

naraštaja prenoseći im svoje ljudske vrline i znanja. Iz svega viđenoga možemo reći da je geslo naše škole: „Jednom nogom u svijetu, a drugom doma.“

Martina Hegol, 7.a

Poklon - straničnici (bookmarkeri)

Povodom 150. obljetnice škole u Gornjoj Stubici članovi likovne grupe škole, ali i ostali zainteresirani učenici, izrađivali su straničnike za knjige kao poklon uzvanicima na proslavi. Motiv straničnika bio je "kokotiček". Ritmom boja "kokotičeki" su oduševili posjetitelje i bit će, nadamo se, lijep podsjetnik bivšim djelatnicima i prijateljima naše škole na ovu prekrasnu obljetnicu.

Maja Hanžek, 6.a

Koncert za sve generacije

U subotu, 27. travnja 2013. od 17 sati naša škola bila je otvorena za razgledavanje navedenih izložbi, a u 19 sati u školskoj dvorani održan je koncert pod nazivom Koncert za sve generacije na kojemu su

sudjelovali bivši učenici (Tamburaši veterani, Tamburaški orkestar KUD-a „Matija Gubec“, Folklorna sekcija KUD-a „Matija Gubec“, Puhački orkestar Vatrogasne zajednice Gornja Stubica, Vokalisti sv. Jurja, Ženski vokalni ansambl „Fiola“, Ženska vokalna grupa „Jurjevke“, vokalni solisti Ivica Kontent, Jurica Darapi, Anita Žagar (Španec) i Irena Grden) te sadašnji učenici članovi Tamburaškog orkestra i

pjevačkog zbora OŠ Matije Gupca Gornja Stubica te Mali folklor KUD-a „Matija Gubec“. Voditeljice ovog programa bile su majka i kći, Ivanka i Magdalena Lisak. Pokrovitelji obilježavanja ovog jubileja bili su Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Krapinsko-zagorska županija i Općina Gornja Stubica.

Martina Hegol, 7.a

MOJOJ ŠKOLI

Tekst: Manda Klanjčić, 8.a
Glazba: Antonela Cupar; 8.a

$\text{♩} = 120$ F

Dm B

O-VE GODI- NE SE SLAVI DOGADAJ NE TA -KO MALI U NAŠOJ ŠKOLI OBLJETNICA SLAVNA NI

C F Dm

JEDNA DRUGA JOJ NI-JE RAVNA. STOPE-DE-SET GO - DI - NA SVIMA NAM JE DO NJE STA-LO

B C F B

TVO-JI HODNICI CU-VAU-JU TAJNE, TVO-JI RAZREDI DAJU ZNA-NJE PUNO DICE PUNO DA

Dm C B

----- KA PROŠLOJE KROZ OVA VRA - TA PUNO MUKA PUNO BRI --- GA TE JA-KO PU-NO

C F Dm C

KNJI-GA ALI IPAK VESELA JE O-NA KA --- O PTI --- CA KAD U NJU U-LA

B C Dm B

---ZE DJE - CJA LI ----- CA ----- ŠKOLO NAŠA HVALA TI SAD

Dm C B Dm

I NAKON STOPE-DESET GODI- NA To Coda I NA-KON STOPE-

C B F C F

-DESET GODI- NA To Coda I MA MO TE RAD

D.C. al Coda rit F C Bm F

I MA MO TE RAD

2. POVJEST JOJ JE VRLO DUGA, U NJOJ SE KRIJU RADOST I TUGA,
NAKON SVEGA PONOSNO STOJI JER ZNA DA S RAZLOGOM POSTOJI.
150 GODINA SVIMA NAM JE DO NJE STALO
SVAKA GODINA LJUEPA JE BILA, ALI OVA SE VEC DUGO SNILA.

ZBOGOM, ŠKOLO!

Razgovor s učiteljicom Verom Stakor

„Budite uporni u postizanju svojih ciljeva“

Nakon 38 godina rada u našoj školi te napunjenih 40 godina radnog staža, učiteljica Vera Stakor odlazi u mirovinu. Što smo saznali od te skromne i samozatajne osobe, kojoj su mnogi učenici umjesto „učiteljice“ znali reći „mama“, pročitajte u ovom razgovoru s njom.

Kada ste i gdje rođeni?

Rođena sam 4. travnja 1950. u Dubravi Zabočkoj.

Opišite nam svoje djetinjstvo.

Djetinjstvo sam provela u mnogobrojnoj obitelji. Roditelji su mi bili radnici, zaposleni u Oroteksu, a zatim u Zivtu te su tako privređivali za mene i moje dvije starije sestre. S nama je živjela i baka. Djetinjstvo pamtim kao sretno i bezbržno doba i uvijek ga se sjetim s veseljem ispreplet enim nostalgijom.

Gdje ste polazili osnovnu školu? Koji vam je predmet bio najbolji, a koji baš i niste voljeli?

Osnovnu školu polazila sam u Špičkovini do 6. razreda, a zatim 7. i 8. razred u Zaboku. Voljela sam matematiku i bila sam vrlo uspješan matematičar. Vjerojatno je na to utjecala i moja učiteljica iz matematike, jednostavna i principijelna osoba. Naravno, voljela sam i tjelesni. Nisam voljela kemiju.

Što vas je privuklo zanimanju učiteljice tjelesne i zdravstvene kulture?

Moj interes za zvanje učiteljice TZK javio se u srednjoj školi. U gimnaziji smo imali

profesoricu malo stariju od nas, ali toliko toplu osobu da me privukla i kao stručnjak i kao osoba. Željela sam biti poput nje, bila mi je uzor, ali i prijatelj.

Od kada radite u našoj školi?

U ovoj školi radim od 3. studenoga 1975. Većinu svog radnog staža provela sam kao jedini učitelj TZK u školi pa se s posebnim veseljem sjetim kolegice Sonje, s kojom sam dijelila nekoliko godina u 80-ima, te kolege Dominika kojemu vas sad ostavljam.

Možete li s nama podijeliti neku zgodu u radu s učenicima?

Kad sam došla u Gornju Stubicu, još nije bilo sportske dvorane. Radili smo na hodniku, na betonu, pa je bilo i prijeloma. No, učenici su me vrlo toplo prihvatali. Rado se sjećam učenika koji bi dolazili po mene i u razgovorima mi vrlo često umjesto „drugarice“ znali reći „mama“. Tada bih se sjetila i svoje učiteljice iz gimnazije i bila vrlo ponosna jer sam osjećala da sam sa svojim učenicima uspjela ostvariti odnos kakav je ona imala s nama i kojem sam se nekad divila.

Mnogi učenici nazivali su vas najboljom učiteljicom. Što mislite, zašto?

Po prirodi sam skromna i samozatajna osoba, uvijek spremna saslušati i pomoći. Vjerojatno su učenici to osjetili, prilazili bi mi svojim obiteljskim i školskim problemima. Ja bih ih saslušala, porazgovarala s njima, zajedno bismo se smijali i plakali. Jednostavno, zajedno smo živjeli, uvažavali i voljeli jedni druge.

Bavite li se aktivno kojim sportom?

U vrijeme moje mladosti nije bilo takve ponude i organizacije bavljenja sportom kao danas pa je moje „aktivno bavlje-

nje sportom“ ostalo do danas ograničeno samo na posao. Ali, u toplijim danima često otidem na bazen i plivam. Plivanje je ono što posebno volim.

Kako se osjećate pred odlaskom u mirovinu?

Odlasku u mirovinu se veselim. Napunila sam 40 godina radnoga staža i smatram da je to za naporan učiteljski posao, u uvjetima naše promrzle dvorane, sasvim dovoljno. Mislim da sam od sebe dala najviše što sam mogla i pomalo posustajem u ovom novom ustrojstvu školstva i obvezama koje su pred nama učiteljima.

Kako zamišljate svoje dane u mirovini?

Bit će ispunjeni. Radujem se radu u vino-gradu i u svom vrtu. Više će vremena moći posvetiti svojim sestrama. Volim čitati i rješavati križaljke, pa će se i za to naći vremena, a možda ćemo se i ponekad sresti u šetnji Gornjom Stubicom.

Po čemu ćete pamtitи gornjostubičku školu?

Uvijek sam se dobro slagala s većinom kolega. Bilo mi je ugodno surađivati s njima. Ipak, u sebi će nositi generacije gornjostubičke mladosti s kojima sam dijelila osmijehe, suze, dobro i zlo. I ponajviše, što smo suze znali pretvoriti u smijeh, a zlo u dobro.

Što biste poručili učenicima naše škole?

Neka budu ustrajni u postizanju svojih ciljeva jer to ovisi samo o njima. I napose, neka budu dobri ljudi.

Pripremila: Valerija Kosec, 7.a

Razgovor s pedagogom Dragom Sedlarom

„Znanje i iskustvo koje imamo kad-tad bude upotrijebljeno, i ono je naše najveće bogatstvo.“

Krajem ove školske godine u mirovinu odlazi i naš pedagog, gospodin Drago Sedlar. Nakon 35 godina rada u našoj školi, razgovarali smo s njime o njegovim đačkim i studentskim danima. Pročitajte zašto je dobio titulu najboljeg đaka svih vremena, čime se sve bavi u svome životu, kako je stekao svoje bogato znanje i iskustvo, te još mnoštvo zanimljivih podataka i njegovih razmišljanja o ljepoti prirode, školstvu, radu u našoj školi...

Gdje ste i kada rođeni?

Rođen sam u Loborskem Vojnovcu kao najstariji od četvero djece svojih roditelja

intervju

1948. godine. Prijavu moga rođenja u kilometar udaljenom Loboru obavila je moja legendarna baka rekavši matičarki Milici da sam rođen 9. veljače u 10 sati, a matičarka je uredno upisala 10. veljače u 9 sati.

Gdje ste proveli djetinjstvo? Ima li neka posebna dogodovština koja vas veže uz djetinjstvo?

Djetinjstvo sam proveo ispod gore Ivanšćice, koja je po meni pravi zadnji ogrank Alpa. Imao sam bajkovito djetinjstvo, pomalo burno, zbog politike, ali sretno. Roditelji nisu bili previše imućni, a što je još ljepše, nisu bili pod svaku cijenu zainteresirani za materijalno. Ono što su roditelji presudno napravili, jest to da su od mene puno očekivali, pružali su mi priliku za svakovrsni rad, ali vodili su me i na razna putovanja, hodočašća, posjete rodbini bez obzira na daljinu, a od najranijih dana vodili su me redovito i u crkvu te na sva događanja na našu Goru (danasa gradina s crkvom) k Majci Božjoj Gorskoj. Na Gori sam od vrsnih isusovaca, najboljih govornika u cijeloj tadašnjoj zemlji, naučio najvažniju sposobnost za cijelo svoje školovanje, a to je sposobnost sabiranja, koncentracije i meditacije. Mislim da su te moje rano stecene kompetencije omogućile kasnije lako učenje i studiranje, posebno matematike i ključnih predmeta. Veoma sam sretan da kao djeca nismo imali telefon niti mobitel te smo sami pravili telefone u školi, a još više kod kuće. U djetinjstvu sam, kao i danas, bio očaran ljepotama prirode, svijetom životinja i relativno velikim bogatstvom voda. Na tavanu stare mamine tete imao sam prostor za uzgoj ptica koje sam pronašao kao mlade u voćnjacima i šumama, puštao ih kasnije u prirodu i zbog njih padao s tavana, sve u žaru igre s pticama. Budući da smo imali i konje, pokušavao sam, mimo roditeljskog znanja, dresirati i mlade konje za jahanje, što je bez naznlosti roditelja bilo veoma opasno. Još se i danas pitam, kako je moguće, da sam još uvijek živ.

Opišite nam svoje školovanje.

Osnovnu školu završio sam u Loboru, kada su u višim razredima bila tri velika paralelna razreda s dovoljnim brojem učenika za današnjih šest razreda. Nakon završene osnovne škole kao odličan učenik upisao sam se s preko 150 vršnjaka, s mnogim talentiranim đacima, u isusovačku gimnaziju u Zagrebu, a maturu zbog odličnog uspjeha i odličnih pisanih zadaća nisam po tadašnjim propisima trebao polagati. S maturalnom svjedodžbom

uputio sam se u München na sveučilište želeći upisati teologiju, pedagogiju i psihologiju. No, da bih se upisao trebalo mi je 10 000 maraka koje nisam imao pa sam upisao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu dvije tada najtraženije grupe, pedagogiju i njemački. San mi je bio i studij teologije, ali je prepreka bila uvedeno planiranje studija za studente koji su studirali u vlastitoj režiji.

Što je bilo presudno da se počnete baviti ovim poslom?

Prije svega bilo je presudno da mi je osnovna škola ostala u najljepšoj uspomeni. Bila mi je interesantna zbog moga cijelokupnog angažmana izvan nastave i

formalnog učenja gradiva koje sam pamatio ili proučio unaprijed. Volio sam provoditi zadatke šefa razreda, afirmirati se u reprezentaciji škole, recitacijama, folkloru, paziti na red i disciplinu u razredu kad nije bilo učitelja, orezivati školski voćnjak, odlaziti na politička događanja u ulozi predstavnika učenika škole, itd. Uz dobar odnos učitelja i roditelja te čudesno dobre odnose nas učenika međusobno, prolazili su sretni dani. Do kraja osmoga razreda zaradio sam titulu najboljeg đaka svih vremena. Presudnija za moj izbor zanimanja bila je gimnazija. Pohađao sam isusovačku gimnaziju na zagrebačkoj Šalati. U gimnaziji su me razrednici uključili u neke poslove koji nisu bili čisto učenički (pisanje administracije, npr. izvješća na polugodištu, organiziranje raznih dežurstava u domu, odlazaka u muzeje, pisanje govora za razne nastupe i posjete). U 4. razredu gimnazije imenovan sam ductorom, što bi se dalo prevesti kao učenik mentor jednom prvom razredu, zadužen za uvođenje učenika prvih razreda gimnazije u sustav

života i metode učenja u internatu. Moje se mentorstvo te uspjeh u radu s učenicima svidjelo poglavarima i profesorima te sam dobio izvrsno izvješće za angažman s napomenom da za pedagoški rad imam natprosječne sposobnosti. Ta su mi zapažanja bila konačno buba u uho da se pobliže zainteresiram za učiteljski studij i budući izbor učiteljskoga zanimanja.

Gdje ste radili prije dolaska u našu školu?

Veća radna akcija u kojoj sam sudjelovao bila je na izgradnji dvadeset montažnih kuća u Banjaluci poslije velikog potresa. Vojsku sam odslužio u Sarajevu. U vojski sam bio pisar u jedinici, desetaru sam pomagao u pisanju priprava, pravio sam nastavna pomagala, zidne novine, plakate, držao predavanja o raznim temama, a stekao sam i zvanje TT montera. Nakon vojske sve sam svoje praznike i slobodno vrijeme provodio u Njemačkoj jer se i u vrijeme moga studija u Zagrebu nije moglo naći takav posao na kojem bih zaradio novac za školovanje. Radio sam u knjigovežnici na proizvodnji knjiga, u trgovini mramorom i proizvodima za građevinarstvo i interijere, u specijaliziranoj proizvodnji kuplunga (spojnice, zakačke prikolica za vozilo). Kad sam studij priveo kraju, jedno ljeto odradio sam kao recepcionar u hotelu Zagreb u Crikvenici. Prije dolaska u Gornju Stubicu radio sam kao učitelj njemačkoga jezika u Osnovnoj školi u Dupcu i Osnovnoj školi u Mariji Bistrici.

Od kada radite u našoj školi?

U Osnovnu školu Matije Gupca došao sam u rujnu školske godine 1977./1978.

Za one koji ne znaju, što radi pedagog u školi?

Pedagog nema velikih ovlasti danas, ali je to posao koji je najljepši u školi. Pedagog ne može riješiti mnoge probleme škole, pogotovo ne sam, ali bi škola bez njega brže tonula na niske grane. Pružanjem suradnje svima, od ravnatelja do učenika i roditelja, stvara pozitivno ozračje, budi inovativnost, olakšava promjene.

Opišite nam u par rečenica kako vam je bilo raditi u našoj školi.

Moj prvi dolazak u Gornju Stubicu s učenicima iz Dupca oduševio me, poželio sam tu raditi, a i posao pedagoga izabrao sam kao veliki izazov. Gornju Stubicu izabrao sam i zbog toga što su mi ponudili minimalne uvjete koje nisam imao svudje. Ponuđen mi je mali stan na korištenje koji je imao prekrasnu terasu. U Stubicu sam došao kao prvi pedagog. Prvi je najhitniji posao bio urediti okoliš koji je ostao potpuno devastiran poslije gradnje škole,

s puno otpadaka i jama od gradnje. Djeca su radila pod raznim satima po grupama naizmjence, a ravnatelj je bio šokiran kako su to obavljali bez vike, bez tjeranja, nije mu bilo jasno kako mogu tako dobro raditi. Dobar posao je stvar organizacije, kako sam to i u Njemačkoj doživio. Posao je pedagoga učenje i samo učenje, što mi je na najljepšem poslu u školi bilo omogućeno. Znanje i iskustvo koje imamo kad-tad bude upotrijebljeno, ali je ono i naše najveće bogatstvo.

Čime se bavite u slobodno vrijeme?

Slobodnog vremena nemam baš puno. U protekloj školskoj godini puno vremena potrošio sam na sakupljanje kamenčića, boja, lijepih misli, pločica za mozaike. Stečeno iskustvo prezentirat će učenicima, učiteljima i svojem stručnom vjeću. Glavninu svoga slobodnog vremena guta i dalje svakodnevno učenje: praćenje razvoja školstva u centralnoj Europi, praćenje događaja u znanosti i politici, medicini i kulturi te religijama. Tri godine educirao sam se u dubinskoj psihologiji i zadnjih osam godina u antropološkoj medicini prof. Ivančića. Rekreativno se bavim voćarstvom, mini vinogradom, zečevima i planovima za uzgoj srna, arhitekturom, pisanjem kratkih priča.

Tijekom vašeg rada bile su brojne reforme školstva. U čemu je kvaliteta hrvatske škole? Što bi trebalo zadržati, a što mijenjati?

Reforme koje su provođene bile su političke reforme. Nikada nije dovršena do kraja ni jedna reforma jer nikad nije bio osiguran potreban novac za provedbu reformi. Zato su reforme bile uglavnom kozmetičke. Ona prava reforma trebala bi biti unutarnja, koja ima za cilj promjenu učitelja i roditelja, njihovih stavova i mentaliteta. Ljudi su cilj reforme i ljudi provode reformu. Kad budemo imali nove ljudi, imat ćemo i novu školu i novu pedagogi-

ju. Veselio sam se svakoj najavi reforme makar sam znao da dosezi tih reformi bez ozbiljne podrške cijelog društva ne mogu promijeniti bitno stanje. Uvođenje Hrvatskog kvalifikacijskog okvira, koja sada predstoji našem školstvu, reforma je koja će od svih dosadašnjih najviše promijeniti naše školstvo.

Što je posebnost OŠ Matije Gupca Gornja Stubica?

Naša je škola posebna po tome što je kraj u kojem se nalazi veličanstven, a ljudi su po mnogo čemu preslika ljepote kraja koji ih okružuje. Prostori i priroda koji nas okružuju ostavljaju trag na dušama ljudi. Blizina velikoga grada vrši i dobar i loš utjecaj kroz mnogostruku komunikaciju. Najveće je bogatstvo Stubice puno sjajnih obitelji iz kojih nam dolaze uzorno odgojeni učenici. Oni u školi nastavljaju osobni razvoj te, nažalost, nakon školovanja život i rad nastavljaju u razvijenijim sredinama.

Po čemu ćete pamtitи gornjostubički kraj i ovu školu?

Moram reći da smo uvijek ondje gdje nam je srce, a ja sam u Gornjoj Stubici radio uglavnom cijeli svoj radni vijek, bez puno odsutnosti. Tu sam stekao glavninu svog životnog znanja i vještina, tu sam ostvario svoje profesionalne snove te uspjeh za koji ja znam i uživam u njemu, tu sam stekao životno iskustvo, do kraja upoznao ljudе, mnogima sam pomogao, a mnogi su i meni pomogli. Mislim da s iskustvom koje sam stekao radeći u Gornjoj Stubici mogu raditi bilo gdje na svijetu. Vrlo sam ponosan na manje talentirane učenike, koji su uspjeli u životu, jer smo im mi govorili da će uspjeti, a oni su u to vjerovali. Prepoznatljivi smo kao škola po tipu gornjostubičkog učenika koji je odgojen, marljiv i uporan te vjeruje u uspjeh. Takvi su učenici pronijeli dobar glas o našoj školi županijom i dalje, što je zasluga mnogih samozatajnih učitelja škole.

Pripremila: Martina Hegol, 7.a

Razgovor s dosadašnjom voditeljicom računovodstva Šteficom Hanžić

„U Gornjoj Stubici provela sam najljepše dane svoje mladosti“

U našoj se školi pokraj učionice informatike nalaze vrata koja nas vode do računovodstva. Posao računovođe vodila je gospođa Štefica Hanžić koju mnogi još

poznaju i kao suprugu dugogodišnjega gornjostubičkog učitelja Jurja Hanžića. Povodom njezinog odlaska u mirovinu razgovarala sam s njom.

Kada ste i gdje rođeni?

Rođena sam 12. svibnja 1948. u Zaboku.

Opišite nam svoje školovanje.

Osnovnu školu i Srednju ekonomsku školu završila sam u Zaboku.

Od kada radite u našoj školi?

Od mjeseca ožujka 1982. godine.

Kako biste opisali učenike naše škole?

Mislim da su dobri, vrijedni i marljivi, a to je vidljivo kad odu iz naše škole pa postižu zavidne rezultate u učenju i ponašanju, no u tome ima i izuzetaka, kao i svugdje.

Za one koji ne znaju, što radi računovođa?

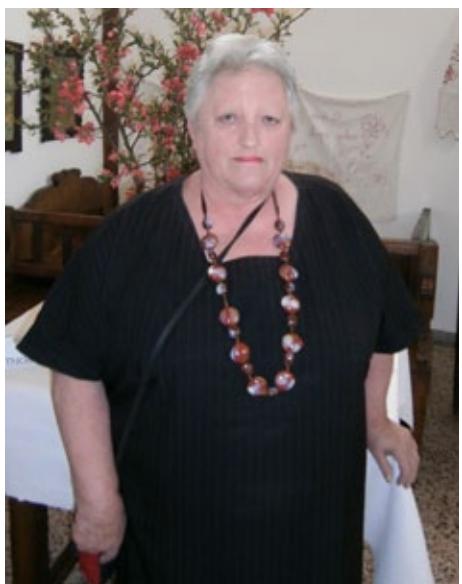
Računovođa vrši obračune plaća za zaposlene djelatnike škole, vodi blagajničko posovanje škole, zaprima račune dobavljača, vrši plaćanje istih, zatim vrši knjiženja plaća, ulaznih računa, blagajne, izdaje uplatnice učenicima za školsku kuhinju, razne izvještaje i obračune za županiju i ministarstvo te općinu.

Koliko je zahtjevan vaš posao?

Posao je vrlo zahtjevan i odgovoran.

Što biste poručili osobi koja će doći na naše radno mjesto?

Važno je da osoba bude odgovorna i savjesta te da bude osoba od povjerenja.

Po čemu ćete pamtitи gornjostubičku školu?

Po mnogočemu. Ovdje sam provela najljepše dane svoje mladosti. Rad u školi pamtiću po lijepim doživljajima, kako na radnom mjestu, tako i u druženju s ljudima s kojima sam radila i surađivala, te s mještanima Gornje Stubice. Svi će mi oni ostati u lijepom sjećanju i zato budem uvjek rado posjetila taj kraj i porazgovarala s mještanima.

Pripremila: Martina Hegol, 7.a

natjecanja

Županijski kros

U srijedu, 7. studenoga 2012. godine održan je Županijski kros za učenike osnovnih i srednjih škola. Sudjelovali su učenici iz 23 osnovne i 7 srednjih škola. Učenici naše škole osvojili su ekipno 2. mjesto u kategoriji dječaka 5. i 6. razreda. Tu ekipu činili su učenici: Dominik Rešetar, Goran Jalšavečki, Filip Sekalec i Stanislav Novina. Djevojčice 7. i 8. razreda (Marta Španec, Ivana Boronjek i Mateja Suhina) zauzele su 12. mjesto, a dječaci 7. i 8. razreda (Vladimir Sekalec, Danijel Bačani, Marko Rusan i Juraj Hanžek) 6. mjesto. Njihova mentorica bila je učiteljica Vera Stakor.

David Haramustek, 8.a

Učenička zadruga Matije Gupca na 24. državnoj smotri u Primoštenu

Na 24. smotri učeničkih zadruga Republike Hrvatske, koja se od 15. do 17. listopada 2012. godine održala u Primoštenu, svoje rade, inovacije i baštinu prezentirali su učenici iz 85 učeničkih zadruga. Učenička zadruga naše škole imala je zapaženi nastup. Israživački rad "Kruška tepka i kruh od kruški tepki" osvojio je prvu nagradu. Rad je prezentirala Magdalena Lisak iz 6.b razreda, a njene mentorice bile su Božena Lacković i Armina Rod. Osim njih, rad naših zadrugara predstavili

su učenici Magdalena Vrđuka i Filip Hren iz 5.a iz sekcije Vezilje, Kristijan Mucak iz 8.a iz Voćarske sekcije, te njihove voditeljice Snježana Glogač i Nataša Mirt.

Sanja Knezić, ravnateljica

Jurjevska trka

U Jurjevskoj trci, koja je održana 21. travnja 2013. kod spomenika Matiji Gupcu, prva mjesta osvojili su: Matea Kadojić, (2.b), Dominik Sekalec (4.b), Lea Haramustek (4.a), Goran Jalšavečki (6.c), Karla Haramustek (6.a) te Patricija Ivanić (7.a).

Valerija Kosec, 7.a

Školsko natjecanje "Sigurno u prometu 2013."

U našoj školi održano je školsko natjecanje "Sigurno u prometu 2013.". Nakon što su učenici 4. travnja 2013. pisali teorijski dio (prometna pravila i propise), održan je i praktični dio natjecanja (vožnja biciklom na poligonu spretnosti) dana 9. travnja 2013. Najbolje rezultati na školskoj razini natjecanja među djevojčicama postigle su Mihaela Vlahović (6.b) i Magdalena Vrđuka (5.a), te među dječacima Lovro Jambrečina (5.a) i Vinko Lukina (5.b). Ti učenici ujedno su činili školsku ekipu koja je predstavljala našu školu na županijskom natjecanju u Pregradama.

Marko Mihaljinec, učitelj

„Klokan bez granica“

Natjecanje „Klokan bez granica“ međunarodnog je karaktera. Ove je godine održan 21. ožujka pod pokroviteljstvom Hrvatskog matematičkog društva. Učenici osnovne škole natječu se u skupinama „Pčelica“ (2.razred), „Leptirići“ (3. razred), „Ecolier“ (4. i 5. razred), „Benjamin“ (6. i 7. razred) i „Cadet“ (8.razred). U našoj je školi na natjecanju sudjelovalo 66 učenika. Prije samog početka rješavanja svakog učenika dočekao je poklon, kemijska olovka, mali kalendar s logom natjecanja i čokolada. Rezultati natjecanja objavljeni su u svibnju. Simbolične nagrade dobilo je 10% najbolje plasiranih učenika u Hrvatskoj. Iz naše škole nagrade su osvojili Emanuel Rod (2.b), Mihael Smrček (2.b), Ema Bočkaj (3.b), Katarina Smetko (5.a), Klara Bočkaj (5.b) i Martin Hanžek (5.a).

Marija Lorena Kosec, 6.a

XXV. smotra učeničkih zadruga

XXV. smotra učeničkih zadruga Republike Hrvatske održana je 11. i 12. svib-

nja 2013. u Boćarskom domu u Zagrebu u organizaciji Hrvatske udruge učeničkog zadrugarstva i Hrvatske zajednice tehničke kulture. Po prvi puta smotra je bila samo izložbenog karaktera. Dogovoreno je da se svaka zadruga predstavi s jednim proizvodom na zajedničkom izložbenom prostoru županije. Naša zadruga predstavila se ručnicima sekcije Vezilje koju vodi učiteljica Snježana Glogač, a predstavljali su je učenici 5.a, Mateja Jožinec i Lovro Jambrečina zajedno s učiteljima Natašom Mirt i Markom Mihaljincem. Budući da je iz naše županije sudjelovalo svih deset zadruga, državno povjerenstvo istaknulo je izložbeni prostor naše županije po kriteriju zastupljenosti svih zadruga u županiji i po estetskom uređenju. Na smotri su sudjelovale ukupno 52 učeničke zadruge iz cijele Hrvatske i učenička zadruga iz Manchestera.

Nataša Mirt, učiteljica

DRŽAVNO NATJECANJE

GLOBE

Mentorice: Marina Mikulec, Anita Razum

Ekipa naše škole u sastavu: Ana Herceg (8.c), Petar Osrečak (8.a), Lucija Dremptić (7.b) osvojila je 9. mjesto

UČENIČKA ZADRUGA

Mentorice: Božena Lacković, Armina Rod

Istraživački rad „Kruška tepka i kruh od kruške tepke“ osvojio je 1. mjesto. Rad je prezentirala učenica Magdalena Lisak (6. b)

UČENIČKA ZADRUGA

Mentorica: Snježana Glogač

Praktični rad Vezilja predstavili su Magdalena Vrđuka (5.a) i Filip Hren (5.a)

INFORMATIKA

Mentor: Neven Košec

Logo 7:

2. Lucija Dremptić, 7.b
3. Antun Novosel, 7.b

Logo 8:

1. Juraj Hanžek, 8.b
2. Igor Bočkaj, 8.b
3. Ines Frajtag, 8.b

Osnove informatike:
sudjelovao
Lovro Hren, 8.b

GLOBE

Mentorice: Marina Mikulec,
Anita Razum

Ana Herceg, 8.c
Petar Osrečak, 8.a
Lucija Dremptić, 7.b
plasirali su se na
državno natjecanje

VJERONAUČNA OLIMPIJADA

Mentor: Robert Kučak

Josipa Šagud, 6.c
Petra Šagud, 6.c
Magdalena Lisak, 6.b
Krunoslav Hikec, 8.b
osvojili su 8. mjesto

LIDRANO

Mentorica: Nikolina Fruk

U kategoriji Novinarski izraz
za državnu razinu predložen
je Lipin pučkoškolac br. 15

ČITANJEM DO ZVIJEZDA

Mentorica: Ines Krušelj-Vidas

Lucija Dremptić, 7.b
Ines Frajtag, 8.b
Nikolina Haramustek, 8.b
osvojile su 4. mjesto

LIKOVNI

Mentorica:
Božena Lacković

Odabran likovni rad
Karla Sinkovića, 7.a

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

SIGURNO U PROMETU

Mentor: Marko Mihaljinec

Ekipno osvojeno
8. mjesto

STOLNI TENIS

Mentor: Dinko Prpić

David Haramustek, 8.a
Dominik Sačer, 8.a
Lovro Hren, 8.b
osvojili su 4. mjesto

INFORMATIKA

Osnove informatike:

1. Lovro Hren, 8.b

LOGO 7:

1. Antun Novosel, 7.b
2. Lucija Dremptić, 7.b

LOGO 8:

1. Ines Frajtag, 8.b
2. Juraj Hanžek, 8.b
3. Igor Bočkaj, 8.b

GEOGRAFIJA

Prva mjesta osvojili su:

Katarina Smetko, 5.a

Magdalena Lisak, 6.b

Martina Hegol, 7.a

Josip Kelemen, 8.a

POVIJEST

1. Martina Hegol, 7.a

SIGURNO U PROMETU

Najbolje rezultate

postigli su:

Mihaela Vlahović, 6.b

Magdalena Vrđuka, 5.a

Lovro Jambrečina, 5.a

Vinko Lukina, 5.b

LIDRANO SMOTRA

Rad Kristijana Trnjara, 6.b

Zima i snijeg predložen za
županijsku razinu smotre.

U kategoriji Novinarski
izraz predložen je Lipin
pučkoškolac br. 15

HRVATSKI JEZIK

Prva mjesta osvojile su:

Anica Rusan, 8.b

Ines Frajtag, 8.b

ČITANJEM DO ZVIJEZDA

Lucija Dremptić, 7.b

Ines Frajtag, 8.b

Nikolina Haramustek, 8.b

predstavljali su našu školu
na daljnjem natjecanju

ŠKOLSKO NATJECANJE

LIKOVNI - za daljnju razinu
natjecanja odabrani
radovi:

Marije Lorene Kosec, 6.a

Valerije Kosec, 7.a

Karla Sinkovića, 7.a

Mande Klanjčić, 8.a

Mateje Hanžek, 8.b

Anite Lucije Tupek, 8.c

MATEMATIKA

Prva mjesta osvojile:

Katarina Smetko, 5.a

Mihaela Vlahović, 6.b

Martina Hegol, 7.a

ENGLESKI JEZIK

1. Ines Frajtag, 8.b

NJEMAČKI JEZIK

1. Ines Frajtag, 8.b

naši osmaši

Školska je godina završila i osmaši su na novim mukama: čeka ih novo poglavlje u životu, moraju odabrat smjer kojim će ići sljedeće tri ili četiri godine. Prije odlaska iz naše škole napisali su nešto o sebi pa pročitajte.

Nestašan Dominik

Zovem se Dominik Sačer. Osmi sam razred Osnovne škole Matije Gupca. Odličan sam učenik. Rođen sam 1. lipnja 1998. u Zaboku. Živim s mamom, tatom, bratom i sestrom u Brezanskoj ulici. Kao malo dijete bio sam vrlo vragolast i nestasan. Često sam boravio po bolnicama jer sam bio sklon nezgodama. Padao sam s bicikla, lomio ruke ili prste. Moj najduži boravak u bolnici trajao je tri mjeseca. Svakog dana kad bi mi roditelji došli u posjet, nisam se mogao odvojiti od njih. Bilo mi je teško, ali kada sam napokon stigao kući, bio sam presretan. I dan-danas vragolast sam, ali tek mi je četrnaest godina i mislim da je takav svatko u mojim godinama. Roditelji mi često prigovaraju zbog ponašanja, ali ja ih ne shvaćam ozbiljno jer znam da su i oni bili takvi. Kao mali uvijek sam htio trenirati nogomet, ali mi roditelji nisu dozvoljavali jer sam često bio bolestan i bili su u strahu da mi se nešto ne dogodi. Tek sam u svojoj jedanaestoj godini otkrio svoju pravu ljubav, stolni tenis. U stolnom tenisu na natjecanjima osvojio sam nekoliko nagrada. Uz stolni tenis, volim igrati i nogomet. Sklon sam nevoljama, ali kada sam za nešto zainteresiran, napravim to uz malo truda odlično. Jako volim računala, ali ne samo zbog igrica, nego i rada na njima. Već kao mali počeo sam se koristiti računalom, a kasnije sam otkrio i nevolje na internetu. Počeo sam gledati razne video snimke na youtubeu i polako sam otkrivaо tajne računala. Kao mali radio sam probleme na računalu i donosio viruse i to me je razljutilo pa kada god bi došao majstor da mi popravi računalo, zapitkivao bih ga i postavljao tisuću i jedno pitanje kako bih naučio popraviti računalo sam. Gledao sam i videosnimke na youtubeu kako se što popravi kada dođe virus ili nešto drugo. Moja sklonost računalima najzapaženija je u školi u izradi školskoga lista. Okušao sam se i u glazbi. Svirao sam sakofon otprilike četiri mjeseca i video da to nije za mene pa sam odustao i prihvatio se stvari koje mi idu. Pripreme za srednju školu približavaju se kraju i vrijeme je da se krene dalje. Želim se upisati u smjer računalni tehničar, ali nisam siguran kamo, u Zlatar ili Krapinu. Poslije srednje škole želja mi je upisati se na

**OŠ MATIJE GUPCA GORNJA STUBICA
šk.god. 2012./2013., 8.a razred**

fakultet u Varaždinu te ga uspješno završiti. Naravno, to neće biti lako, ali uz marljivost sve je moguće. Iako smatram da je to traženo zanimanje u Hrvatskoj, ne vidim pravu priliku za posao u Hrvatskoj pa ću potražiti prave prilike za dobrim poslom u inozemstvu i naravno, ako bude mogućnosti, otići tamo, ali nakon nekog vremena ipak bih se želio vratiti jer je moj dom Hrvatska. Trud i želja jedino su što mi je preostalo ako želim sve to postići. Nadam se uspjehu u životu.

Dominik Sačer, 8.a

Kamo nakon osnovne?

Ja sam Igor Bočkaj. Rođen sam 29. studenoga 1998. u Zaboku. Živim u mjestu Samci u Gornjoj Stubici. Imam 14 godina i idem u osmi razred osnovne škole. Živim sa svojom obitelji, a nju čine: mama, tata, brat i sestra. Moj je brat najstariji, a sestra najmlađa. S bratom volim igrati razne kompjuterske igrice, a sa sestrom volim igrati društvene i sportske igre. Volim gledati i igrati nogomet. To mi je najdraži sport. Najčešće ga igram sa svojim prijateljima iz razreda. Često se posvađamo tijekom igre jer se netko želi izdvajati i raditi sve po svojem, no nakon jednog sata svi smo opet skupa i družimo se. Sada idem u osmi razred. Sve prijašnje razrede prošao sam s odličnim uspjehom pa ću tako i osmi razred. Još uvijek nisam odlučio u koju ću srednju školu ići. Mama me nagovara na jednu, tata na drugu, a brat na treću tako da se nikako ne mogu odlučiti u koju ću ići... Često se družim sa svojim prijateljima. Tijekom ljeta vozimo bicikl

ili se družimo kod nekoga u kući. Često igramo računalne igrice pa se natječemo tko će biti bolji. Tijekom zime idemo na sanjanje i skijanje, a usput se i grudamo... Moj je hobi vožnja biciklom. Njime volim ići na duge vožnje. Tijekom ljeta odlazim svojoj rodbini u Oroslavju. Kod kuće se volim igrati sa svojim psom, pogotovo kad su sunčani dani jer onda s njime mogu otići do livade i nabacivati se loptom. Njegovo je ime Flopi.

Htio bih završiti neku dobру školu i fakultet jer imam dobre ocjene. Nadam se da će me moja obitelj podržati, koju god školu odabrao.

Igor Bočkaj, 8.b

Nogometaš Marko

Zovem se Marko Rusan. Rođen sam 24. ožujka 1998. u bolnici Sestre milosrdnice u Zagrebu. Po horoskopu sam ovan. Živim u selu imenom Kariravaš. U selu imam puno prijatelja s kojima često igratim nogomet, odbojku i košarku. U nogometu, u selu, među svojim sam vršnjacima najbolji nogometaš. Imam kućnog ljubimca psa koji se zove Smoki. Ima dugu crnu dlaku i jako je malen. Voli se igrati crvenom loptom koja mu je uвijek u ustima. Učenik sam 8.b razreda OŠ Matije Gupca u Gornjoj Stubici. U školi prolazim s vrlo dobrim uspjehom, a da se malo više potrudim, prolazio bih s odličnim uspjehom. Razrednica mi je profesorica Božena Lacković koja je učiteljica likovne kulture. Omiljeni predmeti su mi zemljopis i engleski. Zemljopis mi je najbolji predmet jer volim učiti o državama koje se nalaze na karti, a engleski mi se sviđa jer volim taj jezik i sviđa mi se to što nema

puno gramatike. U školi imam puno prijatelja. Većinom se družim s prijateljima iz svog razreda, posebno s Josipom, Krunom, Igorom i Lovrom. Trenutno mi se ne sviđa u školi ni jedna djevojka kao cura. Hobi mi je sakupljanje sličica raznih nogometnika koje šaljem na traženu adresu da osvojim nagradu. Najviše volim igrati nogomet, treniram ga u nogometnom klubu „Matija Gubec“ u Gornjoj Stubici. Igrao sam za starije pionire, a sad ću početi igrati za juniore koji su malo agresivniji nego stariji pioniri. Volim slušati razne pjesme, ali ne volim Metallica i slične grupe. Među najomiljenijim su mi pjevačima Toni Cetinski i Jelena Rozga. Volim gledati razne filmove. Među najboljima su mi akcijski i znanstveno-fantastični filmovi. Izdvojio bih Zvjezdane staze, koje su mi najdraža trilogija, te Gas do daske jer je vrlo uzbudljiv i pun zabavnih elemenata koji nas mogu brzo nasmijati i oraspoložiti. Planiram upisati Policijsku akademiju te završiti smjer kriminalističkog inspektora. To mi je trenutno glavni cilj u životu. Nadam se da ću svojom marljivošću, učenjem i upornošću uspjeti ostvariti sve svoje ciljeve i želje u životu.

Marko Rusan, 8.b

Zabavna Marijana

Ja sam Marijana Sever. Osmi sam razred OŠ Matije Gupca. Rođena sam u Zagrebu 10. kolovoza 1998. godine. Živim s mamom, tatom, starijim bratom, dječdom i bakom u Svetom Mateju. Bila sam vrlo razigrano i veselo dijete. Oduvijek sam voljela zabavu i smijeh. Polaskom u predškolu postala sam zrelija, postala sam učenica. Prva četiri razreda prošla sam s

odličnim uspjehom, a peti, šesti, sedmi, a najvjerojatnije i osmi razred s vrlo dobrim. Još ne znam kamo ću u srednju školu, ali kamo god da se upišem, vjerujem da ću upoznati mnogo novih prijatelja. Svoj razred, 8.c, nikad neću zaboraviti jer oni su bili uz mene i kada sam ih trebala i kada ih nisam trebala. Ovu školu zauvijek ću pamtitи jer moje je djedinjstvo u njoj.

Marijana Sever, 8.c

Odlikašica Ana

Zovem se Ana Herceg. Moje rođenje 25. srpnja 1998. godine razveselilo je moje roditelje, majku Anitu te oca Josipa. Rođena sam u Zaboku. Najstarije sam dijete u obitelji. Imam mlađeg brata Luka i sestru

Barbaru. Sa svojih sedam godina krenula sam u prvi razred u PŠ Hum Stubički gdje sam i završila četiri razreda. U peti razred krenula sam u OŠ Matije Gupca u Gornju Stubicu. Sada završavam osmi razred. Sve razrede prošla sam s odličnim uspjehom. Kada sam krenula u prvi razred, bojala sam se prvog dana, no razloga za strah nije bilo. Već prvog dana sprijateljila sam se s učenicima koji su išli sa mnom u razred. U trećem razredu počela sam svirati trubu. Tek sam tada shvatila koliko volim glazbu. Sa svojim orkestrom posjetila sam mnogobrojna mjesta i države, upoznala sam mnoge druge glazbenike. Sjećam se prvog dana petog razreda. Naš razred čine učenici iz četiri područne škole. Ukrzo smo se svi sprijateljili. Tog prvog dana svi smo bili uzbudeni. Ukrzo sam se upisala u mnoge školske aktivnosti. Kada sam se upisala u foto grupu, bila sam vrlo sretna zbog toga što ću probati nešto novo. Gotovo svaki dan fotografirala sam prirodu i sve oko sebe. Neke od mojih fotografija bile su i nagrađene. Pohađala sam i mnoge druge školske aktivnosti, išla sam na mnoga natjecanja. Najljepše natjecanje na kojem sam bila bilo je državno GLOBE natjecanje u Labinu. Naša razrednica od petog razreda bila je učiteljica Helena Zrinski. Sada sam osmi razred. Uskoro će doći kraj, za nas osmaše rastanak. Svi smo tužni zbog toga. Krenut ćemo u srednju školu. Ja bih željela upisati gimnaziju u Zaboku. Nakon srednje škole željela bih na Filozofskom fakultetu u Zagrebu studirati psihologiju. Nadam se da ću uspjeti sve to ostvariti.

Ana Herceg, 8.c

vjeronaučni kutak

Bog

Bog je čovjek, Bog je biće,
no on nije nešto što vidimo da se miče.

Pomoć nam je na svakom našem putu
te će nam pomoći
u svakom trenutku!

Boga znamo otkad smo mali
i ne smijemo dati da nas netko
od te vjere u njega udalji.

Bog je uz nas oduvijek,
a bit će i zauvijek!

Valerija Lešković, 8.b

Uskršnji običaji povezuju ljudе

Samim početkom korizme ljudi se počinju pripremati za Uskrs. Za nas kršćane to je najveći blagdan. U to se vrijeme svatko na svoj način odriče nečega misleći na svoje bližnje i potrebite. Uskrs je svetkovljivoj koje je vezano uz crkvu i slavi se u krugu obitelji. Uskrs je ujedno i simbol buđenja proljeća i novog života. Ulaskom u Veliki tjedan obitelji se polako počnu pripremati za slavlje Uskrsa čišćenjem kuća. Ljudi, koji su napustili svoju domovinu zbog posla ili drugih razloga, vraćaju se kući kako bi sa svojim bližnjima proslavili blagdane. Na Veliki četvrtak vjer-

Krunoslav Trnjar, 4.b

nici se okupljaju na večernjoj misi i slave spomen Isusove posljedne večere. Veliki petak dan je Isusove muke. Katolici se ujedinjuju molitvom i postom. Velika subota dan je tišine i molitve, dan kada se vjernici u crkvi mole na Isusovu grobu. Pred večer kod crkve pali se uskršnji krikes i blagoslovna vatra. Okupljeni ljudi pale svoj komad drveta i nose kući. Kod kuće obitelji spremaju hranu za uskršnji blagoslov. Kuha se šunka, peku se kolači, ukrašavaju jaja. Na sam Uskrs, rano ujutro, mnoš-

two ljudi hrli prema crkvama noseći pune košare hrane na blagoslov i misno slavlje. Po povratku iz crkve obitelji se okupljaju oko stola gdje se blaguje posvećena hrana. Običaj je da na uskršnom stolu bude svega obilja: šunke, jaja, mladoga luka, kruha, kolača. Cijeli uskršnji dan najčešće provodimo u krugu obitelji. Na Uskršnji ponedjeljak vjernici iz naše župe tradicionalno odlaze na izlet, a oni koji ostaju kod kuće posjećuju rodbinu i prijatelje kako bi im čestitali Uskrs. Nadam se da je ovaj Uskrs zbljžio mnoge ljude, pomirio posvađane, probudio u nama dobro i da ćemo svaki dan živjeti kao da je Uskrs.

Marija Lorena Kosec, 6.a

„Ako želite u kraljevstvo Božje, morate biti kao djeca“

Isus je rekao da ako želimo ući u kraljevstvo Božje, trebamo biti kao djeca. Pod tim mislimo da je htio reći kako trebamo biti nevini i iskreni kako bi nas Bog primio u svoje kraljevstvo. Ako je Isus to rekao, zašto nam uvijek govore da odrastemo, da moramo biti kao odrasli. Nije pošteno od odraslih da nam uskraćuju sreću djetinjstva jer djetinjstvo je najljepše doba našega života i svi imamo pravo na njega. Odrasli nas često ne razumiju. Oni bi se trebali sjetiti da su i oni nekad bili djeca, da su i oni ponekad imali svoje sretne i tužne trenutke, svoje nestasluke, ali i trenutke kojima su se ponosili. Sada kada mi učinimo nešto loše, odmah nas osuđuju. Odrasli često rade pritisak na nas iako imaju dobre namjere i žele nam samo najbolje.

Jelena Šagud i Ana Herceg, 8.c

Lea Boroša, 2.b

Uskršnji tjedan

Četvrtak...

Posljednja večera.
Isus uzima kruh i vino.
Daje nam sebe.
Tijelo i krv svoju.
Učenik ga njegov
poljupcem izda
na posljednjoj večeri
gdje se opršta od
učenika svojih.

Petak...

Pijetao kad najavi zoru,
Petar zanijeka Isusa.
Isusu sudiše.
Bićevaše ga.
Okruniše ga
trnovom krunom
i dadoše mu križ.
Križ grijeha naših.
Isus žrtvova sebe.
Na težak put on krenu,
pada i uzdiže se,
pada i uzdiže se,
pada i uzdiže se.
Na brdu Golgoti
pribiše ga na križ.
Tri su sata.
Njegovoj muci
došao je kraj.
Pokopaše ga u grob.

Subota...

Mir i tišina
odzvanja grobnicom.
Isus leži zamotan u tkaninu.

Nedjelja...

Grobnica je prazna.
Bog ga uze k sebi,
a nama dade oprost.
Isus je uskrsnuo!

Magdalena Lisak, 6.b

Mateja Kadojić, 2.b

Sveti Juraj

Legenda kaže da je jednom živio mlad i hrabar po imenu Juraj. Volio je i svu prirodu. Pomagao je

 u potrebi. Često je jahao na svom promatrajući i sve njezine ljepote.

Jednom je čuo da je u nevolji daleka zemlja. Zemlju je napao koji je uništavao sve pred sobom. Ljudi

je jako preplašilo kad je zmaj oteo koju su jako voljeli. Juraj je bio hrabar i odlučio im pomoći. Na svom je otputovao do te zemlje i pronašao zmaja. Zamolio ga je da ne uništava ljudski svijet i prirodu.

Zmaju se nije svidjela ta ideja i počeo je vatru. Juraj nije htio ugroziti princezin život te je snažno bacio na zmaja. Zmaj je bio te je nestao iz zemlje.

Kad je napokon pobijedio zmaja, Juraj je postao .

Vjeronaučna grupa

“Bog nam je postao bliz po čovjeku”

Kad je Bog dao Isusu ljudsko tijelo, postao nam je bliži. Bog je znao da ćemo povjerovati nekom tko je isti kao mi pa je svoga sina poslao među nas. Kad je Isus počeo ozdravljivati bolesne i vraćati mrtve u život, ljudi su mu postali bliski, poštivali su ga i ljubili. I meni je postao blizak kada je pokazao svoju ljubav prema nama, svoju požrtvovnost i svoju moć. Isus će mi uvijek biti blizu i čuvati me zato jer vjerujem u njega i poštujem ga isto kao i njegova oca Boga.

Jelena Šagud, 8.c

Bog je objavio svoga Sina koji je nama bio blizak. Bio je jedan od nas. Pomagao je te činio dobra djela. Izgledom je bio kao mi, ali isticao se svojom beskrajnom ljubavlju prema čovjeku. Njegovo srce bilo je čisto od grijeha. Posebno je ljubio grješnika. Po tome nam je Bog postao blizak. Njegov Sin bio je među nama te je pokazao svoju istinsku ljubav i dobrotu prema nama. Isus se žrtvovao za nas što je dokaz njegove ljubavi i bliskosti.

Ana Herceg, 8.c

Naše molitve

Dragi Bože,
hvala Ti što si me stvorio i darovao
prekrasnu obitelj.
Hvala Ti za svaki novi dan.

Pomozi svima koji pate ili su teško bolesni.
Hvala Ti što si pomogao da moja baka ozdravi.
Hvala Ti što nam opraćaš naše zločestoće.
Hvala Ti za ovaj prekrasan svijet: za vodu, hranu, biljke, životinje...
Zapravo, hvala Ti za sve, jer da nema Tebe, ne bi bilo ni nas.
Hvala Ti od srca za sve!

Ines Ciglenečki, 5.b

Dragi Bože,
hvala Ti za dar života i što si mi podario tako veliku i skladnu obitelj.
Hvala Ti što smo svi zdravi i što nas prati Tvoj blagoslov.

Molim Te da i dalje čuvaš moju obitelj, prijatelje, susjede i sve ljudе na svijetu.
Bože, daj da budem bolja u životu, poslušna roditeljima, da pomažem drugima, da ne ogovaram...
Dragi Bože, ja Te se neću nikada odreći.
Uvijek ću Te voljeti.

Matea Haramustek, 5.b

Bože,
hvala Ti za moju obitelj, prijatelje, za prelijepu domovinu i cijeli svijet.
Neka svijetom zavlada mir, neka prestanu svi ratovi, neka nestane glad, neka bogati budu darežljivi prema siromašnima i neka svi ljudi upoznaju Tebe koji si jedini Put, Istina i Život.

Jakov Čmavec, 5.b

Katarina Smetko, 5.a

Ireland

Ireland is an island in the Atlantic Ocean. The capital town is Dublin. In Ireland live 3 500 000 people and 95% of them are Catholic. They speak two languages – English and Irish (Gaelic). Irish money is euro.

Ireland is a very green island with warm and wet climate. That country is often called the „Emerald Isle“. Emerald is a green precious stone. The English tried to conquer Ireland in 16th century. They wanted to take the land from the Irish and give it to the English. In 1921, the British Government had to give independence to Ireland. But, Northern Ireland is still a part of The United Kingdom. Irish people are friendly and relaxed. They usually tell jokes about themselves. Ireland is famous for music, dance, black beer and stories and legends. Potatoes were the most important food in Ireland and when the potatoes (potato crop) got sick, about 750 000 people died of hunger. That event is called „The Great Famine“. Many people left Ireland and they went to the USA. St Patrick is the patron of Ireland. It is believed that he brought Christianity to Ireland and that he chased all snakes from Ireland. St Patrick's Day is celebrated on March 17th. The Irish dress something green on that day and they drink their beer Guinness.

Ireland is now well known to the teenagers from all over world because a member of the mega-popular british boy-bend is from Ireland.

Ines Frajtag, 8.b

My Australian adventure

I like travelling. I like to travel to interesting places and I travel alone.

I have travelled abroad two times. I have travelled to Australia and Japan and I have visited those places only once. To get ready for my trip I have bought my plane ticket, checked my passport, changed the money in the bank, seen my doctor and packed my suitcase. I have travelled by plane and that was a great feeling. I spent my vacation exploring the Great Victoria Desert and Tasmania. It was very hot and deserted. There were only some snakes, insects and scorpions. I also saw large birds, mammals, lizards and dingoes. I saw kangaroos near some field in Tasmania where I also saw Tasmanian devils. Climate is warm there. The most exciting thing that

has happened on my trip was when I saw kangaroos and Tasmanian devils.

I liked it very much there and I would like to do it again because it was a great experience. I have been there for one month and I have returned three days ago. I haven't had a good rest yet.

Kristjan Kontent, 7.b

My ideal house

My ideal house is under the sea what is very cool. There is a bathroom, a living room, a bedroom, a baby, a kitchen, a secret room, a room for emergency cases and a big garden.

The bathroom is downstairs. It's very modern. There is an unusual shower and a toilet. The washbasin is like a shell. Above the shell is a big mirror. The washing machine is big. Next to the bathroom is the kitchen. The desk is big and white. I eat on the desk because I don't have a dining room. On the other desk I make food. The cooker is old but the dishwasher is new. There is lot of food in the fridge. When we come up the stairs, the first room is a baby room. The bunk bed is very high. In the wardrobe there is a lot of clothes. The table is very clean. There are about fifty posters of "My Planet" on the wall. The other room is a living room. In the living room there is a sofa. I have a very smart TV. Lamps are big and modern. I have a nice view from the windows. There is a wardrobe and behind that wardrobe is one more room. That is my secret room. There are seven TV-s. There are cameras which shoot all in the house and around it. The last room is my bedroom. I sleep there. There is a wardrobe, a bookcase and a nice big bed there. There are two strange mirrors. All part of the house have got defence system. If someone tries to break into the house it will not be good to him. We can be under the water because we get air through a special roof for air. In the garden we have lots of plants, but they are sea plants. We have got a bottle with air which we breathe.

I would like to have a house like that.

Lovro Jambrećina, 5.a

My room

I have a room of my own. It's big. On the floor is a red carpet. The walls are red and yellow and there are posters of my idols on them. In the room is one bed. There are also blue wardrobes and a desk where I write my homework and study. One desk

are some stuff like a picture of my friends, souvenirs, postcards and a lamp. Beside the desk is an orange chair. On the windows are red and yellow curtains. In the corner there is one bookcase. Beside the bed is a yellow sofa.

I like my room because it's quiet inside. When my friends come to my place we play in my room.

Marta Bočkaj, 5.a

Fashion and me

I love fashion and shopping so much. I think that every person's style tells us much about the person. Some people often buy very expensive clothes just because some famous fashion designer has designed it. It's ok to have a few items of clothing with a famous label if you can afford it. Second-hand shops are very good and useful to people who want to create their own style. I like mixing different styles and match them with a lot of accessories such as jewellery and bags. I usually wear some trousers and T-shirts. I would describe my style as casual. I usually go shopping with my sisters, mum or with my aunt. I don't really care about clothes with famous labels on it. If I like some item of clothing, I must buy it. Of course, if it's not very expensive. I choose most of the clothes I wear. I think that girls are more interested in fashion than boys. Being a fashion designer is a very successful job if you are good at it. My favourite shopping places are Adidas, Nike, Takko Fashion and New Yorker. In choosing some outfit it's important that the clothes are comfortable. I think that every person should look nice because people often judge a book by its covers and they can get a wrong opinion about a person. People wear the type of clothing they like and that's the thing that is making them original and unique.

Martina Hegol, 7.a

Mein Winterurlaub

Die Winterferien kommen und mit ihnen die Freude des Winters. Schnee bedeckt die Dächer, die Bäume sind weiß und auch die Straßen. Alles ist magisch, wie in einem Märchen. Die Kinder sind glücklich und rennen aus der Schule raus in den Schnee. Es ist eine große Freude für die Kinder, und auch für mich. Wir sind alle auf den Weihnachtsbaum gespannt. Alles ist fröhlich. Die Menschen singen Weihnachtslieder und freuen sich auf das Neujahr. Dann gibt es einen glitzernden Feuerwerk. Alles ist wunderbar. Die Ferien sind bald fertig, aber alle möchten, dass sie für immer dauern. Meine Winterferien sind wirklich nett, weil ich sie mit meiner Familie und meinen Freunden verbringe. Ich freue mich auf die nächsten Winterferien.

Kristijan Božić, 7.b

Im Badezimmer

Geh ins Badezimmer
Dreh den Hahn auf, so
Mit der Bürste für die Zähne
Putz sie sauber, so!

Rauf und runter
So und so, so und so!

Gute Nacht

Wenn die Sterne glitzern
Und der Mond hell scheint
Klettern alle Kinderlein
Gern ins Bett hinein.
Legen sanft das Köpflein nieder
Schließen brav die schweren Lider.

Schlaf jetzt ein, mein Schätzlein
Mach die Auglein zu
Schlaf bis zum hellen Morgen,
Und träume ohne Sorgen

Karlo Platuzić, 3.g PŠ Sv. Matej

Etwas über mich

Hallo!

Ich heiße Marta Šešerko. Ich bin 11 Jahre alt und gehe in die fünfte Klasse der Matija Gubec Schule. Ich wohne auf dem Dorf in einem Einfamilienhaus. Mein Dorf ist Modrovec.

Ich habe zwei Schwestern – Martina und Marina. Wir streiten oft. Martina und Marina sind älter als ich. Ich teile das Zimmer mit meiner Schwester.

Mein Zimmer ist groß, ordentlich, schön und gemütlich. In meinem Zimmer sind ein Schrank, ein Bett, zwei Teppiche, ein Schreibtisch und ein Stuhl.

Ich treibe Handball. In der Freizeit sehe ich fern, spiele am Computer, höre Musik und backe Kuchen. Ich laufe gern Rollschuh und fahre Rad.

Marta Šešerko, 5.b

Weihnachten in meiner Familie

Ich und meine Familie bereiten uns auf Weihnachten vor.

Am Heiligen Abend wird es in meiner Familie fröhlich sein. Mein Vater wird einen großen Weihnachtsbaum kaufen. Zuerst wird er ihn aufstellen., und dann werden meine Schwestern und ich ihn schmücken. Meine Oma und Mutti werden Plätzchen backen. Ich werde das Wohnzimmer aufräumen. Ich werde auch die Geschenke für meine Familie und meine Freunde kaufen. Am Abend werden wir zusammen zur Weihnachtsmesse gehen. Wir werden schöne Weihnachtslieder singen.

Ich werde Weihnachten zu Hause mit meiner Familie verbringen. Am Morgen werde ich lange schlafen. Wir alle werden die Geschenke auspacken und plaudern. Dann werde ich ein bisschen fernsehen. Zu Mittag werden wir Truthen mit Plinsen essen. Danach werden wir Plätzchen essen und heißen Tee trinken. Am Abend werde ich mit meiner Tante telefonieren und viele E-Mails an meine Freunde schicken.

Ich freue mich auf Weihnachten.

Manda Klanjčić, 8.a

Ist die Mode für dich wichtig?

Für mich ist die Mode unwichtig. Ich gehe nicht mit der Mode. Ich kann stundenlang durch die Stadtbummeln und Schaufenster betrachten. Manchmal gebe ich viel Geld für meine Klamotten aus. Ich kaufe meine Kleidung in einem Kaufhaus oder in einer Boutique.

Gewöhnlich trage ich Jeans und Sweatshirts. Für Feste trage ich Schuhe mit hohem Absatz und ein kleines schwarzes Kleid.

Im Sommer trage ich T-Shirts mit schwarzen Leggings oder leichten und luftigen Kleider. Sehr gern trage ich Sandalen.

Im Winter trage ich warme Rollkragenpullovers, Pullis oder Sweatshirts mit Jeans. Wenn es sehr kalt ist, trage ich Mützen und rote Handschuhe. Fast immer trage ich Stiefel und eine braune Jacke.

Ab und zu trage ich weiße Ballerinas und schwarze Turnschuhe. Auf dem Kopf trage ich gern Sommerhüte mit künstlichen Blumen geschmückt.

Ich trage gern Schmuck. Ringe und lange Ohrringe trage ich gern. Ich trage keine Uhr.

Mein Stil ist sportlich. Meine Kleidung muss bequem, ordentlich und praktisch sein. Meine Eltern sind mit meinem Stil zufrieden.

Izabela Lukina, 8.a

Kleidung

Hose
ist kariert
Rock, Hemd, Kleid
rot, blau, gelb
Sommer.

Strümpfe

Ich
bin Strümpf
trocken und sauber
ich bin bunt und
schön.

PŠ Sv. Matej, 3.g

zabava

U određene kvadratiće upiši točan odgovor. Kao pomoć posluži se fotografijama izložbi u našoj školi povodom njezinih 150 godina.

1. Grupa se bavi proučavanjem padalina i temperature, a svoj je kutak izložila u 3. razredu.

2. Grupu vodi učitelj tehničke kulture Marko Mihaljinec, a članovi izrađuju makete od drva.

3. U holu naše škole bila je izložena izložba „Nekad đaci, danas...“

4. U medijateci i učionici hrvatskoga jezika mogli smo pogledati filmove, uratke ... ... grupe.

5. U učionici likovne kulture bili su izloženi likovni radovi bivših osmaša pod nazivom...

6. Omiljena je turistička destinacija učenika u Austriji park...

7. U učionici hrvatskog jezika bile su izložene fotografije gostovanja književnika u našoj školi. Jedna od njih autorica je dječjeg romana „Mrvice iz dnevnog boravka“.

8. Sekcija PŠ Dubovec.

9. U mjesecu rujnu Dan tradicijske baštine obilježili smo tradicijskim ...

10. Sekcija PŠ Sv. Matej.

11. U učionici 3. razreda svoje radove izložila je ... grupa.

12. Od prvih početaka školski list je nosio naziv ...

13. U učionici 2. razreda bili su izloženi proizvodi naše školske...

14. U učionici 2. razreda saznali smo od kojeg se voća može praviti kruh.

15. U predvorju naše škole predstavljena je izložba glazbenih gostovanja. Jedan od gostiju bio je poznati gornjostubički bariton Ivica ...

16. Ispred učionice likovne kulture, na panou su bili izloženi radovi osmaša, točnije linorezi ...

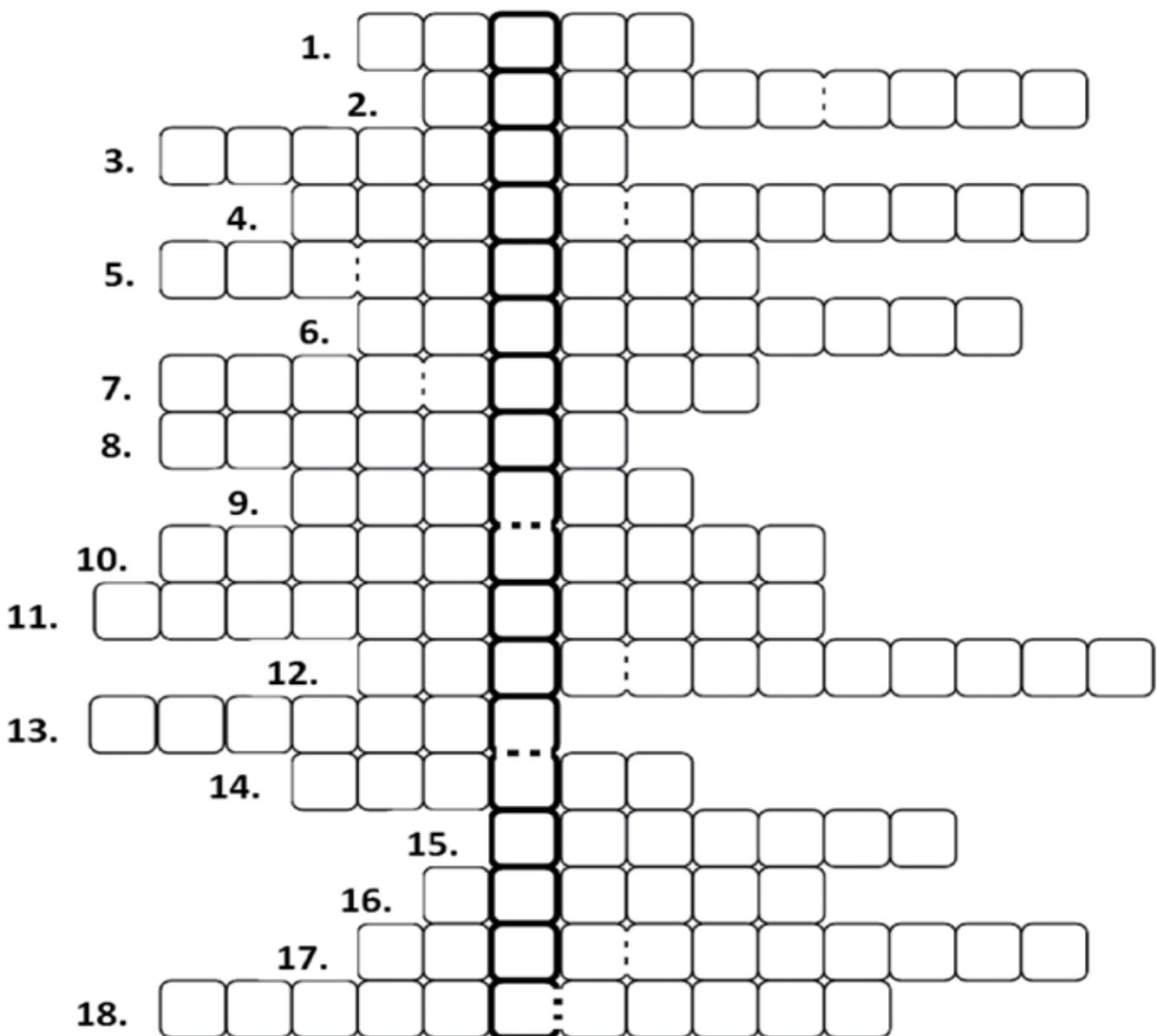
17. Sportski trofeji, medalje, priznanja i ostale pohvale bili su izloženi u prostoru ...

18. Općina Gornja Stubica našoj školi darovala je bistu vrlo poznate i važne osobe za naš kraj i školu.

*Pripremile: Martina Hegol,
Valerija Kosec, 7.a*

Podlistak: likovno-literarne stranice

Dorotea Pasanec, 2.b

Zima

Moj kraj je pokrila zima,
snjegovića posvud ima.
Saonice veselo jure,
djeca se do brijega žure.

Zvana zvone glasno,
od magle ne vidim jasno.
Snijeg opet pada,
zima potpuno vlada.

Medo spava zimski san,
dugo neće vidjet dan.
Jelen trči po snijegu,
gleda djecu na brijegu.

Velike grude lete,
tata marljivo snijeg mete.
Umorna djeca odlaze kući,
za sobom saonice moraju vući.

Lucija Tonković, 6.b

Lea Ciglenečki, 1.a

Zima i snijeg

Tiho, gotovo nečujno
pada snijeg.
Rojevi bijelih pahulja
plešu svoj zimski ples.

Vrteći se u krug,
žure k hladnoj zemlji.
Zameću putove i staze
i skrivaju u njima svaki trag.

Bijeli se usnula zemlja,
zvižde vjetrovi ljuti.
Iznad golih vrbovih grana
nadlijeće gladna vrana.

Kristijan Trnjar, 6.b

Stigla zima

Stigla zima,
pada bijeli snijeg
i zabjeljuje
cijeli brijeg.

Pahuljica polako,
nježno,
pada na tlo
snježno.

Stigla zima,
snijeg je pao,
sve putove zatrpaо.

Mihaela Vlahović, 6.b

Božićno jutro

Lišće na granama
zamjenio je snijeg,
od inja i leda
svjetluca se cijeli brijeg.

U toplim kućama
okićene jele stoje,
djeca se njima vesele
i božićne darove broje.

Ljudi jedni drugima
najljepše želje žele,
rođenju malog Isusa
svi se vesele.

Silvija Bočkaj, 6.b

Ema Bočkaj, 3.b

Zimo, otvorи prozor proljeću!

Već je sredina trećega mjeseca, a vani je snijeg. Dosta mi ga je! Mislim da smo se svi zaželjeli proljeća na koje smo navikli u ovo doba. Želim da ptice opet cvrkuću, leptirići lete, cvijeće cvjeta, a najvažnije, da je kraj opet pun djece i vike. Jednog jutra kad sam se probudila i pogledala kroz prozor, bila sam vrlo začuđena. Ugledala sam sunce, nije bilo ni snijega, ni kiše. Napokon je došlo vrijeme kakvo

sam željela. Izašla sam iz sobe i svi su bili jako sretni. Nisam samo ja ta koja se jako veselila proljeću, izgleda. Doručkovala sam vani, bilo je predivno. Sunce je obasjavalo naš stol oko kojeg smo sjedili. Uživali smo uz cvrkut ptica, zujanje pčela i uz miris svježe pokošene trave. Mama i ja kasnije smo sadile svakojako cvijeće – bilo je visibaba, tratinčica, ljubičica... Trava je napokon postala lijepa i zelena, nije bila presavijena uz pod kao kad je snijeg bio na njoj. Voćke su opet procvjetale i dobine predivne, velike cvjetove. Kasnije su moji prijatelji došli po mog brata Igora i mene. Išli smo igrati nogomet u šumicu, tj. šumu koju smo mi tako zvali jer je malena. Volimo se u njoj igrati kad je vani lijepo vrijeme. Tamo smo vidjeli i svakojake životinje: vjeverice i svakojake bube. Jednom smo čak vidjeli i zmiju. Nije nas bilo jako strah jer smo se uvijek svi zajedno snašli i pronašli rješenje. Volimo pomagati jedni drugima i biti si podrška. Svima nama najljepše je u proljeće, najviše zato što se tada možemo igrati vani. Vanu se možemo igrati i ljeti, ali ipak nam je ljepše u proljeće. Proljeće mi je ujedno i najljepše godišnje doba jer je puno predivnih stvari, a i više vremena možemo provoditi vani u prirodi uz slušanje ptica, žubor potoka, uz cvijeće i leptire... Mislim da bismo svi trebali voljeti proljeće zbog njegove ljepote i sunca.

Silvija Bočkaj, 6.b

Barbara Cajnko, 3.b

Proljeće u mom dvorištu

Napokon je postalo toplije i otopio se snijeg. Jako se veselim proljeću. Proljeće mi je najljepše godišnje dobra. Drveće počinje dobivati lišće i pupove. U mom dvorištu trava je zelenija i viša. Svaki dan kada izadem van, u travi vidim prekrasne žute maslačke. Posadili smo mačuhice, dalije i begonije. Mravi grade mrvatinjake. Vidio sam ptičice kako lete cijeli dan i cvrkuću jer je stiglo proljeće.

Petar Hren, 2.a

Iva Klanjčić, 4.a

Cvjetni razgovori

U mom malom cvjetnjaku stanuje puno različitog cvijeća. Jedne lijepе tople noći sakrila sam se ispod razgranate krošnje ljubičastog jorgovana.

Odjednom sam čula šuškanje i šaputanje. Dugo sam promatrala što bi to moglo biti. Zatim sam vidjela kako se cvijeće ljlja, a nije bilo vjetra. Shvatila sam da cvijeće priča. Bolje sam načulila uši kako bih čula razgovor. Narcisa je rekla da će uskoro bal cvijeća pa moraju nabaviti lijepе haljine. Crvena ruža bila je oduševljena što će obući lijepu haljinu. Tratinčice su se samo radosno hihotale, a mačuhice su pak već razmišljale kako će izgledati. Odlučile su se prerusiti pa su se dogovorile koja će što obući. Tratinčica je odjenula žutu haljinu narcise, narcisa bijelo-ljubičastu haljinu mačuhice, mačuhica crvenu haljinu ruže, a ružina haljina bila je satkana od sićušnih bijelih latica tratinčice. Sve četiri su zajedno došle na cvjetni bal koji je bio u obližnjem cvjetnjaku. Svi su ih začuđeno promatrali jer ih nisu prepoznali. Ruža, mačuhica, narcisa i tratinčica zabavljale su se sve do zore.

Prije jutra vratile su se u svoj i moj cvjetnjak i sve je bilo kao inače.

Ema Bočkaj, 3.b

Ljeto u Zatonu

Jednog smo se ljeta odmarali u Zatonu, mjestu pokraj Zadra. Kad smo odlučili da idemo baš u Zaton, trebali smo i smještaj. No, o tome kasnije. Putovanje je trajalo dugo. Stalno sam zapitkivala: „Koliko

još?“ , „Jesmo li stigli?“ Umarala sam se sve više i više, ali, eto, ubrzo sam vidjela more, a tata je rekao: „Stigli smo!“

Kad je to izgovorio, pomislila sam na kupanje, lijepе plaže, svoje prijatelje... Smjestili smo se kod jedne gospođe Ivanke, dobre žene koja nam je uvijek davala igračke i kod koje smo se najviše zabavljali. Nakon odmora u apartmanu krenuli smo na predivnu pješčanu plažu, što me je jako veselilo. Kad je sunce jače zasjalo, otišli smo u hlad ispod borova i slušali cvrčke kako neumorno pjevaju. Prema večeri sve su se slabije čuli, a time je i sve bilo mirnije. Navečer, prije odlaska u apartman, otišli smo na sladoled. Ja bih uvijek dobivala više sladoleda, no ne znam ni sama zašto. Veselili su me ti odlasci na sladoled. Kad smo namjeravali krenuti, ipak smo se još jednom otišli okupati. Mislim da je bilo šest sati. Mračilo se, nad nama su se nadvili crni oblaci. Na svu sreću, brzo smo izašli iz mora, a oluja je bila sve jača. Vjetar je sve dizao na nas, pijesak i vodu. Nastala je velika panika. Svi smo se sklonili u obližnji restoran. Valovi visine deset metara zapljuškivali su obalu - nešto neviđeno! Bojala sam se i mislila: „ O, Bože, kad će već jednom prestati?“ Plać i buka djece bili su sve jači. Roditelji su tješili i umirivali djecu. Kad se sve smirilo, plažu nisi mogao prepoznati. Nešto takvo ljudi koji to nisu doživjeli ne mogu ni zamisliti. Zatim smo otišli u apartman gospođe Ivanke koja nas je uvijek dočekivala, a sada je i ona bila zbumjena i prestrašena. Hvala Bogu, preživjeli smo! Sljedećeg dana krenuli smo u razgledavanje Zadra. Probudili smo se u devet sati i krenuli autom. Bilo je jutro, ali je na tržnici bilo mnogo ljudi. Čuo se toliki žamor da sam se htjela vratiti u apartman. Ipak se nismo vratili, već smo prošetali tržnicom i vidjeli mnogo voća i povrća, kao na primjer lubenice, mandarine i naranče, a malo dalje bili su suveniri i razni autohtonji proizvodi poput vina, rakije i maslinovog ulja. Krenuli smo prema crkvi sv. Donata. Ta je crkva simbol grada Zadra i najpoznatija monumentalna građevina u Hrvatskoj iz ranoga srednjeg vijeka, tj. 9. st. Šećući uz more, uživali smo u zvuku orgulja. Bilo je prelijepo pa nisam požalila, dapače, ostala bih do sutra. Mnogi su ribari spretno lovili ribe u mreže i jednu po jednu vadili van. Miris mi nije odgovarao, ali nismo se ni dugo zadržali kod marljivih ribara. Kad smo sve razgledali, otišli smo u svoj Zaton. Opet nisam mogla spavati od uzbudjenja. Sad je mama rekla da bismo sutra mogli otići u Nin. Krenuli smo kasnije, u tri sata,

a u međuvremenu smo se kupali na plaži, ali bez oluje. Brat Stjepan ponekad stvarno zna biti naporan - uvijek nas gura u vodu, ali najčešće se svi zajedno zabavljamo. Imali smo loptu sa sobom tako da smo se moja braća Stjepan, Anica, Veronika i ja loptali. Išli smo kući, presvukli se i krenuli u najstariji hrvatski grad - Nin. Bila sam uzbudjena i sretna, ne mogu vam opisati sve te osjećaje. To je bila većinom noćna šetnja. Sreljeli smo neke prijatelje iz Zagorja, ali oni nisu imali puno vremena jer su se morali vratiti. Mi smo nastavili dalje i u restoranu jeli njihova domaća jela, i to dagnje u umaku, lignje na žaru i grah s maslinovim uljem. Išli smo dalje i vidjeli smo Muzej ninskih starina i crkvu sv. Križa, poznatu kao najmanju katedralu na svijetu. Nalazi se pokraj župne crkve u Ninu. Zatim smo posjetili lokalitet Pranhulja kod Nina. Tu smo vidjeli crkvu sv. Nikole. Prema narodnoj predaji, tu se kru-

Nikolina Carek, 1.f

nilo sedam kraljeva. Okrunjeni bi vladar u svojoj pratrni dojahao do crkve sv. Nikole gdje bi se narodu predstavio. U znak svoje kraljevske vlasti, mačem bi s tog humka zasjekao na sve četiri strane svijeta. Crkvića sv. Nikole jedini je sačuvani primjerak ranoromaničke arhitekture takvog oblika u Dalmaciji, a spominje se početkom 12. st. Nakon Drugoga svjetskog rata izgrađena je ciglana i uređena solana. Stvarno je bilo prekrasno; vidjeli smo stari dio grada, utvrde i mnoge sačuvane tvrđave. Na putu do kuće svratili smo u ninsku solanu. Ta solana jedna je od rijetkih solana koje proizvode sol na tradicionalan i prirodno-ekološki način koristeći energiju sunca i vjetra. More isparava u prostranim bazenima za isparavanje. Čist okoliš, specifični klimatski uvjeti s brojnim sunčanim satima, pogodnim vjetrom i povoljnim geografskim položajem - to osigurava ninskoj soli vrhunsku kvalitetu svjetskih razmjera. Polja ninske solane prosječno godišnje daju oko 4000 tona soli te su dom brojnom životinjskom i biljnom svijetu. Svi su mi pomalo objašnjavali kako se dođe do soli, čime je ubiru, gdje se pakira, itd. Vra-

Podlistak: likovno-literarne stranice

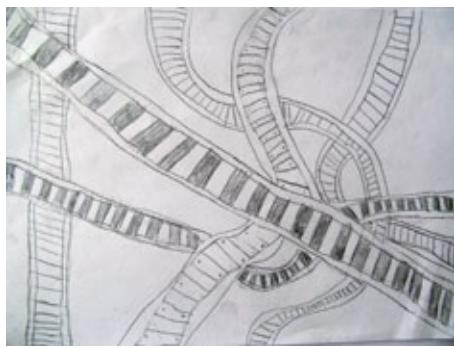

Filip Čupar, 4.a

tili smo se izmoreni, ali spremni za novi sutrašnji doživljaj. Drugi dan otišli smo na otok Pag. Išli smo preko Paškog mosta. Na prvi pogled mislila sam da je to pustinja, da to nije ljepota Paga. Bila sam razočarana i ljuta, no uskoro sam vidjela da sam se prevarila. Vidjeli smo i pašku solanu. Razgledali smo Staru Novalju, Gajce, Zrće i grad Novalju. Kupali smo se na gradskoj plaži koja nije pješčana i na pješčanoj plaži Babe. Na toj je plaži bilo super. Požalila sam što sam vrijedala Pag onako na prvi pogled. Pag zapravo ima najčistije more na svijetu. Doista, kao da se nalazite u zemaljskome raju. Jedini problem koji se može pojaviti prilikom boravka na tom otoku je taj da ga ne želiš napustiti. U samom je centru grada Novalje crkva svete Katarine. Skromna je, ali u nju je uloženo puno ljubavi. Svake nedjelje u nju dolaze mnogi vjernici i turisti. Prilikom nesreće, tj. kad su mojeg mladeg brata Lovru cijelog ispikali komarci, posjetili smo i novaljsku bolnicu. O njoj baš i ne želim pričati. Mislim, znate kako je u bolnicama. Doktori, medicinske sestre, velike gužve, strka.

Vratili smo se u Zaton koji nikako nismo zaboravili. Tog smo ljeta doživjeli jedno nezaboravno i lijepo putovanje.

Upppsss! Nešto smo zaboravili ili nismo stigli vidjeti, ma ne znam ni sama, ali ono što znam to je da nismo posjetili Lun i Mandre. To smo ostavili za neko drugo nezaboravno putovanje. Zapamtila sam da je Pag poznat po paškoj čipki i paškom siru, a Zaton, Zadar i Nin po ljepo-

Luka Bočkaj, 2.b

ti, ljubavi i svemu drugome. Nadam se da će doživjeti još mnogo lijepih i poučnih putovanja te upoznati još mnogo dobrih ljudi, običaja i krajeva.

Poželite mi sreću da mi se želja i ostvari!

Marica Rusan, 6.b

netko štapom udara o stabla i otresa ih. Hodali smo kroz voćnjak gazeći tamne sjene voćaka koje su se micale i govorile da će skoro nestati. Znaju one da će vjetar i krupne kapi jesenje kiše baciti i posljednji list s grane.

Krunoslav Trnjar, 4.b

More

Tih i miran žubor mora
osluškuje tek svanula zora.
Usamljeno more plače,
a zora ga obasjava sve jače.

More želi prići već odbjegloj zori,
ali zora ga kori.
Ne dopušta mu da se spoje
i da zajedno svoju sudbinu kroje.

Zora je otišla bez pozdrava i riječi,
more sad svoje ranjeno srce liječi.
Opet tužno i samo
more od žalosti ne zna kamo.

Povrijedeno more sinje
u vis do plavoga neba se propinje.
Sunce ga svojim rukama grli
dok val za valom k pučini hrli.

Smirilo se more sada,
polako mu sunce u naručje pada.
Noć i mjesec je sjaj
obasjali su more i njegov kraj.

Sjaji more poput skupocjenog dragulja
i usnulu barku ljlja.
Sklapa more umorne oči svoje,
tamnoplave je ono sada boje.

Valerija Kosec, 7.a

Alen Jurina, 2.a

Lana Gradečak, 3.b

Mjesečina u mom voćnjaku

Uvečer, kad se spustila noć, a mjesec pojавio na nebu, s tatom sam otišao u voćnjak. Mjesec je obasjavao voćke, a polusuho lišće na granama šuškalo je kao da priča svoju jesensku priču. Došli smo do već skoro potpuno golog stabla dunje. Samo dvije dunje još se drže na jednoj slaboj grančici. Jedino one blistaju na blijedoj mjesečini i njišu se kad zapuhne hladan vjetar. Gledam ih i divim se njihovoj ljetopoti. Čini se kao da mi govore: „Gledaj nas kako smo lijepi, uberi nas i spremi u svoju sobu da ti mirišemo i krasimo vitrinu sa školskim knjigama!“ Vraćamo se kroz voćnjak kući. Vjetar je puhao sve jače. Tu i tamo padne još pokoja neubrana jabuka sa stabla, a meni se činilo kao da

Poljski cvijet visibaba

Kad sam se vraćala iz škole kući, uz cestu sam spazila puno bijelih visibaba. Divila sam im se jer je svaka na svoj način bila lijepa. Nisam znala koju bih ubrala, ali sam spazila jednu koja se nije posve rascvjetala. Nju sam iščupala s korijenom i ponijela kući.

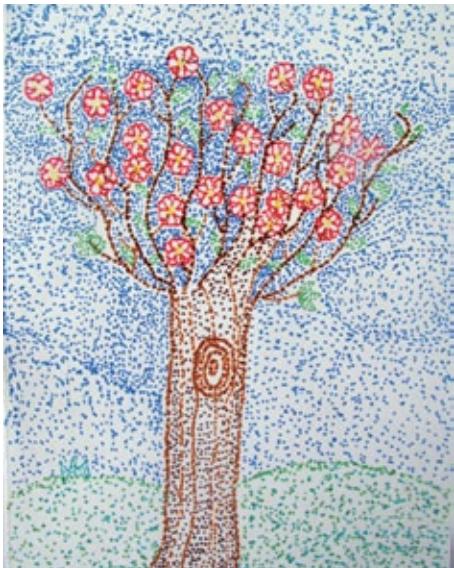
Dok sam je nosila, drhtala mi je u ruci kao da se boji, a iz pupoljka suza joj je potekla niz stabljiku do moje ruke. Osjetila sam njezinu tugu i bilo mi je žao što sam je ubrala. Kad sam stigla kući, mama mi je rekla da ju posadim u cvijetnjak ispred

Podlistak: likovno-literarne stranice

kuće gdje već imamo posađene visibabe. Nakon nekoliko dana, moj tužni cvjetić tu je našao puno prijatelja i sada raste, cvjeta i kralji naš cvijetnjak. Svakog dana obilazim svoju visibabu i divim se njezinom bijeloj rascvjetanoj haljinici.

Iva Klanjčić, 4.a

Andela Žigovečki, 4.a

U carstvu visokih gora

U carstvu gora ima mnogo lijepih i velikih gora. Nalaze se u čitavom svijetu. U proljeće na gorama ima mnogo cvijeća. Zimi su prekrivene snijegom pa izgledaju kao da su obučene u bijele haljine. Ljeti su gore visoko obasjane suncem. Zimi su hladne i pružaju osjećaj svježine. Vjetrovi su jaki i šume kroz njihove šume. Mnogobrojne velike ptice lete oko njih. Lijepo ih je vidjeti gore visoko kako mašu krilima. Iz daljine se čini kao da gore dodiruju nebo. Prekrasno je vidjeti oblake koji plove nebom i kao da plešu oko vrhova gora.

Takav prizor mi se sviđa. Želio bih biti na vrhu takve planine. Znam da je nemoguće doći tamo pa sam zadovoljan gledajući ponekad to sve iz daljine.

Filip Boroša, 4.a

Karla Zebić, 3.b

Lea Haramustek, 4.a

Vinograd

Berem, berem grožđe
dok sumrak
ne dođe.

Na vinskom raju
u zagorskom kraju,
već grožđe zreli
dok sunce se seli.

Stiže jesen, a vinograd
je rastresen.
Grožđe se bere
i ljudi se vesele.

Lucija Lisak, 4.b

Ana Jakšić, Dora Klanjčić, Danijela Klanjčić, Alen Jurina, Filip Haramustek, Petar Hren, Emanuel Rod, 2.a

Vjetar s gore

Ja sam vjetar i stanujem u carstvu visokih gora. Moj dom je u pećini na najvišoj gori koja je prekrivena snijegom. Kad je zima, jako sam snažan kao lav, a kad stigne proljeće, oslabim poput starca. U jesen jako pušem i nosim lišće. Najviše se veselim kad stigne proljeće jer sam onda polagani povjetarac i sve milujem poput majke. Putujem na razna mesta. Prolazim pored dubokih oceana, plavih mora, velikih rijeka, zelenih brda, visokih planina. Sa svog putovanja donosim miris proljetnog cvijeća i kapljicu rose. Pušem polako i na livadi srećem djecu kako puštaju zmajeve. Pozovem djecu da se igraju sa mnom kao s najdražom igračkom. Malo sam tužan jer ta djeca mene ne razumiju, ali ipak sam sreтан što se djeca vesele sa mnom i što im puštam njihove zmajeve da lete visoko poput ptica. Svako jutro kad se probudim, čujem cvrkut ptica. Umoran sam već od puhanja pa odlazim na spavanje.

Marijela Jožinec, 4.a

Gornja Stubica

Ja živim u brežuljkastom zavičaju, u mjestu Gornja Stubica u malom selu Karivaroš. Tu žive moji prijatelji i prijateljice. Zajedno idemo u Osnovnu školu Matije Gupca u Gornju Stubicu. Tu se nalaze i mnogi kulturni spomenici: Gupčeva lipa, Muzej seljačkih buna, dvorac Oršić, spomenik Matiji Gupcu, Rudolfu Perešinu i crkva svetog Jurja. U središnjem dijelu Gornje Stubice nalazi se i Trg svetog Jurja. Livade se zelene, ptice pjevaju, potoci žubore... Brežuljci su obrasli šumom koja prekrasno šuti i daje svjež zrak. Gornja Stubica najljepša je ljeti. Vrtovi, voćnjaci, vinogradi i njive okičeni su svojim plodovima koji još više uljepšavaju moj zavičaj. Volim svoje mjesto zato jer sam tu rođena i najljepše jeigrati se u čistoj prirodi i na mirisnim livadama. To je moj rodni kraj, moj zavičaj. Ne bih ga mijenjala. Oj, Stubice, ti prekrasno mjesto, nikome te ne bih dala!

Veronika Rusan, 2.b

Takva je moja šuma

Kada idem doma iz škole, uvijek prolazim kroz šumu procvjetalu u proljeće, mirisnu u ljeto, šarenu u jesen i bijelu u zimi. Najljepša mi je u proljeće kada je puna proljetnica. Ljeti je najbolja za šetnju. Ujutro, kada sunce pozlati sjajnu rosu, pretvoriti se u šumski raj. U jesen je šuma puna šare-

Podlistak: likovno-literarne stranice

nih kreacija. Svako drvo ima svoju haljinu, jednu ljepšu od druge. Ne znam koju proglašiti najljepšom. U zimi šuma svuče svoje haljine i baci ih na pod posve umorna. Tada obuće svoju zimsku bijelu spačicu i utone u dugi zimski san. Šuma je meni prekrasna i puna života svaki dan. Ona je tvornica zraka koji mi željno udišemo dubokim uzdahom. Dok prolazim šumom, primijetim da je ona za neke ljude odlagalište smeća. U šumoru lišća osjetim tugu i kao da plače. Voljela bih da ne bude zagadlena i uništена njena ljepota. Za mene je šuma srce i duša planeta Zemlje koja živi za nas. Takva je moja šuma.

Mateja Jožinec, 5.a

David Novina, 1.a

Marija Benko, 2.f

Gornja Stubica

U mom brežuljkastom zavičaju smjestila se i Gornja Stubica, poznato povjesno mjesto. Tu se nalazi stoljetna Gupčeva lipa, a na suprotnom brežuljku kod dvorca Oršić nalazi se spomenik Matiji Gupcu, vođi seljačke bune. Po tom hrabrom čovjeku i moja je škola dobila ime. Moje mjesto poznato je po još jednom hrabrom čovjeku – Rudolfu Perešinu. Tu u parku ispred moje kuće postavili su mig kakav je on vozio u ratu. Na glavnom trgu nalazi se spomenik zaštitniku našega mjesti i župe svetom Jurju, po kojem je i trg dobio ime. Osim povjesnih znamenitosti moj zavičaj prepun je prirodnih ljepota. Pun je pitomih brežuljaka išaranih uskim cesticama i stazicama. Najviše uži-

vam u svom zavičaju ljeti igrajući se s prijateljima. Volim svoje mjesto jer tu živim i rastem. Tu je moj dom!

Mihael Smrček, 2.b

Nikolina Carek, 1.f

Dragi grade!

Ja sam tvoja stanovnica i jako pazim da te ne povrijedim i zaprljam. Volim hodati tvojim ulicama i uživati u tvojim cvjetnim gredicama. Zato molim sve tvoje stanovnike da te njeguju i maze kako bismo svi mogli uživati u tebi.

Ema Solfrid Zrinščak, 2.b

Monika Vučilovski, 1.f

Ljudi, nemojte bacati smeće!

U smeću su bakterije i bolesti. Gdje vidi-te smeće, pokupite ga i odložite na mjesta koja su za to predviđena. Tako neće biti ni bolesnih ljudi, ni životinja, ni prirode. Molim vas, čuvajmo svoje potoke, šume i livade čistim. Bit će nam svima ljepše. Razmislite o tome. Ipak, to je i moj i vaš dom. Hvala vam!

Veronika Rusan, 2.b

Moj zavičaj

Živim u brežuljkastom zavičaju. U mom zavičaju ima puno brežuljaka, kuća i šuma. U voćnjaku ljudi užgajaju jabuke,

kruške i šljive. U štalama užgajaju pure, svinje, kokoši i guske. Meni je zavičaj najljepši kada je ljeto i proljeće zato jer u proljeće pjevaju ptice, a ljeti imamo praznike. Volim svoj zavičaj jer ga puno ljudi poznaje po spomeniku Matiji Gupcu i po Gupčevoj lipi.

Emanuel Rod, 2.a

Dragi moji Stubeki!

Nemojte biti lajbeki.
Pazite na Stubicu našu
I kravice nek ideju na pašu.
Bicikline i stare vreće,
Bacajte na odlagalište za smeće.
Stubica nam čista mora biti
Pa onda ponosni možemo biti.
Potoci naši veselo nek žubore,
I pjesme ptičica nek se ore.

Dorotea Pasanec, 2.b

Monika Vučilovski, 1.f

„Volim te kao majku, šumo!“

Volim te k'o majku svoju, kao moje sve.
Tvoje grane su kao ruke moje majke,
tvoje lišće je kao kosa moje majke.
Kad grane tvoje šušte, čini mi se
da mi nešto govorиш.

I ja počnem govoriti pa mi se čini da
razgovaram s majkom.
Ti si član moje obitelji,
ti si moj prijatelj.

Mihael Haramustek, 3.b

Moj zavičaj

Ja živim u malom mjestu u Hrvatskom zagorju koje se zove Gornja Stubica. Gornja Stubica ima mnogo restorana, tvornica, dućana i slično. Imamo jako lijepе šume i vinograde. Za vrijeme ljetnih praznika idem s tatom u šumu i u vinograd. Moja se škola isto nalazi u Gornjoj Stubici, a odmah pokraj škole nalazi se igralište nogometnog kluba „Matija Gubec“ Gornja Stubica u kojem ja treniram. Gornja Stubica najljepši je zavičaj na svijetu i jako sam sretan što živim u njoj.

Lipin pučkoškolac 16

Podlistak: likovno-literarne stranice

Martina Novosel, 1.a

Marcel Žagar, 1.a

Filip Haramustek, 2.a

Kad se voli u školi

U školi ima puno zaljubljenih parova. Najviše su to učenici i učenice iz sedmih i osmih razreda, no zaljubljenih ima i među onim najmanjim u školi. To su uglavnom šale i igre. Ljubav između dječaka i djevojčice mora biti iskrena i vjerna. Ljubavi u ovoj školi ima puno. Zaljubljeni zajedno provode vrijeme odmora. Neki se pomalo i srame, a neke ne zanima što će njihovi prijatelji reći na to. U školi se najviše voli kad smo u pubertetu. To je vrijeme kada odrastamo u odrasle osobe. Djevojčice su ozbiljnije od dječaka. Dječaci kada su zaljubljeni, luduju za svojim princeza-ma. Djevojčice se srame i neugodno im je kada im dječak pride. Oni zajedno razgovaraju o nekim svojim temama koje nitko ne smije znati. Dječaci ponekad trče po hodnicima za curama, a cure se srame i pobegnu među svoje prijateljice. Kada se stvori nova ljubav između nekoga, cijela škola bruji o tome. Neke ljubavi traju dugo, a neke se ljubavi nakon kratkog vremena raziđu svaka svojim putem. Ljubav, da bi trajala vječno, mora biti jaka. Partneri se moraju jako voljeti i biti brižni jedan prema drugome. Školska ljubav uglavnom

traje za vrijeme nastave i kada se između dječaka i djevojčice stvaraju iskrice. Kada smo zaljubljeni, ne mislimo glavom nego srcem jer se osjećamo najljepše na svijetu. Za mene je ljubav, a mislim i za mnoge druge nešto najvažnije na svijetu. Ona nas vodi na pravi put u životu. Bez ljubavi nema budućnost.

Maja Hanžek, 6.a

Ljubav na prvi pogled

Ljeto se primicalo kraju i početak školske godine bio je sve bliže. Bio je sunčan i lijep dan i jedva sam dočekao da vidim svoju novu školu. Sav pribor, knjige, odjeća i obuća, sve je bilo spremno za školu. Brzo sam se spremio i otrčao na autobusnu stanicu. Ubrzo je stigao autobus i za tren sam se našao ispred škole. Bilo je mnogo novih lica i svi smo se radoznao pogledavali. U tom mnoštvu radoznalih pogleda oči su mi zastale na prelijepoj djevojčici s plavim uvojcima. Stajala je sama i sramežljivo pogledavala djecu oko sebe. Na sebi je imala svijetlozelenu majicu, traperice i bijele tenisice. Nisam mogao skinuti pogled s njezine prelijepo zlatne kose. Kao da je osjetila da ju gledam, zbunjeno je podigla oči prema meni. Pogledi su nam se sreli. Kao prikovan za zemlju, nepomično sam stajao i gledao u najljepše zelene oči. Sramežljivo mi se osmehnula i skrenula pogled. Potom smo morali u učionice i taj dan više je nisam vido. Sada se srećemo često i uvijek mi se osmehne kao i onaj prvi dan, a mene svaki put njezine zelene oči obaraju s nogu. Ona je za mene još uvijek najljepša djevojčica u školi. Nadam se da će joj jednom to reći. A tko zna, možda sam ja njoj najljepši dječak u školi.

Franjo Platužić, 5.c

Što je ljubav?

Pravu definiciju ljubavi još ne znamo, ali svi kažu da se bez ljubavi ne može živjeti. Za mene je roditeljska i obiteljska ljubav još uvijek najveća sreća na cijelome svijetu. Ona mi daje sigurnost i mogu reći da od te ljubavi nastaju čvrsti temelji za neke nove i zrelije ljubavi-ljubavi od koje ti, kako kažu, srce počinje brže kući, od koje ti se zacrvene obraz, a leptiriće u trbuhi da i ne spominjem. Sve su to neki novi osjećaji koji se bude u nama na spomen te, još uvijek, nama nove ljubavi. Prava ljubav trebala bi biti bezuvjetna, puna razumijevanja, vjere, ali i nade da

nas ljubav neće nikad iznevjeriti. Mislim da je u ljubavi najvažnije slijediti srce jer nam samo ono može reći do koga nam je uistinu stalo.

Lana Boroša, 5.c

Matija Čmarec, 2.a

Ljubav

Ljubav je osjećaj
snažan i lijep.
Ljubav je sreća,
toplina i lijek.

Ljubav je nekog voljeti
i to mu pokazati.
Ljubav je biti voljen
i to od njega saznati.

Ljubav je dobrota
u malim znacima pažnje.
Ljubav je obitelj
koja uz nas provodi najljepše dane.

Lora Haramustek, 6.b

Valentinovo

Ima jedan dan
u veljači i zimi,
kad nam hladno nije
jer nas ljubav grije.

U grmlju vrapčići žvrgolje
sve je vedrije i življe.
Zeko svome cilju žuri
uz potočić što veselo žubori.

Zaljubljeno srce tuče,
dragom srcu želju vuče.
Stručak prvih proljetnica
nosi dječak rujna lica.

Djevojčici koju voli
hrabro pride i govori:
„To je cvijeće moje,
a ja ljubim što je moje.“

Dječak ljubi djevojčicu
u veljači i zimi,
hladno mu nije,
njega prva ljubav grije.

Kristijan Trnjar, 6.b

Podlistak: likovno-literarne stranice

Najbolja djevojčica na svijetu

Ima djevojčica koja ne prigovara.
Ima djevojčica koja se ne tuče i ne svada.
Ima djevojčica koja u ruci drži tigra
i bez straha s njim se igra.
Ima djevojčica na prozoru moje kuće,
suncje svaki dan obasjava.
Na zastoru moje sobe ona me nasmijava.

Gabrijel Hikec, 2.a

Antonio Perešin, 3.b

Naši nestašluci

Sva djeca rade nestašluge. Svi se u kući rado prisjećamo mog prvog razreda. Nestrpljiva da što prije krenem u školu, pomaknula sam kazaljke na bakinom zidnom satu. Baka je bila uvjerenja da je bilo vrijeme za poći u školu. Nitko ne bi saznao za moj nestašluk da sam pravilno vratila sat na mjesto. Kada je tata došao kući, odmah je uočio promjene na zidu. Ja sam im tada ispričala što sam učinila. Svi su se nasmijali mojoj domišljatosti. U laži su kratke noge, ali svejedno nisam mislila da će me tako brzo otkriti.

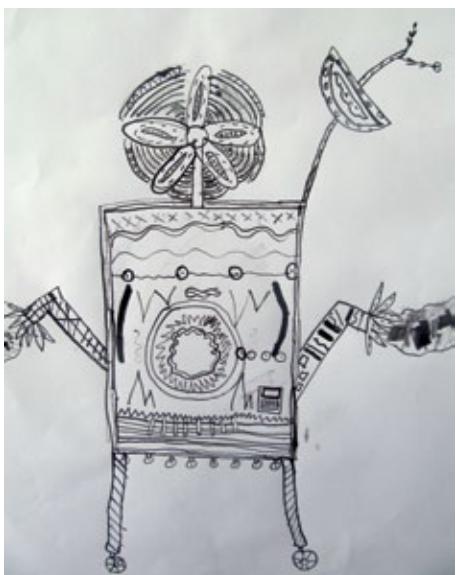
Lucija Lisak, 4.b

Sjećam se jednog svog nestašluka. Bilo je to prošle školske godine. Trajao je sat prirode i društva. Učiteljica je radila, a mi smo svi pozorno slušali. U tom trenutku začuo se zvuk mobitela. Pomislio sam: "Pa nije to valjda moj mobitel?" Nažalost, bio je moj. Učiteljica je pitala čiji je to mobitel. Ja sam odgovorio: „Možda je Vaš!“ Katastrofa! Koja neugodnost! Mislio sam da ću od srama u zemlju propasti! Na svu sreću, učiteljica mi je sve oprostila.

Dominik Ščurić, 4.b

Lovro Kontent, 1.a

Matea Zebec, 4.a

Izvor mojih nadahnuća

Svatko u životu ima ili je imao svoj uzor, onog koga je smatrao dobrim uzorom i želio biti kao on. Svatko je imao osobu koja ga je nadahnula, inspirirala za nešto i kad bi čuo to ime, rekao bi: „I ja želim postati kao on!“

U mojim godinama neka djeca za uzore uzimaju neke poznate i slavne osobe. Neki pak ljude iz svog života, okruženja, naseљa. Neću lagati i reći da sam drugačija. Neke stvari vidim drugačije od drugih, a pogotovo od odraslih. Odrasli ne mogu shvatiti i razumjeti ono što i mi i zato ja ne volim govoriti tko je moj uzor. Svi imamo različite ukuse. Do prije godinu dana uzor sam pronašla u dragim ljudima oko sebe.

Svatko je imao nešto, kao jedan djelić mene koji je u budućnosti htio biti takav baš zbog tih sitnica. Obično bih rekla da sam uzor pronašla u roditeljima, sestrični i sl. Tako je i danas. Oni su još uvijek moja inspiracija za sve što radim u životu, ali od prošle godine ipak se nešto promjenilo. Sve više uzor pronalazim u glazbi, u pjevačima, grupama i ljudima koji lijepo sviraju. Dugo sam razmišljala što napisati, koje osobe navesti, a onda sam napokon odlučila. Ma, ne trebaju meni osobe i ljudi da bih im se divila. Razmišljala sam što je to što me svaki dan pokreće, veseli i što svaki dan radim a da me to nadahnje. Jesu li to ljudi, osobe? Ne, to je glazba. Glazba je ta koja me pokreće. Možda zvuči čudno, ali ja zapravo ne mogu živjeti bez glazbe. Jako volim pjevati i slušati pjesme, k tome još i sviram, a to najviše od svega volim. Zato kažem da me odrasli ponekad ne shvaćaju. Zapravo, steknu krivi dojam o tome tko je moj uzor. Kad se spomene riječ uzor ili izvor nadahnuća, svi pomisle na ljude, pjevače, glumce, svirače. Ja zapravo volim i neke slavne osobe, pjevače. Oni me također nadahnjuju, ali samo zato jer se bave glazbom, a glazba je ono što mene pokreće. Svaki dan slušam glazbu i sviram, a ponekad znam i zaplesati. Stvarno ne znam kakav bi moj život bio da nema glazbe. Što bih ja radila? Glazba me usrećuje kad sam vesela i nadopunjuje kad sam tužna. Zato se ne bojim reći da je moj izvor nadahnuća glazba.

Voljela bih da me glazba i dalje nadahnje i inspirira jer, tko zna, možda postanem dobra u glazbi ili možda čak i slavna i tako moja glazba i njen zvuk postanu nadahnuće nekome, baš kao što je i meni.

Antonela Čupar, 8.a

Karla Bokun, 2.f

Podlistak: likovno-literarne stranice

Katarina Žukina, 1.a

Na početku sam svoje životne plovidbe

Kao maloj djevojčici bilo mi je, kako kažu, najljepše. Početak škole donio mi je neke nove obveze i dokazao da život nije samo igra. Iz godine u godinu postajala sam sve odgovornija i svjesna svojih obveza, bilo kod kuće ili u školi. Sad se od mene očekuje puno više nego prije. Pomaganje u kućanskim poslovima, samostalno učenje i lijepo ponašanje postali su moja svakodnevica. Ali još uvijek mi ostaje vremena za druženje i igru s obitelji i prijateljima. Mislim da sam zacrtala i neke ciljeve u svom dalnjem životu. Postati netko u današnjem svijetu mnogo je, zato mislim da učenjem i završetkom osnovne i srednje škole dobivam dobre temelje za upis željenog fakulteta, ali prije toga trebam dobro razmisliti kojim bih se poslom htjela baviti u budućnosti. Postoji još mnogo pitanja koja će se postavljati tijekom svih tih godina i na koja neću uvijek imati odgovor. Usprkos mojim ciljevima i željama život me može iznenaditi i odvesti drugim putem nego što sam zamislila. Ipak je ovo samo početak moje životne plovidbe, a sam život odlučit će u koju ću luku uploviti.

Lana Boroša, 5.c

Znam da si usamljena

U mojoj susjedstvu živi jedna stara baka. Zovemo je strina Barica. Sada živi sama, a još donedavno bila ih je puna kuća. Njezin sin i snaha odselili su u novu kuću u Donju Stubicu, a muž joj je umro. Kada malo bolje razmislim, nije samo strina Barica usamljena. U mojoj selu ima još nekoliko baka koje žive same i djeca ih ne posjećuju često. Strina Barica zna reći da mladi rade i nemaju vremena, a ona će biti dobro dok je noge služe. Svaki dan ima

nekog posla. Ljeti brižno uređuje svoj vrt, a zimi čisti snijeg i nosi drva u kuću. Ona nema televizor, već ispunjava svoje vrijeme molitvom. Ponekad ju ja sa svojom bakom posjetim. Kada imamo kod kuće kakav kolač, s veseljem joj ga odnesem. Kod nje mi nikada nije dosadno. Uveseljava me pričama iz svoga djetinjstva. Priča mi o svakakvim zanimljivim običajima za koje danas nitko ni ne zna.

Kad je slušam, vidim veliki osmijeh na njezinu licu koji mi govori da je jako sretna što provodim vrijeme s njom i što nije sama.

Lea Haramustek, 4.a

Leonarda Jakšić i Leon Benko, 2.f

nicima ili na dvorištu, zaboravim ono što nije bilo dobro. Za vrijeme odmora možemo kupiti proizvode naše školske zadruge, a to su jabuke i čips. Ove godine slavimo 150 godina školstva u našoj Osnovnoj školi Matije Gupca u Gornjoj Stubici. Mi školu uređujemo da bude lijepa i vesela. Sretan sam jer idem u školu koja tako dugo postoji u mom zavičaju.

Neven Martek, 5.a

Marija Benko i Lucija Lešković, 2.f

Mojih prvih trinaest godina

Svog ranog djetinjstva dobro se sjećam. Imala sam oko sebe predivne ljude koji su me neizmjerno voljeli. Pričali su mi roditelji da sam prohodala nakon prve godine života uz njihovu pomoć. Tada me je bilo svugdje po kući. Znala sam se sakriti tako da me nisu mogli pronaći i morali su me dugo tražiti. Dok sam bila mala, najviše sam vremena provodila s bakom i djedom. Oni su me čuvali dok braća i roditelji ne bi došli kući s posla ili škole. Djed me uvijek njihao u ljljački koju sam obožavala. Nitko me drugi nije smio njihati, samo djed. Dok bi baka kuhalala i obavljala kućanske poslove, ja bih uživala u druženju s djedom. Baka me učila pisati i crtati. Bila sam ponosna kad bih naučila crtati cvijeće i pisati slova A i B. Od tate sam dobila stolac za crtanje, a od mame pisanku. Voljela sam crtati, bojati i pisati. Djed i baka naučili su me puno toga. Baka me naučila kartaške igre Sedmicu i Varanje i mnogo drugih trikova s kartama. Kad bi mama došla doma s posla, čudila bi se što sam sve naučila u tih nekoliko sati druženja s djedom i bakom. Kad bi

Podlistak: likovno-literarne stranice

ona imala slobodnog vremena, nagovara-la bih je da mi da svoje „štikle“ i neke svoje majice i haljine da mogu napraviti modnu reviju. Morala mi je sve dati jer bih joj dosađivala tako dugo dok ne bi popustila. Bile su to slike u raznim pozama i u smiješnom „stylingu“. Brat i seka smijali su mi se jer su oni već bili „veliki“ pa je to njima bilo smiješno. Nekoliko dana prije nego sam krenula u prvi razred, pripremali su me za taj događaj tako što su mi objašnjavaли kako više nema toliko igre i druženja, nego učenje i puno pisanja zadaća. Svi su bili presretni, ali ne i ja, jer sam znala da više nema igre i druženja s mojom dragom bakom i djedom. Bila sam silno uzbudjena. Od prvog do četvrtog razreda bilo mi je silno zabavno. Ubrzo sam zavoljela školu. Mama bi mi uvijek pomagala pri pisanju zadaće. Svaki dan jedva sam čekala da prespavam noć i da idem u školu k svojim prijateljima. Nakon što je završio četvrti razred i kad je došao kraj godine, doma su se svi iznenadili kako je vrijeme brzo prošlo i već moram u peti razred, u OŠ Matije Gupca u Gornjoj Stubici gdje još uvijek idem u školu. Opet sam bila silno uzbudjena jer to je novi razred, nova škola i steći će nove prijatelje, nove učitelje i nove predmete. Naravno da je sad sve teže, ali sve se može kad se hoće. Sada sam u 7. razredu i odlično mi je. Imam najbolji razred u kojem ima puno smijeha, zabave, no ponekad tužnih i ružnih trenutaka. Meni je to najbolji razred. Nadam se da će i ostatak mog djetinjstva biti uzbudljiv kao i do sada.

Karmela Orešić, 7. c

je mama više s njom, više ju mazi, ljubi, ali znam da me i dalje voli. Kad ih gledam skupa, iskreno, malo sam ljubomorna, ali poslije si mislim - ona je još mala, pa i sa mnom je bilo tako, i onda ljubomora prođe. Mama ima oči plave kao more i velike poput sunca, meke usne i srednje dugu, trenutačno smeđu kosu. Stalno nosi traperice. Ne voli pretjerano nositi nakit, ali naušnice nosi, i to stalno iste. Na lice stavlja svakojake kreme, pudere, maskare. Jednom riječju, za mene je moja mama najljepša i najbolja na svijetu. Ovo što sam napisala portret je moje mame. Jako ju volim i ne bih je mijenjala ni za cijeli svijet.

Lorena Kovačić, 6.b

govaramo o svemu. Naš razgovor svakog dana prekine zvono. Kada napokon dođe veliki odmor, svi potrčimo prema vratima školskog dvorišta. Volim šetati školskim dvorištem i promatrati prirodu. Obožavam tih 15 minuta velikog odmora. Dovoljno vremena da se odmorim od nastave. Drugi veliki odmor! Trčim što brže mogu u kuhinju jer sam užasno gladna. Ja se ne volim gurati u redu, a svi ostali produže ravno do hrane. Koliko god brža bila ja od njih, uvijek sam zadnja u redu. Kada hrana napokon dođe u moje ruke, slasno pojedem sve u tanjuru. Vraćam se u taj dugi hodnik i u redu čekam učiteljicu. Uvijek kažem da ne volim školu, a toliko mi se lijepih trenutaka dogodi u školi i na putu do nje.

Magdalena Lisak, 6.b

Ana Klanjčić, 2.a

Portret moje majke

Moja mama za mene je netko poseban, netko najbolji i najljepši na svijetu. Zove se Višnja, a znamo da su sve višnje jaaakoo fine! Za mene ona je blago, zvijezda, nebo i sunce koje sja.

Ima toplo i drago srce, a ruke su joj meke poput baršuna. Vrlo je prijateljska i pomo-gla bi svakome kome to zaista treba. Kad mi nešto zapne, npr. u zadaći, s voljom će mi i bez oklijevanja pomoći. Trudi se da bih imala lagodan život i da imam sve što bih trebala imati. Naravno, kad sam zlo-česta, zna podići glas, ali ja se ne ljutim jer znam da me i dalje voli. Čita razgovijetno i svako bi dijete uživalo slušajući je. Kad dobijem lošu ocjenu, naravno, ljuta je na mene jer zna da ja to znam i da mogu. Imam malu sestrku od pet mjeseci, zove se Ana, a svi ju zovemo Ančica. Sada

Na školskim hodnicima

Ustajem u 6.20. Grozno! Volim dugo spavati. Prava muka! Izlazim iz kuće namrđena lica.

Na stanici čekam autobus. Dosadno, dosadno, dosadno! No, priroda oko mene barem malo uljepša moje jutro. Obasjane grane lagano trepere na vjetru. Rosna trava škaklja me po nozi, a ptičice pjevuše za dobro jutro. Kada dođem u školu, čekaju me prijatelji. Zajedno ulazimo u tu veliku zgradu bijelih prozora i širokih vrata. Kada me ljudi pitaju koja mi je najdraža prostorija u školi, odgovorim: "Hodnik!" Hodnik je dovoljno dug i širok za sve naše vragolije. Ja više volim sjediti na klupi i razgovarati s prijateljcima. Ponekad promatramo oslikane zidove hodnika. Raz-

Moje ugodno mjesto

Imam jedno prekrasno mjesto, na malom otoku usred mora. Ima puno zelenila, raznoravnog drveća, ukrasnih biljaka, cvijeća, prekrasnih boja i oblika, a usred svega je jedan mali vodopad i jezero. Posvuda leti ptice. Zvuče kao da se svadaju. Najednom je iz jezera izašlo prekrasno biće, nevjerojatne ljepote.

To je bio jedan andeo. Bio je malo veći od mene, lice mu je bilo tako lijepo, nasmijano, oči boje neba, a imao je poludugu crnu kovrčavu kosu. Haljina mu je bila dugačka, svijetla u duginim bojama. Došao je do mene, primio me za ruku i jednostavno smo poletjeli zrakom. Letjeli smo, a otok je izgledao još ljepši, kao da smo u raju. Mogao sam još bolje čuti ptice kako pjevaju, a cvijeće je mirisalo kao da ga je netko poprskao parfemom.

Bio sam sretan i najednom se ispred nas stvori veliki crni oblak, ušli smo u njega i tako smo se preplašili da sam otvorio oči i video da sam u svojem krevetu.

Stjepan Sačer, 3.b

Luka Bočkaj, 2.b

Podlistak: likovno-literarne stranice

Valentina Lesković, 3.f

Crvena priča

Bila jedna crvena kuća. U njoj je živjela crvenokosa djevojčica Stela. Išla je u crvenu školu. Hodala je crvenim parkom. Vidjela je crvenu klupu i sjela na nju. Razmišljala je o crvenokosom dječaku Tomu u kojeg se zaljubila. Kada se druži s njim cijeli dan, cijeli svijet joj je crven. Pogledala je u nebo. I ono je bilo crveno. Rekla je u sebi da bi željela s Tomom ići u školu. Tako je i bilo. Pred njom se pojавio crveni dječak. Ubrazo joj je crvenu ružu i poklonio crvenu jabuku. Zajedno su krenuli u školu, pričali, smijali se i tako došli do crvene škole. Stela je zahvalila Tomu na crvenoj ruži i jabuci. Dogovorili su se da se kasnije nađu u crvenom parku. Kasnije se sjetila da je tog dana bilo Valentino - Dan zaljubljenih. Poslije nastave otrčala je svojoj kući. Odlučila je Tomu darovati svog najdražeg crvenog medvjedića s velikim srcem. Tom se obradovao lijepom poklonu. Stela i Tom su od tog dana bili simpatije. Bili su dobri prijatelji i živjeli su u svom crvenom svijetu mašte.

Iva Jambrečina, 4.b

Zvonimir Bokun, 3.f

Matea Kadojić, 2.b

Natalija Sinković, 1.a

Posjet svemircima

Otputovala sam na rođendan svom prijatelju u svemir. Pozvao je mnogo svemiraca koje još nisam upoznala. Bili su smiješni i vrlo neobični, kao i ja njima. Bio je to sto pedeset i prvi rođendan moga prijatelja. Za tu prigodu ispeklia sam mu najdražu pizzu od jabuka. Slavlje se nastavilo cijeli dan i noć. Veselo smo se igrali meni neobične igre. Tada sam i ja njima pokazala kako se mi djeca igramo i pjevamo u školi. Oni nemaju škole, već vrijeme provode brojeći zvijezde.

Za kraj oni su me lijepo pozdravili i poklonili neki svemirski kamenčić koji je jako dragocjen i koji ja nosim kao privjesak na lančiću.

Ana Klanjčić, 2.a

Ivan Bokun, 2.f

Nevidljiva Karla

Jednog jutra ušla sam u kupaonicu i stala ispred ogledala, ali nisam ništa vidjela. U početku sam bila prestrašena. Tada sam shvatila da sam nevidljiva. U početku sam bila sretna jer sam mislila što bih sve mogla napraviti da nitko ne zna da sam to ja učinila. I dok sam ja maštala, došla je mama i ja sam je pozdravila, ali mi nije ništa odgovorila. Malo kasnije otišla sam na igru. Došli su i moji prijatelji. Lijepo sam ih pozdravila, ali nitko nije ništa odgovorio. Bila sam jako tužna i počela plakati. Shvatila sam da nije lijepo biti nevidljiv.

Karla Kelemen, 2.a

Dominik Hren, 4.a

